EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 22. 3. 2023
COM(2023) 166 final

2023/0085 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o zdôvodňovaní a oznamovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia (smernica o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

V marci 2022 Komisia navrhla aktualizáciu spotrebiteľského práva Únie s cieľom zaistiť ochranu spotrebiteľov a posilniť ich postavenie, aby mohli aktívne prispievať k zelenej transformácii[1]. Týmto návrhom sa stanovujú konkrétnejšie pravidlá (*lex specialis*) a dopĺňajú sa ním navrhované zmeny smernice o nekalých obchodných praktikách[2] (*lex generalis*). Oba návrhy sa zameriavajú na riešenie spoločného súboru problémov zavádzaním rôznych prvkov rovnakého uprednostňovaného balíka politických opatrení, ktoré boli identifikované v posúdení vplyvu zverejnenom spoločne s iniciatívou na posilnenie postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie[3].

1.1. Dôvody a ciele návrhu

- **Úloha spotrebiteľov pri urýchľovaní zelenej transformácie**

V Európskej zelenej dohode[4] sa Komisia zaviazala zabezpečiť posilnenie postavenia spotrebiteľov, aby mohli prijímať lepšie informované rozhodnutia a aktívne sa zapojiť do ekologickej transformácie. Konkrétnejšie sa v Európskej zelenej dohode stanovuje záväzok riešiť nepravdivé tvrdenia týkajúce sa životného prostredia tým, že sa zabezpečí, aby kupujúci mali spoľahlivé, porovnateľné a overiteľné informácie, ktoré im umožnia prijímať udržateľnejšie rozhodnutia a znižujú riziko environmentálne klamlivej reklamy. Potreba riešiť environmentálne klamlivé vyhlásenia sa následne stanovila ako priorita v novom akčnom pláne pre obehové hospodárstvo[5] aj v Novom programe pre spotrebiteľov[6]. V nedávno prijatom Priemyselnom pláne v kontexte Zelenej dohody[7] sa opätovne uvádza potreba umožniť spotrebiteľom, aby sa mohli rozhodovať na základe transparentných a spoľahlivých informácií o udržateľnosti, trvanlivosti a uhlíkovej stope produktov a zdôrazňuje sa, že transparentnosť trhu je nástroj uľahčujúci zavádzanie emisne neutrálnych produktov, ktoré sú z technologického a environmentálneho hľadiska na špičkovej úrovni.

Európsky parlament a Rada vyzvali Komisiu, aby zvážila ďalšie opatrenia v tejto oblasti. V decembri 2020 Rada vo svojich záveroch o zabezpečení obehovosti a ekologickosti obnovy[8] ocenila zámer Komisie zabezpečiť, aby boli tvrdenia týkajúce sa životného prostredia podložené vplyvmi na životné prostredie počas životného cyklu výrobkov. Európsky parlament vo svojom uznesení k novému akčnému plánu v oblasti obehového hospodárstva[9] dôrazne podporil zámer Komisie predložiť návrhy na reguláciu používania

---

1 Európska komisia, návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa menia smernice 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o posilnenie postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie prostredníctvom lepšej ochrany pred nekalými praktikami a lepšieho informovania [COM(2022) 143 final], k dispozícii na adrese: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0143&from=SK.

2 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) *(Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22 – 39)*, v znení zmien.

3 SWD(2022) 85 final; EUR-Lex – 52022SC0085 – EN – EUR-Lex (europa.eu).

4 Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Európskej rade, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov, Európska zelená dohoda [COM(2019) 640].

5 COM(2020) 98 final z 11. marca 2020.

6 COM(2020) 696 final z 13. novembra 2020.

7 COM(2023) 62 final z 1. februára 2023.

8 Závery Rady, 14167/20.

9 Uznesenie Európskeho parlamentu z 10. februára 2021 k novému akčnému plánu v oblasti obehového hospodárstva [2020/2077(INI)].

tvrdení týkajúcich sa životného prostredia prostredníctvom zavedenia spoľahlivých a harmonizovaných metód výpočtu vzťahujúcich sa na celý hodnotový reťazec.

Spotrebitelia chcú byť lepšie informovaní o environmentálnych vplyvoch svojej spotreby a lepšie sa rozhodovať. Medzi požiadavky Konferencie o budúcnosti Európy[10] patrí výzva na vyššiu transparentnosť, pokiaľ ide o udržateľnosť a environmentálnu stopu produktov, a to najmä v návrhu 5 o udržateľnej spotrebe, balení a výrobe a v návrhu 20 o vymedzení noriem v rámci EÚ a mimo nej v oblasti environmentálnej politiky. Návrh o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia je odpoveďou Komisie na túto výzvu[11].

Naplnením legislatívneho rámca EÚ, ktorým sa podporuje udržateľnejšia spotreba, sa prispeje k dosiahnutiu cieľa udržateľného rozvoja 12.6, a to nabádať spoločnosti, najmä veľké podniky a nadnárodné spoločnosti, aby prijali udržateľné postupy a začleňovali informácie o udržateľnosti do svojho cyklu podávania správ.

Ďalšie opatrenia EÚ v tejto oblasti budú mať pozitívny vplyv aj na globálne hodnotové reťazce zahŕňajúce výrobné procesy v tretích krajinách. V dôsledku toho sa budú podnecovať spoločnosti z tretích krajín, aby prispievali k zelenej transformácii, a to najmä podniky, ktoré obchodujú v rámci vnútorného trhu EÚ. Navyše sa podporí rozvoj mnohostrannej spolupráce s tretími krajinami s cieľom dosiahnuť správne pochopenie nového regulačného rámca a jeho prínosov. Okrem toho sa prostredníctvom kapitol týkajúcich sa udržateľného rozvoja v dvojstranných obchodných dohodách EÚ a medziregionálnych obchodných dohodách môžu vytvárať príležitosti na spoluprácu v súlade s celkovými cieľmi EÚ na zlepšovanie rozmeru udržateľnosti jej obchodnej politiky.

- **Prekážky zvyšovania potenciálu zelených trhov v EÚ posilnením postavenia spotrebiteľov**

Hoci spotrebitelia sú v každodennom živote ochotní prispievať k zelenšiemu a obehovejšiemu hospodárstvu[12], ich aktívnej a účinnej úlohe v rámci tejto zelenej transformácie bránia prekážky pri prijímaní rozhodnutí v prospech environmentálne udržateľnej spotreby na mieste predaja, najmä nedostatočná dôvera vo vierohodnosť tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a nárast klamlivých obchodných praktík súvisiacich s environmentálnou udržateľnosťou produktov.

Z dôkazov zhromaždených na podporu posúdenia vplyvu[3], ktoré je pripojené k návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie, ako aj k návrhu o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia, a to v rámci úvodného posúdenia vplyvu[13] aj v rámci verejnej konzultácie[14] a dodatočnej verejnej konzultácie, ktorá sa uskutočnila v roku 2020[15], vyplýva, že klamlivé praktiky, napríklad environmentálne klamlivé vyhlásenia a nedostatočná transparentnosť a vierohodnosť environmentálnych značiek, sa vyskytujú v rôznych fázach spotrebiteľského procesu: počas fázy reklamy, fázy nákupu alebo počas používania produktov.

---

10 Konferencia o budúcnosti Európy, správa o konečnom výsledku, máj 2022.

11 COM(2022) 404 final.

12 Európska komisia, *Behavioural Study on Consumers' engagement in the circular economy* (Behaviorálna štúdia o angažovanosti spotrebiteľov v obehovom hospodárstve), 2018, s. 10.

13 Európska komisia, Úvodné posúdenie vplyvu: Posilnenie postavenia spotrebiteľa v záujme zelenej transformácie, 2020.

14 Zhrnutie otvorenej verejnej konzultácie je k dispozícii prostredníctvom webového sídla Európskej komisie „Vyjadrite svoj názor“: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12467-Spotrebitelska-politika-posilnenie-ulohy-spotrebitelov-pri-ekologickej-transformacii_sk.

15 Environmentálne vlastnosti výrobkov a správanie firiem – preukazovanie tvrdení (europa.eu).

a) *Spotrebitelia sú vystavení praktikám založeným na nejasných alebo nedostatočne preukázaných tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia („environmentálne klamlivé vyhlásenia“)*

V návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie sa *tvrdenie týkajúce sa životného prostredia* vymedzuje ako akékoľvek vyhlásenie alebo zobrazenie, ktoré nie je povinné podľa práva Únie ani podľa vnútroštátneho práva, ale v podobe textu, obrazového, grafického alebo symbolického zobrazenia sa v rámci obchodnej komunikácie poskytuje v najrôznejšej forme, napríklad na označeniach, v obchodnej značke, názve spoločnosti alebo názve produktu, s cieľom uviesť alebo naznačiť, že produkt alebo obchodník majú pozitívny alebo nemajú žiadny vplyv na životné prostredie, prípadne menej škodlivý vplyv na životné prostredie ako iné produkty alebo iní obchodníci, alebo že sa im za určitý čas podarilo svoj vplyv zmierniť[1].

Komisia uskutočnila dve inventúry tvrdení týkajúcich sa životného prostredia: jednu v roku 2014[16] a ďalšiu v roku 2020[17]. V štúdiách sa posudzovala vzorka 150 tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v súvislosti so širokým spektrom produktov z hľadiska zásad smernice o nekalých obchodných praktikách[2]: jasnosti, jednoznačnosti, správnosti a overiteľnosti. V štúdii z roku 2020 sa zistilo, že **značná časť tvrdení týkajúcich sa životného prostredia (53,3 %) poskytuje nejasné, klamlivé alebo nepodložené informácie** o environmentálnych vlastnostiach širokého okruhu kategórií produktov, a to v celej EÚ. V inventúre tvrdení týkajúcich sa životného prostredia z roku 2020 sa analyzovalo aj zdôvodnenie takýchto tvrdení, pričom sa posudzovala ich jasnosť, správnosť a to, do akej miery sú podložené dôkazmi, ktoré možno overiť. Z analýzy vyplynulo, že **40 % tvrdení bolo nepodložených**.

Tieto výsledky potvrdila aj kontrolná akcia orgánov spolupráce v oblasti ochrany spotrebiteľa, ktorá sa uskutočnila v novembri 2020[18]. Z 344 posudzovaných tvrdení týkajúcich sa udržateľnosti orgány usúdili, že **vo viac ako polovici prípadov (57,5 %) obchodník neposkytol dostatočné prvky umožňujúce posúdiť správnosť tvrdenia**. V mnohých prípadoch bolo pre orgány náročné identifikovať, či sa tvrdenie vzťahuje na celý produkt alebo len na jeden z jeho komponentov (50 %), či sa vzťahuje na spoločnosť alebo len na určité produkty (36 %) a na ktorú fázu životného cyklu produktov sa vzťahuje (75 %)[19].

Väčšina zainteresovaných strán, ktoré boli súčasťou konzultácie, sa navyše zhodla, že **environmentálne klamlivé vyhlásenia predstavujú problém**, zjavnú výnimku však tvoria zástupcovia priemyslu. Viac než polovica respondentov sa stretla s klamlivými tvrdeniami a vyjadrila menšiu mieru dôvery v environmentálne vyhlásenia a logá spravované spoločnosťami alebo súkromnými subjektmi[19]. Väčšina respondentov cielených konzultácií okrem toho uviedla, že spotrebitelia nie sú informovaní o environmentálnych vplyvoch produktov, pretože tieto informácie sa neposkytujú alebo nie sú k dispozícii[20].

Vo všeobecnosti **je dôvera spotrebiteľov v tvrdenia týkajúce sa životného prostredia pomerne nízka**. Počas otvorenej verejnej konzultácie v roku 2020[15] široká verejnosť

---

16 *Consumer Market Study on Environmental Claims for Non-Food Products* (Štúdia spotrebiteľského trhu o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia v prípade nepotravinových produktov), Európska komisia, 2014.

17 *Environmental claims in the EU: Inventory and reliability assessment Final report* (Tvrdenia týkajúce sa životného prostredia v EÚ – posúdenie inventáru a spoľahlivosti), Európska komisia, 2020. K dispozícii na adrese https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/2020_Greenclaims_inventory.zip.

18 2020 – kontrolná akcia zameraná na klamlivé tvrdenia týkajúce sa udržateľnosti, Kontrolné akcie (europa.eu).

19 Skríning webových stránok zameraný na environmentálne klamlivé vyhlásenia: polovica tvrdení o ekologickosti nie je podložená dôkazmi, k dispozícii na adrese: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sk/ip_21_269.

20 SWD(2022) 85 final, príloha 2, s. 66.

nesúhlasila s tvrdením, že dôveruje environmentálnym vyhláseniam o produktoch (1,57/4,00)[21]. Úroveň dôvery bola vyššia v prípade tvrdení týkajúcich sa obchodníkov[22], bola však stále nízka (2,25/4,00).

b) *Spotrebitelia sa stretávajú s používaním značiek udržateľnosti, ktoré nie sú vždy transparentné a vierohodné*

Environmentálne značky sú podmnožinou tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. Tieto značky sú vo forme známky dôveryhodnosti, známky kvality alebo ich ekvivalentu, ktorými sa rozlišuje a podporuje produkt/proces alebo podnik s odkazom na jeho environmentálne aspekty. Tieto značky sú niekedy založené na certifikačných systémoch (systémy environmentálneho označovania), ktorými sa osvedčuje, že produkt/proces alebo podnik vyhovuje požiadavkám stanoveným takýmto systémom, a ktorými sa monitoruje súlad.

Environmentálne značky, ktoré existujú na vnútornom trhu EÚ, majú rôznu úroveň spoľahlivosti a podliehajú rozličnej úrovni dohľadu a transparentnosti, t. j. rôznym modelom správy. Očakáva sa, že ďalšie nejasnosti budú spôsobené rastúcim počtom environmentálnych značiek, ktoré sa vzťahujú na rôzne aspekty, ktorými sa prijímajú rozličné operatívne prístupy a na ktoré sa vzťahujú rozličné úrovne kontroly (napríklad otvorenosť procesu ich tvorby alebo úroveň a nezávislosť auditu a overovania)[23].

V prípravnej štúdii na získanie dôkazov o spôsoboch, ako posilniť postavenie spotrebiteľov, aby zohrávali aktívnu úlohu pri zelenej transformácii[24], ktorá predstavuje posúdenie 232 aktívnych environmentálnych značiek v EÚ, sa skúmali aj aspekty ich overovania a certifikácie a dospelo sa k záveru, že **overovanie takmer polovice značiek bolo buď slabé, alebo sa nevykonalo.** Spotrebitelia si navyše neuvedomujú rozdiel medzi značkami, ktoré spravujú certifikačné systémy tretích strán, a značkami, ktoré sú založené na „samoosvedčovaní“, t. j. ktoré nie sú overené žiadnou treťou stranou.

V rámci konzultácie na účely úvodného posúdenia vplyvu[24] a počas cielených konzultácií zainteresované strany z väčšiny skupín zainteresovaných strán **ako významný a pretrvávajúci problém v celej EÚ takisto označili nárast značiek a log udržateľnosti**. Podobne v otvorenej verejnej konzultácii viac ako štvrtina (27 %) účastníkov vybrala možnosť „**nárast log/značiek udržateľnosti v spojení s výrobkami a službami a/alebo ich nedostatočná transparentnosť/pochopenie/spoľahlivosť“ ako relevantnú prekážku** posilnenia postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie[15].

Z **tohto nárastu značiek v spojení s rôznymi modelmi ich správy** vyplýva, že výrobcovia a maloobchodníci môžu uplatňovať rozličné stratégie pri rozhodovaní sa o konkrétnej značke udržateľnosti. Veľmi často to vedie aj k tomu, že spoločnosti uvádzajú rôzne značky, aby potvrdili udržateľnosť svojich produktov. **34 % podnikov identifikovalo ako prekážku možnosť „nárast log/značiek udržateľnosti a/alebo ich nedostatočná transparentnosť/pochopenie/spoľahlivosť“[15].** V skutočnosti sú spoločnosti, ktoré sa usilujú

---

21 Odpovede na Likertovej škále 1 – 5. Previedli sa na body, aby sa prispelo ku konzistentnej prezentácii a vhodne sa vyjadrila miera súhlasu. Odpovediam „neviem“ sa priradilo 0 bodov, odpovediam „vôbec ma nezaujíma“ alebo „vôbec neplatí“ sa priradil 1 bod; na opačnom konci škály sa odpovediam „veľmi ma zaujíma“ alebo „vždy“ priradili 4 body.

22 Tvrdenie týkajúce sa obchodníka sa vzťahuje na každé tvrdenie obchodníka o ňom samom ako o organizácii na rozdiel od tvrdenia obchodníka o jednom z jeho produktov (o tovare alebo službe).

23 Prípravná štúdia na získanie dôkazov o spôsoboch, ako posilniť postavenie spotrebiteľov, aby zohrávali aktívnu úlohu pri zelenej transformácii, október 2021. K dispozícii na stránke týkajúcej sa návrhu smernice o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie a v prílohe (europa.eu).

24 Európska komisia, Úvodné posúdenie vplyvu: Posilnenie postavenia spotrebiteľa v záujme zelenej transformácie, 2020, prehľad konzultácií v prílohe 2 k posúdeniu vplyvu, s. 69.

dodržiavať alebo rozvíjať spoľahlivé systémy environmentálneho označovania, v nevýhode v porovnaní so spoločnosťami, ktoré používajú nespoľahlivé environmentálne značky, keďže spotrebitelia ich často nedokážu rozlíšiť. Tento problém sa zintenzívnil v dôsledku rýchleho vzniku množstva (súkromných/dobrovoľných) systémov označovania na vnútroštátnej úrovni/úrovni členských štátov, **v dôsledku čoho je porovnateľnosť produktov pre spotrebiteľov čoraz ťažšia**.

Zo spätnej väzby zainteresovaných strán vyplýva najmä **silná podpora pre opatrenia na úrovni EÚ**, ktoré by spotrebiteľom dokázali zabezpečiť spoločný prístup k poskytovaniu informácií o udržateľnosti, **posilniť rovnaké podmienky pre podniky** a obmedziť nárast značiek a klamlivých tvrdení týkajúcich sa životného prostredia na jednotnom trhu[14].

Spoločnosti, ktoré ponúkajú skutočne udržateľné produkty, sú znevýhodnené v porovnaní so spoločnosťami, ktoré ich neponúkajú. Sú **vystavené aj riziku zbytočne vysokých nákladov na dodržiavanie predpisov**, keďže krajiny EÚ začínajú zavádzať rozličné vnútroštátne riešenia týkajúce sa opísaných problémov[25].

1.2. Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky

- **Iniciatíva EÚ na posilnenie postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie**

Smernicou o nekalých obchodných praktikách sa regulujú klamlivé praktiky a klamlivé opomenutia konania prostredníctvom všeobecných ustanovení, ktoré možno uplatniť na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia v transakciách medzi podnikateľom a spotrebiteľom v prípade, že negatívne ovplyvňujú rozhodnutia spotrebiteľov o obchodných transakciách. Orgány na ochranu spotrebiteľa v členských štátoch sa v nej vyzývajú, aby tieto praktiky posudzovali individuálne v nadväznosti na test rozhodnutia o obchodnej transakcii (posúdenie jednotlivých prípadov)[26]. Ustanovuje sa ňou aj čierna listina obchodných praktík[27], ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé bez toho, aby bolo potrebné posúdenie jednotlivých prípadov. Nedodržiavanie požiadaviek smernice môže napadnúť spotrebiteľ podaním príslušného podnetu alebo príslušný orgán, ktorý koná z vlastnej iniciatívy.

Návrhom na zmenu smernice o nekalých obchodných praktikách[1] sa sčasti riešia problémy uvedené v oddiele 1.1 (environmentálne klamlivé vyhlásenia a netransparentné značky udržateľnosti). Zavádza sa ním niekoľko opatrení vzťahujúcich sa na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, ktoré vyplývajú z uprednostňovaných možností politiky, vrátane týchto:

1. Zoznam **vlastností produktov z článku 6 ods. 1 smernice 2005/29/ES, v prípade ktorých by obchodník nemal uvádzať spotrebiteľa do omylu**, sa mení pridaním vlastností „**environmentálny** alebo sociálny **vplyv“**, „životnosť“ a „opraviteľnosť“.
2. Zoznam **činností, ktoré sa považujú za klamlivé**, ak spôsobia alebo môžu **spôsobiť**, že priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré

---

[25] Ďalšie informácie o dôsledkoch týchto problémov pre trh a prostredie spotrebiteľov sa uvádzajú v prílohe 12 k dokumentu SWD(2022) 85 final.

[26] Články 6 a 7 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

[27] Príloha I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

by inak neprijal, v článku 6 ods. 2 smernice 2005/29/ES sa mení tak, aby zahŕňal *„uvádzanie tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia vo vzťahu k budúcim environmentálnym vlastnostiam alebo environmentálnemu správaniu bez jasných, objektívnych a overiteľných záväzkov a cieľov a nezávislého systému monitorovania“.*

3. Zoznam **obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé,** v prílohe I k smernici 2005/29/ES sa rozširuje o štyri praktiky spojené s environmentálne klamlivými vyhláseniami:

   - zobrazenie značky udržateľnosti, ktorá nie je založená na certifikačnom systéme alebo ktorú nezaviedli subjekty verejného sektora,
   - uvedenie všeobecného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, pri ktorom obchodník nie je schopný preukázať, že v súvislosti s týmto tvrdením boli uznané vynikajúce environmentálne vlastnosti,
   - používanie tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia na celý produkt, ak sa týka iba určitého aspektu produktu,
   - prezentovanie požiadaviek uložených v právnych predpisoch na všetky produkty v príslušnej kategórii produktov na trhu Únie ako charakteristických vlastností ponuky obchodníka.

V návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie sa tak všeobecnejším spôsobom rieši široký okruh praktík, produktov a metód predaja. Poskytujú sa ním významné záruky na ochranu spotrebiteľov pred klamlivými tvrdeniami týkajúcimi sa životného prostredia a nespoľahlivými značkami.

- **Ďalšie akty EÚ, ktorými sa povzbudzuje udržateľná spotreba poskytovaním environmentálnych informácií**

Okrem rámca ochrany spotrebiteľa existuje legislatívny rámec EÚ, ktorým sa rieši poskytovanie environmentálnych informácií, stanovujú sa metodické požiadavky týkajúce sa merania a výpočtu environmentálnych vplyvov, napríklad metodiky EÚ na certifikáciu odstraňovania uhlíka vyvinuté na základe nariadenia o certifikácii odstraňovania uhlíka[28] (po jeho prijatí), alebo týkajúce sa informácií a značiek súvisiacich s environmentálnymi vplyvmi, aspektmi alebo vlastnosťami produktu alebo správaním obchodníka. Napríklad v smernici o ekodizajne[29] sa zavádza rámec na stanovenie povinných požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov s cieľom podnecovať ich energetickú hospodárnosť a obehový dizajn a podporovať nové obchodné modely. V marci 2022 Komisia prijala návrh nového nariadenia o ekodizajne udržateľných výrobkov[30] s cieľom výrazne zlepšiť obehovosť, energetickú hospodárnosť, environmentálne vplyvy a ďalšie aspekty environmentálnej udržateľnosti pre osobitné prioritné skupiny produktov. Umožní sa tým stanovenie požiadaviek z hľadiska výkonnosti a informácií pre takmer všetky kategórie hmotného tovaru uvádzaného na trh EÚ. Na základe akčného plánu EÚ pre obehové hospodárstvo a politiky týkajúcej sa produktov niektoré ďalšie návrhy Komisie zahŕňajú

[28] COM(2022) 672 final.

[29] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov, L 285/10.

[30] COM(2022) 142 final.

požiadavky na informácie, napríklad na základe navrhovaných nariadení o uvádzaní stavebných výrobkov na trh[31] a o batériách a použitých batériách[32].

Okrem toho existujú právne akty týkajúce sa značiek vytvorených na úrovni EÚ, a to povinných aj dobrovoľných, napríklad environmentálnej značky EÚ. Environmentálna značka EÚ zavedená v roku 1992 je oficiálnou značkou environmentálnej excelentnosti produktov v EÚ, ktorou sa preukazujú ich špičkové vlastnosti. Nariadením o environmentálnej značke EÚ[33] sa určujú pravidlá zriadenia a uplatňovania tohto dobrovoľného systému. Medzi ďalšie súvisiace právne predpisy EÚ o značkách patrí schéma pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS)[34], nariadenia o ekologickom poľnohospodárstve[35], energetickom označovaní[36] a označení CE[37].

- **Doplnenie súboru pravidiel EÚ o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia**

S cieľom pokračovať v riešení identifikovaného problému environmentálne klamlivých vyhlásení a nespoľahlivých environmentálnych značiek by súčasnému rámcu prospeli konkrétnejšie požiadavky v súvislosti s neregulovanými tvrdeniami, či už pre osobitné skupiny produktov, osobitné sektory alebo osobitné environmentálne vplyvy alebo environmentálne aspekty. **Týmto návrhom o zdôvodňovaní a oznamovaní tvrdení týkajúcich sa životného prostredia sa vo forme *lex specialis* dopĺňa existujúci súbor pravidiel EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa.** Návrhom sa umožní v plnej miere zaviesť uprednostňované možnosti politiky identifikované v posúdení vplyvu, ako sa opisuje v oddiele 3.2.

Medzi hlavné ciele návrhu o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia preto patrí:

– zvýšiť úroveň ochrany životného prostredia a prispievať k zrýchleniu zelenej transformácie na obehové, zelené a klimaticky neutrálne hospodárstvo v EÚ,

– chrániť spotrebiteľov a spoločnosti pred environmentálne klamlivými vyhláseniami a umožniť spotrebiteľom prispievať k zrýchleniu zelenej transformácie prijímaním informovaných rozhodnutí o kúpe na základe dôveryhodných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a environmentálnych značiek,

– zlepšiť právnu istotu, pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, a rovnaké podmienky na vnútornom trhu, posilniť konkurencieschopnosť hospodárskych subjektov, ktoré sa usilujú zvýšiť environmentálnu udržateľnosť

---

31 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 5).

32 COM(2020) 798 final.

33 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 z 25. novembra 2009 o environmentálnej značke EÚ (Ú. v. EÚ L 27, 30.1.2010, s. 1).

34 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

35 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/848 z 30. mája 2018 o ekologickej poľnohospodárskej výrobe a označovaní produktov ekologickej poľnohospodárskej výroby a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 (Ú. v. EÚ L 150, 14.6.2018, s. 1).

36 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 1).

37 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10).

svojich produktov a činností, a vytvárať príležitosti na úsporu nákladov pre takéto hospodárske subjekty, ktoré obchodujú cezhranične.

Rozsah pôsobnosti tohto návrhu, ktorý predstavuje *lex specialis*, je zosúladený s príslušným *lex generalis*. Revidovaná smernica o nekalých obchodných praktikách sa vzťahuje na všetky dobrovoľné obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom pred obchodnou transakciou v súvislosti s produktom, počas nej aj po nej. Rozsah pôsobnosti tohto návrhu sa vzťahuje na zdôvodnenie a oznamovanie **dobrovoľných tvrdení *týkajúcich sa životného prostredia***.

Návrh o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie sa rovnako vzťahuje na značky udržateľnosti, ktoré sa týkajú *environmentálnych alebo sociálnych aspektov, prípadne oboch súčasne.* Tento návrh je však obmedzený len na ***environmentálne* značky**, t. j. tie značky, ktoré sa týkajú prevažne *environmentálnych* aspektov produktu alebo obchodníka.

Ako bolo uvedené, návrh o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia **má slúžiť ako záchranná sieť pre všetky sektory, v ktorých nie sú na úrovni EÚ regulované tvrdenia týkajúce sa životného prostredia alebo environmentálne značky. Jeho cieľom nie je meniť existujúce ani budúce sektorové predpisy.** Naopak, požiadavky týkajúce sa posudzovania a oznamovania stanovené v ďalších právnych predpisoch Únie budú mať prednosť pred požiadavkami stanovenými v tomto návrhu, a preto by sa mali používať na zdôvodnenie a oznamovanie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v týchto osobitných oblastiach.

1.3. Súlad s ostatnými politikami Únie

Návrh o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia podporuje ciele Európskej zelenej dohody a prispieva k riešeniu trojakej krízy, ktorú predstavuje zmena klímy, znečistenie a strata biodiverzity. Prispieva k boju proti environmentálne klamlivým vyhláseniam, ktorý sa identifikoval ako priorita v novom akčnom pláne Komisie pre obehové hospodárstvo[5] a v Novom programe pre spotrebiteľov[6]. Návrh posilňuje aj zastrešujúce stratégie, napríklad akčný plán nulového znečistenia[38] alebo stratégiu biodiverzity do roku 2030[39], a dopĺňa stratégie zamerané na osobitné sektory, napríklad stratégiu Z farmy na stôl[40], alebo problémy, napríklad výzvy na zlepšenie efektívneho a opätovného využívania vody v stratégii EÚ pre adaptáciu na zmenu klímy[41].

Ako bolo opísané, týmto návrhom smernice o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia a návrhom na zmenu smernice o nekalých obchodných praktikách sa spoločne stanovuje koherentný politický rámec, ktorý má Únii pomôcť pri zelenej transformácii tým, že sa modely spotreby transformujú udržateľnejším smerom. Ich cieľom je prispievať k ekologickejšiemu vnútornému trhu podnecovaním znižovania environmentálnej stopy výrobkov spotrebúvaných v Únii. Prispievať budú aj k dosiahnutiu cieľa európskeho právneho predpisu v oblasti klímy, pokiaľ ide o vyváženosť emisií skleníkových plynov a ich odstraňovanie v rámci Únie najneskôr do roku 2050, a to riešením tvrdení týkajúcich sa emisií skleníkových plynov a klimatickej neutrality.

38 https://ec.europa.eu/environment/strategy/zero-pollution-action-plan_en.
39 COM(2020) 380 final.
40 COM(2020) 381 final.
41 COM(2021) 82.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

2.1 Právny základ

Tento návrh vychádza z článku 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), ktorý sa uplatňuje v prípade opatrení, ktorých cieľom je vytvorenie vnútorného trhu alebo zabezpečenie jeho fungovania, pričom za základ sa považuje vysoká úroveň ochrany životného prostredia.

Rôzne požiadavky stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo v rámci súkromných iniciatív, ktorými sa upravujú tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, spôsobujú zbytočnú záťaž pre spoločnosti pri cezhraničnom obchodovaní, pretože musia v jednotlivých krajinách dodržiavať rôzne požiadavky. Má to vplyv na ich schopnosť pôsobiť na vnútornom trhu a využívať jeho výhody. Pre účastníkov trhu je zároveň náročné identifikovať spoľahlivé tvrdenia týkajúce sa životného prostredia a prijímať optimálne rozhodnutia o kúpe na vnútornom trhu.

Návrh sa preto zameriava na zabezpečenie fungovania vnútorného trhu pre hospodárske subjekty, ktoré pôsobia na vnútornom trhu, a pre spotrebiteľov, ktorí sa spoliehajú na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia. Opatreniami navrhnutými v tejto smernici sa zvýši úroveň ochrany životného prostredia a zároveň tieto opatrenia povedú k ďalšej harmonizácii v súvislosti s reguláciou tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, pričom sa nimi zabráni fragmentácii trhu spôsobenej rozdielnymi vnútroštátnymi prístupmi, ktoré sa zaviedli alebo ktoré by sa zaviedli v prípade neexistencie pravidiel na úrovni EÚ.
Rozmer vnútorného trhu z hľadiska dosiahnutia environmentálneho cieľa je prevládajúci, a preto článok 114 zostáva naďalej vhodným právnym základom.

2.2 Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Zavedenie spoločného súboru pravidiel v rámci vnútorného trhu EÚ je nevyhnutné na zabezpečenie rovnakých podmienok pre hospodárske subjekty. Ak by členské štáty konali samostatne, úroveň ochrany životného prostredia by naďalej nebola optimálna a existuje riziko, že by sa používali rôzne navzájom si konkurujúce systémy vychádzajúce z rôznych metód a prístupov.

V návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie sa neurčuje, čo by spoločnosti mali robiť na riadne zdôvodnenie svojich tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. To potom môže viesť k tomu, že prístupy k zdôvodneniu tvrdení sa v rámci EÚ budú značne líšiť. Fragmentoval by sa tým vnútorný trh, keďže by sa narušili podmienky hospodárskej súťaže a vznikla by potreba zmeny/úpravy tvrdení pri každom prekročení vnútorných hraníc. Vzniká tak právna neistota a zvyšujú sa náklady na dodržiavanie predpisov, ako aj nekalá súťaž na vnútornom trhu a narúša sa efektívne fungovanie trhu.

EÚ má dobré predpoklady na to, aby podporovala ďalšiu harmonizáciu metodických požiadaviek na posudzovanie environmentálnych vplyvov produktov, služieb a organizácií v rámci jednotného trhu, a to na základe skúseností členských štátov a súkromných iniciatív v tejto oblasti. **EÚ môže priniesť významnú pridanú hodnotu** a ďalšia koordinácia by viedla k úspore nákladov pre verejné správy aj súkromný sektor.

Zo spätnej väzby zainteresovaných strán vyplýva najmä silná podpora v prospech opatrení na úrovni EÚ, ktorými by bolo možné zabezpečiť **spoločný prístup** k poskytovaniu informácií o udržateľnosti spotrebiteľom a k **obmedzeniu nárastu značiek a klamlivých tvrdení týkajúcich sa životného prostredia**. Ak by členské štáty mali konať jednotlivo a bez usmerňujúceho rámca, existuje vysoké riziko, že by napokon vzniklo množstvo rôznych

konkurenčných systémov, čo by viedlo k fragmentovanému vnútornému trhu, najmä v prípade cezhraničných služieb (napríklad digitálnych služieb).

Opatrenie EÚ je odôvodnené a potrebné, pretože harmonizovaný a dobre fungujúci vnútorný trh EÚ z hľadiska tvrdení týkajúcich sa životného prostredia prispeje k zvýšeniu úrovne ochrany životného prostredia a stanoveniu rovnakých podmienok pre podniky pôsobiace v EÚ. Návrhom sa takisto zmierňujú ťažkosti, ktorým čelia vnútroštátne orgány pri presadzovaní existujúcich ustanovení založených na zásadách smernice o nekalých obchodných praktikách v takých zložitých oblastiach, ako sú klamlivé tvrdenia týkajúce sa životného prostredia. Ďalšia koordinácia na úrovni EÚ prinesie úspory nákladov pre verejné správy aj súkromných aktérov a takisto sa ňou posilňuje pákový efekt na súvisiace globálne procesy vrátane globálnych hodnotových reťazcov.

2.3 Proporcionalita

Opatrenia v návrhu neprekračujú rámec toho, čo je nevyhnutné na to, aby sa spotrebiteľom umožnilo prijímanie informovaných rozhodnutí o kúpe a aby sa podporovala udržateľná spotreba, a to na základe spoľahlivých a overených informácií.

Proporcionalita všeobecných kritérií v súvislosti s tvrdeniami týkajúcimi sa životného prostredia, ktoré sa používajú v rámci marketingu voči spotrebiteľom, sa zabezpečí zavedením jednotných požiadaviek, ktoré by spoločnosti pri takýchto tvrdeniach mali dodržiavať. V tomto návrhu sa nevyžaduje žiadna osobitná metóda posudzovania, pokiaľ ide o zdôvodnenie akýchkoľvek konkrétnych tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, a návrh je založený na všeobecných požiadavkách, na základe ktorých sa vytvárajú spoľahlivé informácie pre spotrebiteľov. Návrhom sa takisto vytvoria jednotné kritériá pre príslušné vnútroštátne orgány. **Pomôže im to pri posudzovaní objektívnosti každého tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, čím sa zaistí vysoký stupeň právnej istoty a uľahčia sa činnosti v oblasti presadzovania predpisov.** Vychádza aj z dôkladného zváženia vstupov zainteresovaných strán, najmä podnikov vrátane malých a stredných podnikov.

Proporcionalita požiadaviek týkajúcich sa environmentálnych značiek sa vzťahuje na objektívnosť ich zobrazovania v rámci marketingu voči spotrebiteľom. Existuje len obmedzený počet jednotných požiadaviek na zabezpečenie transparentnosti a vierohodnosti takýchto značiek voči spotrebiteľom. Týmito jednotnými požiadavkami sa zabezpečuje, aby subjekty, ktoré spravujú environmentálne značky, ako aj spoločnosti, ktoré žiadajú o ich pridelenie, neboli vystavené neprimeraným nákladom. Zároveň sa tým dosiahne vysoký stupeň právnej istoty pre spoločnosti. Tým, že sa príslušným vnútroštátnym orgánom poskytnú jednotné kritériá na posudzovanie objektívneho používania všetkých environmentálnych značiek, uľahčia sa týmto opatrením činnosti aj v oblasti presadzovania predpisov a bude sa ním sledovať vysoká úroveň ochrany spotrebiteľa.

2.4 Výber nástroja

Tento návrh je samostatný právny nástroj, ktorým by sa nemenili existujúce právne predpisy. Stanovuje sa ním rámec na zdôvodnenie dobrovoľných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. Vzhľadom na to, že sa zameriava na zaistenie ochrany spotrebiteľa v oblasti regulovanej smernicami, takáto právna forma lepšie vyhovuje existujúcemu právnemu rámcu Únie a vnútroštátnemu právnemu rámcu, ako aj mechanizmom presadzovania práva, ktoré zriadili členské štáty. Preto sa za najvhodnejší nástroj považuje smernica.

3. VÝSLEDKY KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENIA VPLYVU, SÚLAD SO ZÁSADAMI LEPŠEJ PRÁVNEJ REGULÁCIE A ZÁKLADNÝMI PRÁVAMI

3.1. Konzultácie so zainteresovanými stranami

V rámci procesu prípravy tohto návrhu Komisia vykonala konzultácie so zainteresovanými stranami prostredníctvom:

– viacerých verejných konzultácií v súvislosti s návrhom o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie[15,42],

– verejnej konzultácie týkajúcej sa rámca produktovej politiky pre obehové hospodárstvo, v ktorej bol jeden oddiel venovaný budúcim možnostiam politiky na základe metód environmentálnej stopy (od 29. novembra 2018 do 24. januára 2019)[43]. Niektorí z 291 respondentov uviedli, že spoločnosti by mali mať možnosť slobodne sa rozhodnúť, ako budú vytvárať environmentálne informácie, za predpokladu, že tieto informácie spĺňajú minimálne kritériá na predchádzanie environmentálne klamlivým vyhláseniam. Respondenti poukázali aj na potrebu flexibility, pokiaľ ide o prostriedok komunikácie: nemalo by byť povinné, aby sa na poskytovanie informácií používala značka alebo kód QR, keďže druh informácií a úrovne podrobností môžu závisieť od cieľovej skupiny. Respondenti takisto upozornili na to, že malým a stredným podnikom treba ponúknuť nástroj alebo podporu od Európskej komisie na účely vykonávania,

– cielených online konzultácií, na ktorých sa zúčastnili kľúčové zainteresované strany v súvislosti s metódami environmentálnej stopy (od 12. novembra 2018 do 18. decembra 2018) v počte 124 respondentov[44],

– otvorenej verejnej konzultácie v súvislosti s iniciatívou pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, ktorá prebiehala od 27. augusta do 3. decembra 2020 a prostredníctvom ktorej bolo doručených 362 príspevkov[16].

- Niektoré *záujmové združenia* navrhli, aby sa používali nezávislé organizácie v oblasti certifikácie/overovania, ktoré vykonávajú činnosti v súlade s normou ISO 14025.
- *Veľké spoločnosti* poukázali na to, že rámec EÚ by mal umožňovať flexibilitu, pokiaľ ide o komunikačný prostriedok použitý na uvádzanie tvrdení.
- *Environmentálne mimovládne organizácie* poznamenali, že jednotné environmentálne bodové hodnotenia by v žiadnom prípade nemali byť spôsobom na zastieranie kompromisov a treba sa im vyhnúť.
- Aj *spotrebiteľské mimovládne organizácie* uviedli, že tvrdenia týkajúce sa životného prostredia možno zdôvodniť pomocou existujúcich nástrojov, napríklad environmentálnych značiek typu 1, označenia Eco Lighthouse, schémy EMAS a normy ISO 14001.

---

42 Prehľad všetkých konzultácií, ktoré sa uskutočnili v súvislosti s posúdením vplyvu, sa nachádza v prílohe 2 k oznámeniu COM(2022) 85 final.

43 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/1740-Towards-an-EU-Product-Policy-Framework-contributing-to-the-Circular-Economy_sk.

44 https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/EF_stakeholdercons19.pdf.

- Niekoľko zástupcov *subjektov verejného sektora* sa domnievalo, že na zdôvodnenie tvrdení by malo byť možné použiť „oficiálne“ environmentálne značky, napríklad Nordic Swan a environmentálnu značku EÚ. Orgány verejnej správy mierne uprednostňujú nezávislú certifikáciu a overovanie.
- V prípade *občanov* je uprednostňovanou možnosťou nezávislá certifikácia/overovanie akreditovanými organizáciami.

V novembri 2020 sa uskutočnil seminár pre zainteresované strany s viacerými podujatiami, ktorý bol venovaný celkovej spätnej väzbe, spätnej väzbe o možnostiach komunikácie, o praktických výzvach, ktorým spoločnosti čelia pri zdôvodňovaní tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, o spoľahlivosti informácií a o dôsledkoch pre environmentálne značky; v priemere sa na každom podujatí zúčastnilo 200 zainteresovaných strán[45]. Na seminároch sa potvrdilo, že environmentálne klamlivé vyhlásenia treba riešiť a že je potrebný harmonizovaný prístup na úrovni EÚ. Viaceré zainteresované strany poukázali na potrebu pokračovať v používaní environmentálnej značky EÚ a ďalších spoľahlivých environmentálnych značiek typu I.

3.2 Posúdenie vplyvu

3.2.1 Vymedzenie problému a uprednostňovaná možnosť politiky

Tento návrh vychádza z posúdenia vplyvu, ktoré bolo zverejnené spoločne s návrhom Komisie o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie[46]. Výbor Komisie pre kontrolu regulácie najprv 5. februára 2021 vydal zamietavé stanovisko s komplexnými pripomienkami. Po dôkladnej revízii pôvodného návrhu vydal 17. septembra 2021 kladné stanovisko s ďalšími pripomienkami[47]. V prílohe I k posúdeniu vplyvu sa vysvetľuje, ako sa pristupovalo k pripomienkam výboru pre kontrolu regulácie.

Z posúdenia vplyvu vyplynuli dva problémy, ktoré boli rozdelené na viacero čiastkových problémov. Tento návrh sa zameriava na jeden z dvoch problémov a na dva z jeho čiastkových problémov.

Problém 2: Spotrebitelia sú v otázke udržateľnosti produktov vystavení klamlivým obchodným praktikám.

Čiastkový problém 2.2: Spotrebitelia sú vystavení nejasným alebo nedostatočne podloženým tvrdeniam spoločností týkajúcim sa životného prostredia („environmentálne klamlivé vyhlásenia“).

Čiastkový problém 2.3: Spotrebitelia sa stretávajú so značkami udržateľnosti, ktoré nie sú vždy transparentné alebo vierohodné[48].

V prípade každého jednotlivého čiastkového problému sa zvažovalo viacero možností politiky. Smernica o nekalých obchodných praktikách a jej zmena majú slúžiť ako *lex generalis*. Z tohto dôvodu sa rozhodlo, že niektoré prvky uprednostňovaných možností politiky vybraté v posúdení vplyvu v záujme riešenia čiastkového problému 2.2 a čiastkového problému 2.3 by sa nevykonávali prostredníctvom iniciatívy na posilnenie postavenia

45 Ďalšie informácie sú k dispozícii na adrese https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/initiative_on_green_claims.htm.

46 SWD(2022) 85 final.

47 SEC(2022) 165.

48 Tento návrh sa nezameriava na digitálne informačné nástroje, ktorými sa zaoberá návrh o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie.

spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie, ale prostredníctvom špecializovaného a komplementárneho *lex specialis*, návrhu o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia.

Na základe analýzy s viacerými kritériami doplnenej o analýzu nákladov a prínosov a na základe kvalitatívneho posúdenia proporcionality jednotlivých zvažovaných možností bola navrhnutá kombinácia dvoch uprednostňovaných možností politiky[49] na riešenie týchto problémov:

1. Zákaz tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktoré nespĺňajú minimálny súbor kritérií[50] (riešenie čiastkového problému 2.2)

Uprednostňovanou možnosťou by sa zaistila ochrana spotrebiteľov pred environmentálne klamlivými vyhláseniami, keďže subjekty používajúce takéto tvrdenia by museli dodržiavať určitú normu. Takisto by sa ňou uľahčilo presadzovanie právnych predpisov orgánmi na ochranu spotrebiteľa.

2. Zákaz značiek udržateľnosti, ktoré nespĺňajú minimálne požiadavky na transparentnosť a vierohodnosť[51] (riešenie čiastkového problému 2.3)

Uprednostňovanou možnosťou by sa zaistila ochrana spotrebiteľov pred klamlivým používaním takýchto značiek a nástrojov.

Ďalej sa v priebehu prípravy uvedenej iniciatívy identifikovali tieto dodatočné opatrenia na zvýšenie účinnosti a efektívnosti pravidiel EÚ o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia:

– **zriadenie overovacieho mechanizmu** na uľahčenie vykonávania a presadzovania predpisov, pokiaľ ide o zabezpečenie dodržiavania minimálnych kritérií týkajúcich sa zdôvodnení, vytvorenia rovnakých podmienok na trhu EÚ a vyššej právnej istoty a nižšieho zaťaženia spoločností pôsobiacich na jednotnom trhu,

– **používanie súhrnných hodnotení environmentálnych vplyvov** sa má **obmedziť** na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia vrátane značiek zriadených **len na úrovni EÚ**, a to s cieľom zaistiť **uplatňovanie** získaných poznatkov z práce na spoločnej štandardizovanej metóde na úrovni EÚ (pozri rámček uvedený ďalej),

– možnosť **vylúčiť mikropodniky** z požiadaviek na zdôvodňovanie a súvisiacich pravidiel týkajúcich sa oznamovania, aby sa predišlo neprimeraným vplyvom na najmenších obchodníkov,

– **účinné obmedzenie nárastu environmentálnych značiek** a zameranie úsilia na zvyšovanie využívania existujúcich verejných systémov a na rozvíjanie požiadaviek na označovanie na úrovni EÚ pre jednotný trh,

  – vytváranie nových súkromných systémov by mali schvaľovať len členské štáty, a to za predpokladu, že tieto systémy poskytujú pridanú hodnotu, a

  – vytváranie nových verejných systémov na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni by sa malo zakázať. Nové verejné systémy by sa mali vyvíjať len na úrovni EÚ.

49 SWD(2022) 85 final, oddiel 7: Uprednostňované možnosti politiky, s. 59.

50 SWD(2022) 85 final, s. 29 – 30.

51 SWD(2022) 85 final, s. 31 – 32.

Poznatky získané z práce na štandardnej metodike na zdôvodnenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

V rámci počiatočnej prípravy iniciatívy pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia Európska komisia začala pracovať na možnosti používania *štandardnej metodiky* na zdôvodnenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a v tejto súvislosti spustila konzultácie. Rozsah pôsobnosti tejto práce sa zameriaval na používanie metód environmentálnej stopy výrobku a organizácie v rámci EÚ na zdôvodnenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. V závislosti od kategórie produktov umožňujú tieto metódy[52] merať environmentálne vlastnosti produktu alebo environmentálne správanie organizácie v rámci celého hodnotového reťazca od ťažby surovín až po koniec životnosti. Cieľom metód environmentálnej stopy je poskytovať robustné a renomované metodiky vyvinuté na základe úplnej transparentnosti v spolupráci so zainteresovanými stranami a na základe vedeckých dôkazov.

V rámci prípravnej práce Komisia ako jednu z týchto možností zvažovala zriadenie právneho rámca EÚ, na základe ktorého by sa od spoločností, ktoré zverejňujú tvrdenia súvisiace s vplyvmi, na ktoré sa vzťahujú metódy environmentálnej stopy[53], vyžadovalo, aby ich zdôvodňovali prostredníctvom uvedených metód. Ani v prípade, že sú metódy environmentálnej stopy užitočné pre podniky na určenie oblastí, v ktorých by mali zlepšiť svoj environmentálny vplyv a správanie, a na primerané zdôvodnenie určitých tvrdení týkajúcich sa viacerých kategórií produktov, však tieto metódy ešte nepokrývajú všetky relevantné kategórie vplyvov pre všetky druhy produktov (napríklad v súvislosti s morským rybolovom – udržateľnosť cieľových populácií rýb; v súvislosti s potravinovými a poľnohospodárskymi produktmi – biodiverzita a ochrana prírody na úrovni poľnohospodárskych podnikov, ako aj rozličné poľnohospodárske postupy, v súvislosti s textíliami – uvoľňovanie mikroplastov), a preto môžu poskytovať neúplný obraz o potvrdení environmentálnych vlastností produktu v súvislosti s tvrdeniami týkajúcimi sa životného prostredia. Mnohé tvrdenia týkajúce sa životného prostredia sa navyše vyjadrujú aj v súvislosti s environmentálnymi aspektmi (napr. životnosť, opätovná použiteľnosť, opraviteľnosť, recyklovateľnosť, recyklovaný obsah, používanie prírodného obsahu), v prípade ktorých nie sú metódy environmentálnej stopy vhodné na to, aby slúžili ako jediná metóda zdôvodnenia. Obsiahnutie veľmi širokej a rýchlo sa meniacej oblasti tvrdení týkajúcich sa životného prostredia pomocou jedinej metódy má svoje obmedzenia. Určenie jedinej metódy, ako je napríklad metóda environmentálnej stopy, ako štandardnej metodiky zdôvodňovania všetkých tvrdení týkajúcich sa životného prostredia by nebolo vhodné a pre spoločnosti by predstavovalo riziko, že nedokážu oznámiť relevantné environmentálne aspekty alebo vlastnosti súvisiace s ich produktmi alebo činnosťami.

Z týchto dôvodov a na základe výsledkov konzultácie, interného posúdenia dôsledkov z hľadiska zaťaženia spoločností a ďalšej výmeny informácií so zainteresovanými stranami sa možnosť spočívajúca v používaní *jednej štandardnej metodiky* na zdôvodnenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia nezvolila. Namiesto toho sa za vhodný považoval flexibilnejší prístup založený na uprednostňovanej možnosti politiky z posúdenia vplyvu

[52] Viac informácií o týchto metódach a o pilotnej fáze ich skúšania sa nachádza na tejto adrese: https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/.

[53] Zmena klímy, poškodzovanie ozónu, toxicita pre človeka – rakovina, toxicita pre človeka – nerakovinové účinky, tuhé častice, ionizujúce žiarenie – ľudské zdravie, fotochemická tvorba ozónu – ľudské zdravie, acidifikácia, eutrofizácia – pôdna, eutrofizácia – sladkovodná, eutrofizácia – morská, ekotoxicita – sladkovodná, využívanie pôdy, využívanie vody, využívanie zdrojov – minerály a kovy, využívanie zdrojov – fosílne palivá.

vypracovaného pre iniciatívu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie.

3.2.2. Vplyvy uprednostňovanej možnosti politiky

Uprednostňovaná možnosť politiky vyplývajúca z analýzy nákladov a prínosov v posúdení vplyvu sa preniesla do viacerých ustanovení v návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie, ako aj v návrhu o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia. Ďalej uvedené vplyvy sa týkajú uprednostňovanej možnosti politiky ako celku, takže zahŕňajú ustanovenia z oboch návrhov.

Súčasťou návrhu sú opatrenia, ktoré sú relevantné pre prístup Komisie vychádzajúci zo zásady rovnováhy záťaže s cieľom znížiť administratívne zaťaženie a ktoré sa v minulosti uviedli a zohľadnili v posúdení vplyvu, ktoré je pripojené k návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie.

- **Očakávané vplyvy stanoveného rozsahu pôsobnosti**

Návrhom sa zavádzajú minimálne požiadavky na zdôvodňovanie a oznamovanie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, pri ktorých sa vyžaduje uskutočnenie overenia treťou stranou pred použitím tvrdenia v obchodnej komunikácii. Zatiaľ čo sa očakáva, že sa týmto opatrením odstránia klamlivé alebo nepravdivé tvrdenia a pomôže sa zaistiť riadne presadzovanie predpisov, obchodníkom, ktorí majú v úmysle zverejniť takéto tvrdenia, vzniknú dodatočné náklady. Očakáva sa, že vplyv na menšie podniky bude úmerne vyšší než na väčšie podniky. Z tohto dôvodu a s cieľom zaistiť, aby najmenšie spoločnosti (napríklad malé rodinné farmy, ktoré predávajú priamo spotrebiteľom) neboli neprimerane ovplyvnené týmito dodatočnými administratívnymi nákladmi, sa z povinností stanovených v návrhu, pokiaľ ide o požiadavky na zdôvodňovanie a oznamovanie v súvislosti s posudzovaním zdôvodnenia, vynímajú mikropodniky (ktoré majú menej ako 10 zamestnancov a ich ročný obrat neprekračuje 2 milióny EUR[54]). Ak by však tieto najmenšie spoločnosti chceli napriek tomu získať certifikát zhody uznávaný v celej Únii pre tvrdenie týkajúce sa životného prostredia, mali by splniť všetky požiadavky uvedené v tomto návrhu.

Všetci obchodníci vrátane najmenších spoločností však aj naďalej patria do rozsahu pôsobnosti smernice o nekalých obchodných praktikách. Znamená to, že sa budú aj naďalej uplatňovať jej všeobecné pravidlá o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia a spotrebitelia vystavení nekalým obchodným praktikám budú aj naďalej môcť podávať sťažnosti príslušným orgánom a domáhať sa nápravy na vnútroštátnych súdoch a súdoch EÚ.

V návrhu sa takisto požaduje, aby členské štáty prijali vhodné opatrenia s cieľom pomôcť malým a stredným podnikom uplatňovať požiadavky uvedené v návrhu. Očakáva sa, že ľahší prístup k opatreniam, ako je finančná podpora a organizačná a technická pomoc, bude tieto spoločnosti motivovať, aby sa zapojili do zelenej transformácie.

- **Očakávané vplyvy požiadaviek na zdôvodnenie tvrdení**

Tým, že sa zakážu tvrdenia, ktoré nespĺňajú minimálne kritériá, toto opatrenie prispeje k **zlepšeniu spoľahlivosti informácií** poskytovaných spotrebiteľom, a preto bude mať **pozitívny vplyv na ich rozhodovanie**, čím sa im uľahčí výber produktov, ktoré ponúkajú lepšie environmentálne vlastnosti, a tým aj vyššiu spokojnosť spotrebiteľov. V prípade

[54] *Commission Recommendation 2003/361/EC of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises* (Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení pojmov mikropodniky, malé a stredné podniky) (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

určitých spotrebiteľov, ktorí si kupujú produkty, ktoré budú skutočne lepšie pre životné prostredie, sa očakáva, že **vplyvy na životné prostredie budú vysoko pozitívne**.

Pokiaľ ide o **vplyvy na podniky**, tvrdenia, ktoré nespĺňajú uvedené minimálne kritériá, sa budú musieť odstrániť. Na odstránenie týchto tvrdení sa budú vyžadovať úpravy balenia produktov, letákov atď., budú to však len jednorazové náklady na úpravy[55].

Podniky budú navyše musieť znášať náklady na zdôvodnenie tvrdení. Tieto náklady budú do veľkej miery závisieť od druhu tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, ktoré má spoločnosť dobrovoľne v úmysle uvádzať, ako aj od počtu dotknutých produktov. V prípade tvrdení týkajúcich sa environmentálneho vplyvu výrobku počas jeho životného cyklu (napríklad zníženie emisií skleníkových plynov v priebehu životného cyklu a v celom hodnotovom reťazci) sa budú vyžadovať podstatne vyššie investície než v prípade tvrdení, ktoré sa zameriavajú na konkrétny environmentálny aspekt (napríklad recyklovaný obsah v obale). V závislosti od charakteru a zložitosti tvrdenia sa môžu súvisiace náklady na zdôvodnenie značne líšiť. Napríklad náklady na zdôvodnenie jednoduchého tvrdenia, napríklad o materiáloch použitých pri výrobe, sa odhadujú na 500 EUR[56]. Ak sa spoločnosť rozhodne uvádzať napríklad tvrdenie o environmentálnej stope jedného zo svojich produktov a rozhodne sa uskutočniť štúdiu pomocou metódy environmentálnej stopy výrobku, náklady by predstavovali približne 8 000 EUR (mohli by sa znížiť na 4 000 EUR, ak existujú pravidlá na určenie kategórie environmentálnej stopy výrobku). Ak sa vybraté tvrdenie týka napríklad stopy samotnej organizácie, náklady na zdôvodnenie tvrdenia pomocou metód environmentálnej stopy organizácie môžu predstavovať 54 000 EUR (v prípade, že neexistujú sektorové pravidlá)[57].

Spoločnosti však aj naďalej majú právo rozhodnúť sa, či zahrnú (alebo nezahrnú) tvrdenia týkajúce sa životného prostredia do svojej *dobrovoľnej* obchodnej komunikácie. Znamená to, že **spoločnosti môžu riadiť svoje náklady** tým, že určia rozsah (prípadného) tvrdenia vzhľadom na očakávanú návratnosť investícií. V stručnosti možno povedať, že náklady na zdôvodnenie majú pre spoločnosti dobrovoľný charakter, keďže sú súčasťou ich marketingovej stratégie, a preto je náročné uviesť dôveryhodné odhady celkových nákladov pre trh Únie.

Pokiaľ ide o **náklady na presadzovanie predpisov a ďalšie náklady**, príslušné orgány budú musieť posúdiť, do akej miery je konkrétne tvrdenie v súlade s kritériami stanovenými na základe tejto možnosti, t. j. či má spoločnosť, ktorá tvrdenie uvádza, certifikát zhody vydaný akreditovaným overovateľom. Viaceré orgány na ochranu spotrebiteľa, s ktorými sa uskutočnili rozhovory, však uviedli, že táto možnosť môže viesť k úsporám, keďže bude znamenať nižšiu potrebu zdrojov potrebných na zdôvodnenie ich posúdenia „environmentálne klamlivých vyhlásení“.

- **Očakávané vplyvy požiadaviek na oznamovanie tvrdení**

---

55 V prípade veľmi malého podielu produktov na sklade bezprostredne pred schválením tejto možnosti sa predpokladá, že tvrdenia odstráni predávajúci (napríklad prekrytím nálepkou). V prípade malého podielu produktov na sklade tým v prvých dvoch rokoch vykonávania tejto možnosti vzniknú určité náklady, pričom predpokladáme, že všetky tieto výrobky sa do konca tohto obdobia predajú.

56 Interný odhad pre konkrétne tvrdenie o jednotlivom vplyve [napríklad percentuálny podiel obsahu na biologickej báze (alebo recyklovaných materiálov) v produkte], v prípade ktorého existujú jednoznačné dôkazy, t. j. tvrdenie možno zdôvodniť na základe ľahko prístupných informácií/dokumentov o materiáloch použitých pri výrobe.

57 Interný odhad, ktorý sa týka validácie tvrdenia o environmentálnej stope celej organizácie. Priemerné hodnoty na základe dodatočného cieleného zisťovania, ktoré uskutočnilo GR pre životné prostredie s využitím vstupov od siedmich hlavných konzultantov, ktorí podporovali vývoj pravidiel PEFCR/OEFSR, a s krížovou kontrolou pomocou ďalších zdrojov z literatúry.

Očakáva sa, že pravidlá týkajúce sa oznamovania povedú k jasnejším a transparentnejším tvrdeniam, čím sa **zvýši spokojnosť spotrebiteľov.** Pokiaľ ide o náklady podnikov, po tom, ako sa uskutoční posúdenie s cieľom zdôvodniť tvrdenie, sú dodatočné náklady na dosiahnutie súladu s požiadavkami na oznamovanie zanedbateľné a do veľkej miery už budú zahrnuté v nákladoch na zdôvodnenie.

- **Očakávané vplyvy požiadaviek na systémy označovania**

Zavedením minimálnych kritérií pre všetky environmentálne značky sa zvýši transparentnosť a vierohodnosť značiek (a súčasný nárast takýchto značiek sa spomalí alebo dokonca dôjde k jeho zvratu) a zlepší sa kvalita rozhodovania spotrebiteľov. Spotrebitelia sa uistia, že produkty označené značkou udržateľnosti spĺňajú minimálne požiadavky na transparentnosť a vierohodnosť, čím sa zlepší dôvera spotrebiteľov a pochopenie značiek. Očakáva sa, že týmito dodatočnými požiadavkami týkajúcimi sa správy systémov označovania sa zníži počet značiek, keďže nespoľahlivé systémy zaniknú. Treba poznamenať, že podmienky na zapojenie sa do systémov environmentálneho označovania pre malé a stredné podniky sú úmerné veľkosti a obratu týchto spoločností.

Zavedením minimálnych kritérií na posudzovanie objektívnosti značiek udržateľnosti, ako sa predpokladá v možnosti 2.3.B, sa očakáva zvýšenie **spokojnosti spotrebiteľov**. Z hľadiska **vplyvov na podniky** sa očakáva, že toto opatrenie prispeje k rovnakým podmienkam pre produkty, na ktorých sú zobrazené značky, keďže všetky budú musieť spĺňať rovnaké minimálne kritériá. Prispeje to aj k rovnakým podmienkam medzi organizáciami, ktoré značky spravujú.

Okrem toho sa očakáva, že týmto opatrením sa prispeje k znižovaniu prekážok v súvislosti s cezhraničným obchodom tým, že sa predíde neharmonizovaným vnútroštátnym prístupom dotknutých členských štátov, pokiaľ ide o nárast značiek/log, ktoré sú netransparentné alebo nevierohodné. Zníži sa tým právna neistota a náklady spoločností, keďže v rámci vnútorného trhu budú musieť dodržiavať podobné pravidlá.

V prípade subjektov, ktoré zabezpečujú a spravujú značky/logá, sa očakávajú určité **administratívne náklady**[58]. Tieto subjekty budú znášať aj vecné **náklady na dodržiavanie predpisov** v dôsledku vykonávania nevyhnutných zmien v ich vnútorných procesoch vrátane vykonávania certifikácií treťou stranou pre každú žiadosť (ak to už nerobia v základnom scenári). Náklady, ktoré vzniknú subjektom zabezpečujúcim a spravujúcim značky a sú vyčíslené v posúdení vplyvu, sa prenesú na výrobcov a predávajúcich, ktorí žiadajú o pridelenie značky.

Pokiaľ ide o **nepriame náklady**, očakáva sa zvýšenie nákladov na žiadosti o pridelenie značiek. Zvýšenou harmonizáciou sa môže na druhej strane znížiť potreba žiadať o viaceré značky.

V prípade verejnej správy sa neočakávajú významné **náklady na presadzovanie predpisov**, keďže v súvislosti s navrhovanými minimálnymi kritériami sa vyžaduje poskytovanie všetkých relevantných informácií online a v prípade značiek sa vyžaduje overenie treťou stranou.

Ďalšími opatreniami v oblasti označovania, ktoré sa vypracovali dodatočne k posúdeniu vplyvu, sa výrazne podporí dosiahnutie cieľa, ktorým je zastavenie nárastu systémov environmentálneho označovania v celej EÚ a zlepšenie fungovania vnútorného trhu. Zastavením zavádzania nových verejných systémov sa regionálnym a vnútroštátnom orgánom

[58] Podrobnosti o rozčlenení administratívnych nákladov sú dostupné v dokumente SWD(2022) 85 final, s. 200.

zabráni vyvíjať značky a systémy označovania, ktoré by sa museli preskúmať alebo zrušiť čoskoro po zavedení rovnocennej značky na úrovni EÚ. V období medzi prijatím tohto opatrenia a jeho vykonaním sa získa čas na plánovanie a predíde sa uvedeným dodatočným nákladom pre subjekty verejného sektora. Vývojom značiek na úrovni EÚ pre rovnaké skupiny produktov sa takisto zaistí efektívnejšie využívanie zdrojov než v prípade, že by sa tieto značky vyvíjali na vnútroštátnej úrovni.

Takisto sa zníži nekontrolované zriaďovanie nových systémov označovania vyvíjaných súkromnými prevádzkovateľmi. Orgány členských štátov budú musieť potvrdiť vývoj takýchto systémov na základe ich pridanej hodnoty. Očakáva sa, že to prispeje k obmedzeniu nárastu systémov. **Administratívne náklady pre subjekty verejného sektora** v súvislosti s vývojom a vykonávaním postupu validácie je náročné odhadnúť, pretože neexistuje istota, pokiaľ ide o možný počet žiadostí. Očakáva sa, že týmto opatrením vzniknú **spoločnostiam administratívne náklady** v súvislosti s predkladaním informácií pripojených k ich žiadosti adresovanej orgánom členských štátov, pokiaľ ide o vývoj súkromného systému označovania. Tieto administratívne náklady sa zatiaľ nevykazujú a sú relevantné z hľadiska zásady rovnováhy záťaže s cieľom znížiť administratívne zaťaženie. Neočakáva sa však, že by tieto náklady boli značné, keďže podľa očakávaní bude počet takýchto predložení pomerne nízky vzhľadom na predbežné oznámenie o obmedzeniach zriaďovania takýchto systémov v dôsledku časového rozdielu medzi dátumom vypracovania tohto návrhu a dátumom transpozície (očakávajú sa približne 4 roky).

Obmedzenie možnosti, aby sa značkami uvádzal rating alebo bodové hodnotenie na základe súhrnného ukazovateľa environmentálnych vplyvov, len na značky vyvinuté na úrovni EÚ, má za cieľ znížiť uvádzanie spotrebiteľov do omylu a ich nesprávne informovanie, ako aj celkový nárast značiek. Existuje riziko, že charakter súhrnného ukazovateľa by mohol slúžiť na prekrytie negatívnych vplyvov určitých parametrov produktu pozitívnejšími vplyvmi iných parametrov, a tak by spotrebiteľ mohol získať klamlivé informácie o skutočných hlavných vplyvoch produktu. Je nevyhnutné ukončiť potenciálne systémy so súhrnným hodnotením na regionálnej alebo vnútroštátnej úrovni, aby sa zaistila harmonizácia na vnútornom trhu. Takéto značky navyše zvyčajne vychádzajú z rôznych metodík pre rovnakú skupinu produktov, čo môže viesť k tomu, že rovnaký produkt získa rozdielny rating v závislosti od príslušného systému.

- **Očakávané vplyvy predbežného overenia**

Predbežným overením, ktoré by vykonávali nezávislé akreditované orgány, sa uľahčí a podporí **presadzovanie požiadaviek návrhu** bez nadmerného zaťaženia zdrojov príslušných orgánov. Certifikát zhody umožňuje miestnym príslušným orgánom jednoducho skontrolovať spoľahlivosť tvrdenia použitého na trhu. Sťažnosti voči tvrdeniam, pre ktoré existuje platný certifikát zhody, by sa mohli vybaviť rýchlejšie, čím by sa prispelo k **úsporám nákladov na presadzovanie predpisov** v porovnaní s nezmeneným prístupom.

Spoločnosti uvádzajúce tvrdenia týkajúce sa životného prostredia by **mali prospech z procesu certifikácie** tvrdení, pretože certifikát zhody uznávaný v celej EÚ by im poskytoval právnu istotu a v rámci EÚ by sa vyžadovala len jedna certifikácia, čím by sa pre subjekty obchodujúce v rámci vnútorného trhu proces certifikácie zlacnil a zjednodušil.

Pokiaľ ide o **administratívne náklady spoločností**, pred použitím tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia by spoločnosti museli predložiť „overovateľovi“ predbežnú žiadosť o vydanie certifikátu zhody. Tieto administratívne náklady budú závisieť od rozsahu každého uvedeného dobrovoľného tvrdenia a od očakávaného množstva tvrdení, v dôsledku čoho je náročné spoľahlivo odhadnúť celkové náklady pre trh Únie. Z tohto dôvodu sa tieto náklady

zatiaľ nevykazujú, pričom sú relevantné z hľadiska zásady rovnováhy záťaže s cieľom znížiť administratívne zaťaženie.

- **Očakávaný pokrok v plnení príslušných cieľov udržateľného rozvoja**

Pokiaľ ide o cieľ udržateľného rozvoja 12, ktorý sa týka zabezpečenia udržateľných modelov spotreby a výroby, očakáva sa, že zavedenie uprednostňovanej možnosti politiky v tomto návrhu a v návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie povedie k zvýšeniu objemu nákupu produktov, ktoré nie sú pre spotrebiteľa klamlivé z hľadiska ich environmentálneho vplyvu. Očakáva sa, že týmito iniciatívami sa spotrebiteľom poskytne lepšia ochrana pred nekalými obchodnými praktikami, napríklad pred environmentálne klamlivými vyhláseniami alebo netransparentnými dobrovoľnými značkami udržateľnosti, ktoré nie sú zlučiteľné so zelenou transformáciou. Pokiaľ ide o cieľ udržateľného rozvoja 13 týkajúci sa opatrení v oblasti klímy, očakáva sa, že iniciatívy povedú k úspore 5 – 7 Mt ekvivalentu CO_2 v priebehu 15 rokov[59].

3.3. Regulačná vhodnosť a zjednodušenie

Návrh je novou iniciatívou zameranou na doplnenie smerníc v oblasti všeobecného spotrebiteľského práva a konkrétne, ako *lex specialis*, návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie. Návrh sa priamo zameriava na zníženie regulačného zaťaženia posilnením fungovania vnútorného trhu pre ekologické produkty a spoločnosti a stanovením minimálnych kritérií v súvislosti s tvrdeniami týkajúcimi sa životného prostredia. Zníži sa ním riziko právnej fragmentácie jednotného trhu a zvýši sa právna istota. Následne sa očakáva, že to povedie k úsporám nákladov pre podniky, ktoré sú ochotné uvádzať takéto tvrdenia, a pre príslušné orgány zodpovedné za presadzovanie spotrebiteľského práva. V návrhu sa ďalej stanovuje doložka o preskúmaní šesť rokov po nadobudnutí účinnosti s cieľom posúdiť, či sa smernicou dosiahli jej ciele a či je potrebná ďalšia harmonizácia, pokiaľ ide o zdôvodňovanie a oznamovanie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, aby sa dosiahli tieto ciele účinnejším spôsobom. Návrh sa vzťahuje na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia uvádzané vo fyzických aj digitálnych prostrediach, a preto sa považuje za pripravený na digitálne technológie.

3.4. Základné práva

Tento návrh je v súlade s článkom 38 Charty základných práv, podľa ktorého musí EÚ zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Toto sa dosiahne zabezpečením spoľahlivosti, porovnateľnosti a overiteľnosti tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a riešením environmentálne klamlivých vyhlásení a používania nespoľahlivých a netransparentných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a environmentálnych značiek. Týmto návrhom sa zlepší aj právo na vysokú úroveň ochrany životného prostredia a zlepšovanie kvality životného prostredia zakotvené v článku 37 charty. Bojom proti environmentálne klamlivým vyhláseniam sa týmto návrhom navyše zaistia rovnaké podmienky pre podniky pri prezentovaní ich ekologickosti, a preto sa ním zaručuje sloboda podnikania v súlade s právom Únie a vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Súčasťou iniciatívy je rozpočet v celkovej výške približne 25 miliónov EUR do roku 2027 (t. j. podľa súčasného viacročného finančného rámca).

[59] SWD(2022) 85 final.

Ako sa podrobne uvádza v legislatívnom finančnom výkaze, v rámci iniciatívy sa plánujú ľudské zdroje a administratívne výdavky na vykonávanie smernice a prípravu delegovaných a vykonávacích aktov.
Plánujú sa v nej aj rozpočtové prostriedky, ktoré budú v plnej miere financované prostredníctvom prerozdelenia z finančného krytia programu LIFE. Ako sa podrobne uvádza v tabuľkách uvedených v oddiele 3 legislatívneho finančného výkazu, táto suma pokrýva nadobudnutie súboru údajov o environmentálnej stope a ďalších požadovaných súborov údajov s cieľom podporovať spoločnosti, najmä malé a stredné podniky, pri dosahovaní súladu s návrhom o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia. Verejný prístup malých a stredných podnikov, väčších spoločností, verejných agentúr a všetkých zainteresovaných strán k týmto informáciám skutočne pomôže znížiť náklady v súvislosti s vývojom a posilňovaním ich vlastných metodík a potenciálne pomôže znížiť náklady aj používateľom vytvorených metodík. Prístupom k súborom údajov o environmentálnej stope sa podporí aj vykonávanie ďalších politík EÚ v oblasti environmentálnej udržateľnosti a pomoci pre spotrebiteľov, aby sa vedeli správne rozhodovať, napríklad návrh nariadenia o ekodizajne udržateľných výrobkov. V nariadení o ekodizajne udržateľných výrobkov sa zavádza možnosť stanoviť povinné požiadavky na informácie, ktoré môžu byť prepojené aj s požiadavkami na označovanie, pričom nariadenie bude mať za následok zlepšenie tokov informácií prostredníctvom digitálnych pasov výrobkov. Súbormi údajov o environmentálnej stope sa podporí výpočet a stanovenie požiadaviek na informácie a výkonnostných požiadaviek v delegovaných aktoch súvisiacich s nariadením o ekodizajne udržateľných výrobkov, napr. v súvislosti s uhlíkovou a environmentálnou stopou, a to na základe harmonizovaného súboru kvalitných sekundárnych údajov. Tieto údaje a politiky založené na dôkazoch spoločne povedú k lepšie informovaným spotrebiteľom, ktorí môžu dôverovať environmentálnym informáciám poskytovaným spoločnosťami.

5. ĎALŠIE PRVKY – PLÁNY VYKONÁVANIA, SPÔSOB MONITOROVANIA, HODNOTENIA A PODÁVANIA SPRÁV

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o dosahovaní cieľov tejto smernice najneskôr do šiestich rokov po jej prijatí. Členské štáty budú pravidelne monitorovať uplatňovanie tejto smernice na základe prehľadu tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktoré boli oznámené orgánom presadzovania práva. Členské štáty musia tieto informácie každoročne poskytovať Komisii. Európska environmentálna agentúra každé dva roky zverejní správu s posúdením vývoja tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov označovania v jednotlivých členských štátoch.

6. PODROBNÉ VYSVETLENIE KONKRÉTNYCH USTANOVENÍ NÁVRHU

6.1. Rozsah pôsobnosti návrhu

V článku 1 sa stanovuje rozsah pôsobnosti. Návrhom sa stanovujú minimálne požiadavky na zdôvodňovanie a oznamovanie dobrovoľných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a na environmentálne označovanie v rámci obchodných praktík podnikateľov voči spotrebiteľom bez toho, aby boli dotknuté ďalšie právne predpisy Únie, v ktorých sa stanovujú podmienky v súvislosti s tvrdeniami týkajúcimi sa životného prostredia, pokiaľ ide o určité produkty alebo sektory (ako sa opisuje v oddiele 1.2).

6.2. Požiadavky na zdôvodňovanie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

Článok 3 návrhu sa zameriava na prvky, ktoré neboli začlenené do právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o zdôvodnenie tvrdení, a v niektorých prípadoch sa v ňom poskytuje dodatočné objasnenie. V návrhu sa vyžaduje, aby zdôvodnenie výslovného

tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia vychádzalo z posúdenia, ktoré je v súlade s vybratými minimálnymi kritériami, aby sa predišlo klamlivým tvrdeniam, konkrétne, aby sa v základnom posúdení:

– vychádzalo z uznávaných vedeckých dôkazov a špičkových technickým vedomostí,

– preukazoval význam vplyvov, aspektov, vlastností alebo správania z hľadiska životného cyklu,

– zohľadňovali všetky významné aspekty a vplyvy na posúdenie vlastností alebo správania,

– preukazovalo, či je tvrdenie správne v prípade celého produktu alebo len jeho častí (celý životný cyklus alebo len určité fázy, všetky činnosti obchodníka alebo len časť z nich),

– preukazovalo, že tvrdenie nie je rovnocenné požiadavkám stanoveným právnymi predpismi,

– uvádzali informácie o tom, či produkt má výrazne lepšie environmentálne vlastnosti v porovnaní s bežnou praxou,

– identifikovalo, či pozitívny výsledok vedie k výraznému zhoršeniu iného vplyvu,

– vyžadovalo transparentné uvádzanie kompenzácií skleníkových plynov,

– uvádzali presné primárne alebo sekundárne informácie.

Mikropodniky (ktoré majú menej ako 10 zamestnancov a ich ročný obrat neprekračuje 2 milióny EUR[60]) sú vyňaté z požiadaviek podľa tohto článku, pokiaľ nemajú v úmysle získať certifikát zhody pre príslušné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia, pričom v prípade, že by ho získať chceli, budú musieť uvedené požiadavky splniť.

V článku 4 sa okrem toho stanovujú ďalšie požiadavky v súvislosti s porovnávacími tvrdeniami (t. j. tvrdeniami, v ktorých sa uvádza alebo naznačuje, že výrobok alebo obchodník má menej alebo viac environmentálnych vplyvov alebo že výrobok má lepšie alebo horšie environmentálne vlastnosti v porovnaní s inými výrobkami, alebo že obchodník má lepšie alebo horšie environmentálne správanie v porovnaní s inými obchodníkmi). Ide o tieto požiadavky:

- použitie rovnocenných informácií na posúdenie environmentálnych vplyvov, aspektov alebo vlastností porovnávaných produktov,
- použitie údajov vytvorených alebo získaných rovnocenným spôsobom pre porovnávané produkty alebo obchodníkov,
- pokrytie fáz v rámci celého hodnotového reťazca je rovnocenné pre porovnávané produkty a obchodníkov a zároveň sa zabezpečuje zohľadnenie najvýznamnejších fáz porovnávaných produktov a obchodníkov,
- pokrytie environmentálnych vplyvov, aspektov, vlastností alebo správania je rovnocenné pre porovnávané produkty a obchodníkov a zabezpečuje sa ním zohľadnenie najvýznamnejších vplyvov, aspektov, vlastností alebo správania všetkých porovnávaných produktov a obchodníkov,

60 Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.

- predpoklady použité na porovnanie sú pre porovnávané produkty a obchodníkov stanovené konzistentne,
- súčasťou porovnávacích tvrdení o zlepšení vplyvov (v porovnaní so skoršou verziou produktu) je vysvetlenie vplyvu zlepšenia na ostatné aspekty a vplyvy a uvedenie východiskového roka.

Rôzne typy tvrdení si budú vyžadovať rôzne úrovne zdôvodnenia. V návrhu sa nepredpisuje jediná metóda a nevyžaduje sa vykonanie analýzy celého životného cyklu pre každý typ tvrdenia. Pri posudzovaní na účely zdôvodnenia výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia treba zohľadniť životný cyklus produktu alebo všetkých činností obchodníka s cieľom identifikovať príslušné vplyvy, na ktoré sa tvrdenia vzťahujú, a umožniť obchodníkovi, aby predišiel vynechaniu všetkých príslušných aspektov. Je to potrebné aj na účely overenia, či je výsledkom uvádzaných prínosov prenos vplyvov do iných fáz životného cyklu produktu alebo značné zvýšenie iných environmentálnych vplyvov.

Na to, aby sa posúdenie považovalo za spoľahlivé, malo byť zahŕňať primárne údaje týkajúce sa konkrétnej spoločnosti vzhľadom na príslušné aspekty, ktoré významne prispievajú k environmentálnym vlastnostiam výrobku alebo k environmentálnemu správaniu obchodníka uvedeným v tvrdení. Orgány na ochranu spotrebiteľa v niektorých krajinách začínajú spochybňovať tvrdenia týkajúce sa životného prostredia v súvislosti s konkrétnym produktom, ak sa v zdôvodnení nepoužili primárne údaje. Mala by sa nájsť správna rovnováha medzi zabezpečením relevantných a spoľahlivých informácií na zdôvodnenie tvrdení a úsilím potrebným na zhromaždenie primárnych informácií vzhľadom na prístupnosť primárnych informácií. Požiadavka na zahrnutie primárnych informácií by sa mala posúdiť vzhľadom na to, aký vplyv má obchodník uvádzajúci tvrdenie nad príslušným procesom, ako aj vzhľadom na to, či sú dostupné primárne informácie. Táto požiadavka by sa mala posúdiť aj vzhľadom na to, či tieto procesy uskutočňuje obchodník uvádzajúci tvrdenie, a v prípade, že nie, či má obchodník prístup k primárnym informáciám o danom procese. Okrem toho, ak proces neuskutočňuje obchodník, ktorý uvádza tvrdenie, a primárne informácie nie sú k dispozícii, malo by byť prípustné použiť sekundárne informácie, a to aj v prípade procesov, ktoré významne prispievajú k environmentálnym vlastnostiam výrobku alebo k environmentálnemu správaniu obchodníka. Primárne aj sekundárne údaje, t. j. priemerné údaje, by v každom prípade mali mať vysokú úroveň kvality a správnosti.

Považuje sa za vhodné transparentnejším spôsobom riešiť tvrdenia týkajúce sa klímy založené na kompenzáciách. V návrhu sa preto v prípade tvrdení týkajúcich sa klímy vyžaduje, aby sa všetky *kompenzácie* emisií skleníkových plynov, ktoré obchodníci využili, uvádzali osobitne od emisií skleníkových plynov ako dodatočná environmentálna informácia, čo zodpovedá aj prístupu, ktorý sa uplatňuje v prípade metód environmentálnej stopy výrobku/environmentálnej stopy organizácie. V prípade tejto informácie by sa ďalej malo uviesť, či sa tieto kompenzácie týkajú znižovania emisií alebo ich odstraňovania, a malo by sa ňou zaistiť, že kompenzácie, z ktorých sa vychádzalo, majú vysokú mieru integrity a sú správne započítané, aby koherentne a transparentne odrážali uvádzaný vplyv na klímu.

Mikropodniky sú z požiadaviek podľa tohto článku vyňaté, pokiaľ nemajú v úmysle získať certifikát zhody pre príslušné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia, pričom v prípade, že by ho získať chceli, budú musieť uvedené požiadavky splniť.

Komisia by mala byť splnomocnená na prijímanie delegovaných aktov s cieľom doplniť požiadavky na zdôvodňovanie pre určité typy tvrdení. V týchto delegovaných aktoch by sa v zásade malo vychádzať z výsledkov monitorovania vývoja tvrdení týkajúcich sa životného prostredia na trhu, aby bolo možné uprednostniť tvrdenia, ktoré majú tendenciu uvádzať

spotrebiteľov do omylu. V prípade niektorých typov tvrdení však môže byť potrebné, aby Komisia konala ešte skôr.

6.3. Požiadavky na oznamovanie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

Ustanoveniami v článku 5 sa reaguje na problém nedostatku spoľahlivých informácií o environmentálnych vlastnostiach produktu[61] v prípade obchodníkov, ktorí uvádzajú tvrdenie týkajúce sa životného prostredia. Týmito požiadavkami sa podporuje aj cieľ, aby sa tvrdenia týkajúce sa životného prostredia v súvislosti s produktmi alebo obchodníkmi, ktorí ponúkajú environmentálne prínosy, uvádzali v porovnaní s bežnou praxou.

Obzvlášť sa v návrhu stanovuje, že v prípade všetkých oznamovaných tvrdení platí:

- tvrdenia sa musia vzťahovať len na environmentálne vplyvy, aspekty, vlastnosti alebo správanie posúdené v súlade s požiadavkami na zdôvodnenie stanovenými v tomto návrhu a identifikované ako významné pre príslušný produkt alebo obchodníka,
- ak je to pre uvedené tvrdenie relevantné, toto tvrdenie musí obsahovať informácie o tom, ako môžu spotrebitelia správne používať produkt, aby sa znížili environmentálne vplyvy,
- k tvrdeniam musia byť pripojené informácie o zdôvodnení (vrátane informácií o produkte alebo činnostiach obchodníka; aspektov, vplyvov, vlastností alebo správania, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje; v relevantných prípadoch ďalších uznávaných medzinárodných noriem; podkladových štúdií a výpočtov; spôsoboch dosahovania zlepšení, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje; certifikátu zhody a identifikačných údajov overovateľa).

Mikropodniky sú vyňaté z požiadaviek podľa tohto článku v súvislosti s poskytovaním informácií o zdôvodnení, pokiaľ nemajú v úmysle získať certifikát zhody pre príslušné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia, pričom v prípade, že by ho získať chceli, budú musieť uvedené požiadavky splniť.

Komisia by mala byť splnomocnená na prijímanie delegovaných aktov s cieľom doplniť požiadavky týkajúce sa oznamovania určitých typov tvrdení v prípade, že je to potrebné na doplnenie doplňujúcich pravidiel o zdôvodňovaní prijatých na základe článku 3. Ďalej sa v článku 6 uvádza, že porovnávacie tvrdenia týkajúce sa zlepšenia environmentálneho vplyvu produktu v porovnaní s iným produktom toho istého obchodníka alebo s produktom, ktorý obchodník už nepredáva spotrebiteľom, musia byť založené na dôkazoch, ktoré preukazujú, že zlepšenie je významné a bolo dosiahnuté v posledných piatich rokoch.

6.4. Ustanovenia o environmentálnych značkách a systémoch označovania

Tieto požiadavky by sa mali vnímať ako doplnkové k požiadavkám týkajúcim sa uvádzania značky udržateľnosti, ktoré sú stanovené v návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov

[61] SWD(2022) 85 final, s. 50: „V súvislosti s čiastkovým problémom 1.1 (nedostatok spoľahlivých informácií o environmentálnych vlastnostiach produktu na mieste predaja) sa v počiatočnej fáze vyradili všetky možnosti, pretože nebolo možné preukázať ich pridanú hodnotu, a očakáva sa, že opatreniami prijatými na základe iniciatívy pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia a iniciatívy pre udržateľné výrobky sa tento čiastkový problém výrazne zmenší.“

v rámci zelenej transformácie a v usmernení Komisie k výkladu a uplatňovaniu smernice o nekalých obchodných praktikách[62].

Okrem požiadaviek týkajúcich sa zdôvodňovania a oznamovania, ktoré sa uplatňujú na všetky typy tvrdení, sa v tomto návrhu vychádza z požiadaviek návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov[63], ktorým sa zakazujú značky založené na samoosvedčovaní[64], a poskytujú sa dodatočné záruky na zlepšenie kvality systémov environmentálneho označovania tým, že sa vyžadujú požiadavky na transparentnosť a vierohodnosť (v súlade s danou možnosťou politiky z posúdenia vplyvu).

Článkom 7 sa zabezpečuje, aby značky spĺňali požiadavky stanovené v predchádzajúcich článkoch a podliehali overeniu v súlade s článkom 11.

V dôsledku nárastu environmentálnych značiek a s tým súvisiaceho uvádzania spotrebiteľov do omylu, fragmentácie trhu a vyššieho zaťaženia v súvislosti s dodržiavaním požiadaviek v rôznych členských štátoch sú potrebné ambiciózne opatrenia, ktoré budú prínosom pre spotrebiteľov aj podniky. Preto sa v priebehu rozhodovacieho procesu považovalo za vhodné, že sa v návrhu o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia navrhujú dodatočné ustanovenia zamerané na nárast značiek, a to nad rámec ustanovení posúdených v posúdení vplyvu, ktoré je pripojené k tomuto návrhu a k návrhu o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie, konkrétne zákaz značiek, ktorými sa uvádza rating alebo bodové hodnotenie na základe súhrnného ukazovateľa, ktorým sa vyjadrujú kumulatívne environmentálne vplyvy, pokiaľ nie sú zavedené na úrovni EÚ.

V článku 8 sa podrobnejšie uvádzajú požiadavky na systémy environmentálneho označovania. Tieto požiadavky sú relatívne podobné kritériám správy viacerých známych a renomovaných verejných a súkromných systémov označovania udržateľnosti a zahŕňajú:

- požiadavky na transparentnosť a prístupnosť informácií o vlastníctve, rozhodovacom orgáne a cieľoch,
- požiadavku, aby kritériá, na základe ktorých sa značky udeľujú, vypracovali odborníci a preskúmali ich zainteresované strany,
- existenciu mechanizmu na podávanie sťažností a ich riešenie,
- postupy riešenia nedodržiavania požiadaviek a možnosť odobratia alebo pozastavenia označenia v prípade pretrvávajúceho a zjavného nedodržiavania požiadaviek.

Z rovnakých dôvodov, aké boli uvedené v súvislosti s nárastom environmentálnych značiek a s tým súvisiaceho uvádzania spotrebiteľov do omylu, sa v článku 8 zavádzajú aj dodatočné ustanovenia zamerané na nárast systémov označovania, najmä:

- zákaz zriaďovania nových vnútroštátnych alebo regionálnych systémov vo verejnom vlastníctve,
- postup validácie pre nové systémy zriadené súkromnými prevádzkovateľmi z EÚ a tretích krajín, ktoré by mali posúdiť vnútroštátne orgány a potvrdiť ich, len ak

---

62 Oznámenie Komisie – Usmernenie k výkladu a uplatňovaniu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ C 526, 29.12.2021, s. 1).

63 COM(2022) 143 final, príloha k návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa menia smernice 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o posilnenie postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie prostredníctvom lepšej ochrany pred nekalými praktikami a lepšieho informovania.

64 Čiže nie na základe certifikačného systému ani na základe zavedenia subjektmi verejného sektora.

preukazujú pridanú hodnotu z hľadiska svojej environmentálnej ambície, pokrytia environmentálnych vplyvov, skupiny kategórií produktov alebo odvetvia a schopnosti podporovať zelenú transformáciu malých a stredných podnikov v porovnaní s existujúcimi systémami Únie, vnútroštátnymi alebo regionálnymi systémami.

Nové verejné systémy z tretích krajín, ktoré majú v úmysle pôsobiť na trhu Únie, musia spĺňať požiadavky podľa tohto návrhu a vzťahuje sa na ne povinnosť predbežného oznámenia a schválenia Komisiou s cieľom zabezpečiť, aby tieto systémy poskytovali pridanú hodnotu z hľadiska environmentálnej ambície, pokrytia environmentálnych vplyvov, skupín produktov alebo odvetví.

V článku 9 sa stanovujú požiadavky na preskúmanie tvrdení obchodníkov, ktoré sa týkajú životného prostredia.

6.5. Predbežné overenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov označovania

V článku 10 sa uvádza spôsob overenia a certifikácie zdôvodnenia a oznamovania tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a environmentálnych značiek treťou stranou s cieľom zaistiť súlad s požiadavkami smernice pred použitím tvrdenia v obchodnej komunikácii. Toto predbežné overenie tvrdení predložených spoločnosťou, ktorá ich má v úmysle používať, vykoná úradne akreditovaný orgán („overovateľ“). Týmto opatrením sa zaistí overenie spoľahlivosti a dôveryhodnosti každého tvrdenia, ktorému bude spotrebiteľ vystavený. V návrhu sa vymedzujú aj podrobné požiadavky, ktoré musia splniť „overovatelia“, aby ich mohli členské štáty akreditovať.

Po overení predloženého tvrdenia „overovateľ“ rozhodne, či vystaví (alebo nevystaví) *certifikát zhody*. Tento certifikát bude uznávaný v celej EÚ, medzi členskými štátmi sa bude vymieňať prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu[65] a umožní spoločnostiam používať tvrdenie v obchodnej komunikácii so zákazníkmi v rámci celého vnútorného trhu. Certifikátom zhody tvrdení získajú podniky istotu, že ich certifikované tvrdenie nebude napadnuté príslušnými orgánmi v inom členskom štáte. Tento postup sa bude uplatňovať aj na overovanie systémov označovania z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ich správe. Komisia bude splnomocnená prijať vykonávací akt, v ktorom sa určí formát certifikátu zhody tvrdení.

V článku 11 sa stanovuje, že „overovateľ“ musí byť úradne akreditovaný[66] orgán, ktorý nie je v konflikte záujmov, aby bola zaistená nezávislosť úsudku, a musí mať najvyššiu úroveň profesionálnej integrity. Musí mať potrebnú odbornosť, vybavenie a infraštruktúru na vykonávanie overovaní, ako aj dostatočný počet vhodných pracovníkov, ktorí zachovávajú služobné tajomstvo.

6.6. Malé a stredné podniky

Vzhľadom na kontext programov, z ktorých môžu mať prospech malé a stredné podniky, sa článkom 12 zaisťuje zohľadnenie takýchto iniciatív a prijatie vhodných opatrení s cieľom

---

65 Zriadeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 1 – 11).

66 V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

pomôcť im, a to vrátane finančnej podpory, prístupu k financovaniu, špecializovanej odbornej prípravy manažmentu a zamestnancov, ako aj organizačnej a technickej pomoci.

6.7. Presadzovanie ustanovení

V článku 13 sa uvádza, že každý členský štát určí jeden alebo viacero príslušných orgánov ako orgán zodpovedný za presadzovanie ustanovení stanovených v návrhu. Vzhľadom na odlišnosti mechanizmov v oblasti ochrany spotrebiteľa v jednotlivých členských štátoch je vhodnejšie nechať členské štáty určiť najefektívnejší príslušný orgán na vykonávanie presadzovania práva vrátane kontrol, sankcií a súdnych riešení. V návrhu sa tak ponecháva členským štátom možnosť zvoliť si existujúce mechanizmy na základe právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

Ak je na ich území určený viac ako jeden príslušný orgán, členské štáty budú musieť objasniť povinnosti každého z nich a zaviesť vhodné komunikačné a koordinačné mechanizmy, a to opäť s cieľom zabezpečenia účinnosti.

V článku 14 sa určujú právomoci príslušných orgánov vyšetrovať a presadzovať požiadavky. Patrí medzi ne právomoc získať prístup k relevantným informáciám týkajúcim sa porušenia povinností, požadovať prístup k relevantným informáciám s cieľom určiť, či došlo k porušeniu povinností, začať vyšetrovanie alebo konanie, požadovať od obchodníkov, aby prijali prostriedky nápravy a opatrenia na ukončenie porušovania povinností, v prípade potreby prijať súdny príkaz ukladajúci povinnosť zdržať sa určitého konania a ukladať sankcie.

V článku 15 sa stanovuje, že príslušné orgány majú aj právomoc monitorovať, či je návrh pre vnútorný trh vyhovujúci. Očakáva sa, že budú vykonávať pravidelné kontroly tvrdení a systémov označovania (na základe verejne dostupných správ), ako aj hodnotenie tvrdení a systémov označovania, ktoré predstavujú riziko porušenia povinností. V článku 16 sa uvádzajú mechanizmy riešenia sťažností a požiadavky na prístup k spravodlivosti.

Pokiaľ ide o riešenie porušenia povinností, v článku 17 sa vymedzuje rad povinností, ktoré musia členské štáty dodržiavať pri vymedzení svojho režimu sankcií. Sankcia musí závisieť od povahy, závažnosti, rozsahu a trvania porušenia, jeho charakteru (t. j. úmyselné alebo z nedbanlivosti), finančnej sily zodpovedného subjektu, hospodárskych úžitkov plynúcich z porušenia, ako aj od predchádzajúcich porušení alebo iných priťažujúcich okolností. Zohľadniť sa musia aj sankcie, ktoré už boli za to isté porušenie uložené v iných členských štátoch.

V článku 18 sa stanovuje vykonávanie delegovania právomoci. Postup výboru sa stanovuje v článku 19.

V článku 20 sa stanovujú požiadavky na monitorovanie, pri ktorom sa má vychádzať z prehľadu chybných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a environmentálnych značiek, ktorý poskytujú členské štáty. Európska environmentálna agentúra každé dva roky zverejní správu s posúdením vývoja tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v jednotlivých členských štátoch a v Únii ako celku. V ustanoveniach sa plánuje aj hodnotenie smernice.

2023/0085 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o zdôvodňovaní a oznamovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia (smernica o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru,

so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov[1],

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

1. Tvrdenia o ekologickosti a udržateľnosti sa stali faktorom konkurencieschopnosti, pričom ekologické produkty zaznamenávajú vyšší rast než bežné produkty. Ak tovar a služby ponúkané a kupované na vnútornom trhu nie sú také šetrné k životnému prostrediu, ako sa uvádza, spotrebitelia sa tým uvádzajú do omylu, bráni sa zelenej transformácii a znižovaniu negatívnych environmentálnych vplyvov. V plnej miere sa nenapĺňa potenciál zelených trhov. Rôzne požiadavky stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch alebo v rámci súkromných iniciatív, ktorými sa regulujú tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, spôsobujú spoločnostiam záťaž pri cezhraničnom obchodovaní, pretože v jednotlivých členských štátoch musia dodržiavať rôzne požiadavky. Má to vplyv na ich schopnosť pôsobiť na vnútornom trhu a využívať jeho výhody. Pre účastníkov trhu je zároveň náročné identifikovať spoľahlivé tvrdenia týkajúce sa životného prostredia a prijímať optimálne rozhodnutia o kúpe na vnútornom trhu. Vzhľadom na nárast rôznych značiek a metód výpočtu na trhu je pre spotrebiteľov, podniky, investorov a zainteresované strany náročné určiť, či sú tvrdenia dôveryhodné.
2. Ak tvrdenia týkajúce sa životného prostredia nie sú spoľahlivé, porovnateľné a overiteľné, spotrebitelia a ďalší účastníci trhu nemôžu v plnej miere využiť svoje nákupné rozhodnutia, aby odmenili lepšie environmentálne vlastnosti alebo správanie. Podobne nedostatok spoľahlivých, porovnateľných a overiteľných informácií bráni stimulom na optimalizáciu environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, ktorá je zvyčajne spojená so zvyšovaním účinnosti a úsporou nákladov v prípade spoločností v celom dodávateľskom reťazci. Tieto dôsledky ešte zhoršuje neexistencia spoločného referenčného rámca na vnútornom trhu a z toho vyplývajúce nejasnosti.

[1] Ú. v. EÚ C , , s. .

3. V prípade používateľov environmentálnych informácií (spotrebitelia, podniky, investori, orgány verejnej správy, mimovládne organizácie), ktoré sú súčasťou tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, vedie nedostatok spoľahlivosti, porovnateľnosti a overiteľnosti k problému dôvery v environmentálne informácie a k nejasnostiam v súvislosti s interpretáciou rôznorodých, protirečivých správ. Nepriaznivo to pôsobí na spotrebiteľov a ďalších účastníkov trhu, keďže pri výbere môžu uprednostniť produkt alebo obchodnú transakciu pred inými alternatívami na základe klamlivých informácií.

4. Preto je potrebná ďalšia harmonizácia, pokiaľ ide o reguláciu tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. Takouto harmonizáciou sa posilní trh pre udržateľnejšie produkty a obchodníkov tým, že sa predíde fragmentácii trhu v dôsledku rozdielnych vnútroštátnych prístupov. Takisto sa tým stanoví kritérium, ktoré môže prispievať k celosvetovému prechodu k spravodlivému, klimaticky neutrálnemu obehovému hospodárstvu, ktoré efektívne využíva zdroje.[2]

(5) Podrobné pravidlá Únie týkajúce sa zdôvodnenia výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktoré sú uplatniteľné na spoločnosti pôsobiace na trhu Únie pri komunikácii podnikateľov voči spotrebiteľom, prispejú k zelenej transformácii na obehové, klimaticky neutrálne a ekologické hospodárstvo v Únii tým, že spotrebiteľom umožnia prijímať informované nákupné rozhodnutia a pomôžu vytvoriť rovnaké podmienky pre účastníkov trhu, ktorí uvádzajú takéto tvrdenia.

(6) Regulačný rámec pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia je jedným z opatrení, ktoré Komisia navrhuje na účely vykonávania Európskej zelenej dohody[3], v ktorej sa uznáva, že dôležitú úlohu zohrávajú spoľahlivé, porovnateľné a overiteľné informácie, ktoré kupujúcim umožnia prijímať udržateľnejšie rozhodnutia a znižujú riziko environmentálne klamlivých vyhlásení, a ktorá zahŕňa záväzky posilniť regulačné aj neregulačné úsilie v boji proti nepravdivým tvrdeniam týkajúcim sa životného prostredia. Spolu s ostatnými platnými regulačnými rámcami Únie vrátane návrhu smernice o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie[4], ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES[5], ktorej doplnenie je cieľom tohto návrhu, vytvárajú jasný režim pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia vrátane environmentálnych značiek.

(7) Táto smernica je súčasťou súboru vzájomne súvisiacich iniciatív s cieľom vytvoriť silný a ucelený rámec pre produktovú politiku, vďaka ktorému sa environmentálne udržateľné produkty a obchodné modely stanú normou, nie výnimkou, a modely spotreby sa zmenia tak, aby v prvom rade žiadny odpad nevznikal. Smernicu okrem iného dopĺňajú intervencie v oblasti obehového dizajnu produktov, podpory nových

---

[2] Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov: Nový akčný plán EÚ pre obehové hospodárstvo – Za čistejšiu a konkurencieschopnejšiu Európu [COM(2020) 98 final].

[3] Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov: Európska zelená dohoda [COM(2019) 640 final].

[4] Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa menia smernice 2005/29/ES a 2011/83/EÚ, pokiaľ ide o posilnenie postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie prostredníctvom lepšej ochrany pred nekalými praktikami a lepšieho informovania [COM(2022) 143 final].

[5] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22).

obchodných modelov a stanovenia minimálnych požiadaviek na zamedzenie uvádzania environmentálne škodlivých produktov na trh EÚ, a to prostredníctvom návrhu nariadenia o ekodizajne udržateľných výrobkov[6].

(8) Mali by sa uznať osobitné potreby jednotlivých hospodárskych odvetví, a preto by sa táto smernica mala uplatňovať na dobrovoľné výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia a na systémy environmentálneho označovania, ktoré nie sú regulované žiadnym iným aktom Únie, pokiaľ ide o ich zdôvodnenie, oznamovanie alebo overovanie. Táto smernica by sa preto nemala uplatňovať na výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, v prípade ktorých sa v právnych predpisoch Únie stanovujú osobitné pravidlá vrátane pravidiel týkajúcich sa metodických rámcov, posudzovania alebo pravidiel započítania súvisiacich s meraním a výpočtom environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností produktov alebo environmentálneho správania obchodníkov, alebo s poskytovaním povinných a dobrovoľných informácií spotrebiteľom o environmentálnych vlastnostiach produktov a environmentálnom správaní obchodníkov alebo informácií o udržateľnosti, ktoré zahŕňajú vyhlásenia alebo zobrazenia, ktoré môžu byť podľa pravidiel Únie povinné alebo dobrovoľné.

(9) V kontexte Európskej zelenej dohody, stratégie Z farmy na stôl a stratégie v oblasti biodiverzity, ako aj v súlade s cieľom dosiahnuť, aby sa do roku 2030 využívalo 25 % poľnohospodárskej pôdy EÚ na ekologické poľnohospodárstvo a výrazne sa zvýšila ekologická akvakultúra, a v súlade s akčným plánom pre napredovanie ekologickej poľnohospodárskej výroby [COM(2021) 141] sa ekologické poľnohospodárstvo a ekologická poľnohospodárska výroba musia ďalej rozvíjať. Pokiaľ ide o nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/848[7], táto smernica by sa nemala uplatňovať na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia o ekologicky certifikovaných produktoch zdôvodnené na základe uvedeného nariadenia, ktoré sa týkajú napríklad používania pesticídov, hnojív a antimikrobiálnych látok, alebo napríklad pozitívnych vplyvov ekologického poľnohospodárstva na biodiverzitu, pôdu alebo vodu[8]. Certifikačný systém má aj pozitívny vplyv na biodiverzitu, vytvára pracovné miesta a motivuje mladých poľnohospodárov začať svoju činnosť. Spotrebitelia uznávajú jeho hodnotu. V súlade s nariadením (EÚ) 2018/848 sa pojmy „bio“ a „eko“ a ich odvodeniny, používané samostatne alebo v kombinácii, majú v Únii používať len pre produkty, ich zložky alebo kŕmne suroviny, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti uvedeného nariadenia, ak boli vyprodukované v súlade s nariadením (EÚ) 2018/848. Napríklad, aby bavlna mohla byť označovaná ako „eko“, musí byť certifikovaná ako ekologická, keďže patrí do rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2018/848. Naopak, ak sa detergent do umývačky riadu označuje ako „eko“, nepatrí do rozsahu pôsobnosti nariadenia (EÚ) 2018/848, ale uplatňujú sa naň ustanovenia smernice 2005/29/ES.

(10) Okrem toho sa táto smernica neuplatňuje na informácie o udržateľnosti, ktoré zahŕňajú vyhlásenia alebo zobrazenia, ktoré môžu byť povinné alebo dobrovoľné podľa pravidiel Únie alebo podľa vnútroštátnych pravidiel v oblasti finančných služieb, ako

---

6 Návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa zriaďuje rámec na stanovenie požiadaviek na ekodizajn udržateľných výrobkov a zrušuje smernica 2009/125/ES [COM(2022) 132 final].

7 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/848 z 30. mája 2018 o ekologickej poľnohospodárskej výrobe a označovaní produktov ekologickej poľnohospodárskej výroby a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 (Ú. v. EÚ L 150, 14.6.2018, s. 1).

8 https://agriculture.ec.europa.eu/system/files/2023-01/agri-market-brief-20-organic-farming-eu_en_1.pdf.

sú pravidlá súvisiace s bankovníctvom, úvermi, poistením a zaistením, zamestnaneckými alebo osobnými dôchodkami, cennými papiermi, investičnými fondmi, investičnými spoločnosťami, platbami, riadením portfólia a investičným poradenstvom, vrátane služieb uvedených v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/36[9], ako aj v oblasti činností týkajúcich sa vyrovnania a zúčtovania, poradenských, sprostredkovateľských a iných pomocných finančných služieb vrátane noriem a systémov certifikácie takýchto finančných služieb.

(11) Ďalej by sa táto smernica nemala uplatňovať na environmentálne informácie vykazované podnikmi, ktoré uplatňujú európske štandardy vykazovania informácií o udržateľnosti na povinnom alebo dobrovoľnom základe v súlade so smernicou 2013/34/EÚ[10], ani na informácie o udržateľnosti vykazované dobrovoľne podnikmi vymedzenými v článku 3 ods. 1, 2 alebo 3 uvedenej smernice, ak sa tieto informácie vykazujú v súlade so štandardmi uvedenými v článku 29b alebo 29c smernice 2013/34/EÚ alebo v súlade s inými medzinárodnými, európskymi alebo vnútroštátnymi štandardmi alebo usmerneniami týkajúcimi sa vykazovania informácií o udržateľnosti.

(12) Pravidlá uvedené v tejto smernici by sa nemali vzťahovať na ponuky na nákup tovaru alebo prijatie služieb podmienené splnením environmentálnych kritérií vymedzených predávajúcim alebo poskytovateľom služby ani na ponuky, pri ktorých spotrebitelia pri splnení takýchto kritérií získajú výhodnejšie zmluvné podmienky alebo ceny, napríklad tzv. zelené úvery, poistenie ekodomu alebo produkty finančných služieb s obdobnými odmenami za environmentálne opatrenia alebo správanie.

(13) V prípade, že sa budúcimi právnymi predpismi Únie stanovia pravidlá pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, environmentálne značky, posudzovanie alebo oznamovanie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností určitých produktov alebo environmentálneho správania obchodníkov v konkrétnych odvetviach, napríklad oznámená iniciatíva „*Count Emissions EU*“, pripravovaný návrh Komisie o legislatívnom rámci pre udržateľný potravinový systém Únie, nariadenie o ekodizajne udržateľných výrobkov[11] alebo nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011[12], na predmetné výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia by sa mali uplatňovať tieto pravidlá namiesto pravidiel stanovených v tejto smernici.

(14) V návrhu smernice o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie, ktorou sa mení smernica 2005/29/ES, sa stanovuje niekoľko osobitných požiadaviek na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia a zakazujú sa všeobecné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, ktoré nie sú založené na uznaných vynikajúcich

---

9 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

10 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

11 COM(2022) 132 final.

12 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1007/2011 z 27. septembra 2011 o názvoch textilných vlákien a súvisiacom označení vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením, ktorým sa zrušuje smernica Rady 73/44/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES (Ú. v. EÚ L 272, 18.10.2011, s. 1).

environmentálnych vlastnostiach v súvislosti s týmto tvrdením. Takéto všeobecné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia sú napríklad tvrdenia „šetrné k životnému prostrediu“, „eko“, „zelené“, „priateľské k prírode“, „ekologické“ či „environmentálne správne“. Touto smernicou by sa mali doplniť požiadavky stanovené v uvedenom návrhu, a to riešením osobitných aspektov a požiadaviek na výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, pokiaľ ide o ich zdôvodnenie, oznamovanie a overovanie. Požiadavky stanovené v tejto smernici by sa mali uplatňovať na osobitné aspekty výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a v prípade rozporu budú mať prednosť pred požiadavkami stanovenými v smernici 2005/29/ES v súvislosti s týmito aspektmi v súlade s článkom 3 ods. 4 uvedenej smernice.

(15) Aby sa zabezpečilo, že spotrebiteľom sa budú poskytovať spoľahlivé, porovnateľné a overiteľné informácie, ktoré im umožnia prijímať environmentálne udržateľnejšie rozhodnutia, a že sa zníži riziko environmentálne klamlivých vyhlásení, je potrebné stanoviť požiadavky na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. Takéto zdôvodnenie by malo zohľadňovať medzinárodne uznávané vedecké prístupy k identifikovaniu a meraniu environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností produktov a environmentálneho správania obchodníkov a spotrebiteľovi by malo poskytovať spoľahlivé, transparentné, porovnateľné a overiteľné informácie.

(16) Pri posudzovaní na účely zdôvodnenia výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia treba zohľadniť životný cyklus produktu alebo všetkých činností obchodníka, pričom by sa nemali zanedbať žiadne relevantné environmentálne aspekty alebo environmentálne vplyvy. Uvádzané prínosy by nemali viesť k neodôvodnenému prenosu negatívnych vplyvov do iných fáz životného cyklu produktu alebo obchodníka ani k vytvoreniu či zvýšeniu iných negatívnych environmentálnych vplyvov.

(17) Posúdenie, ktorým sa zdôvodňuje výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia, by malo umožňovať identifikáciu environmentálnych vplyvov a environmentálnych aspektov týkajúcich sa produktu alebo obchodníka, ktoré spoločne významne prispievajú k celkovým environmentálnym vlastnostiam produktu alebo k celkovému environmentálnemu správaniu obchodníka (ďalej len „relevantné environmentálne vplyvy“ a „relevantné environmentálne aspekty“). Údaje o relevantnosti environmentálnych vplyvov a environmentálnych aspektov môžu vyplývať z posúdení, ktoré zohľadňujú životný cyklus, ako aj zo štúdií vychádzajúcich z metód environmentálnej stopy, a to za predpokladu, že sú tieto metódy úplné, pokiaľ ide o vplyvy relevantné pre kategóriu produktov, a neopomínajú žiadne dôležité environmentálne vplyvy. Napríklad v odporúčaní Komisie týkajúcom sa používania metód environmentálnej stopy[13] by najrelevantnejšie identifikované kategórie vplyvu mali v jednom celkovom hodnotení spoločne tvoriť aspoň 80 %. Tieto označenia relevantnosti environmentálnych vplyvov alebo environmentálnych aspektov môžu vyplývať aj z kritérií stanovených v rámci rôznych environmentálnych značiek typu I, ako je napríklad environmentálna značka EÚ, alebo z kritérií Únie pre zelené verejné

[13] Odporúčanie Komisie (EÚ) 2021/2279 z 15. decembra 2021 týkajúce sa používania metód environmentálnej stopy na meranie a oznamovanie environmentálnych vlastností produktov a environmentálneho správania organizácií počas ich životného cyklu (Ú. v. EÚ L 471, 30.12.2021, s. 1).

obstarávanie, z požiadaviek stanovených v nariadení o taxonómii[14], zo špecifických pravidiel pre produkty prijatých podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady …/…, ktorým sa zriaďuje rámec na stanovenie požiadaviek na ekodizajn udržateľných výrobkov[15], alebo z iných príslušných pravidiel Únie.

(18) V súlade so smernicou 2005/29/ES zmenenou návrhom smernice o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie by obchodník požiadavky, ktoré zákon ukladá v súvislosti s produktmi v rámci danej kategórie produktov, nemal predstavovať ako charakteristickú črtu ponuky obchodníka ani propagovať prínosy pre spotrebiteľov, ktoré sa na relevantnom trhu považujú za bežnú prax. Informácie použité na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia by preto mali umožňovať identifikáciu environmentálnych vlastností produktu alebo environmentálneho správania obchodníka v porovnaní s bežnou praxou pre produkty v príslušnej skupine produktov, napríklad potraviny, alebo v príslušnom odvetví. Je to potrebné na posilnenie posúdenia, či vzhľadom na daný produkt alebo daného obchodníka možno výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia uviesť v súlade s funkciou tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, ktorá spočíva v preukázaní, že produkt alebo obchodník má pozitívny vplyv alebo nemá žiaden vplyv na životné prostredie, alebo že produkt alebo obchodník poškodzuje životné prostredie menej ako iné produkty alebo obchodníci. Bežná prax by mohla byť rovnocenná s minimálnymi právnymi požiadavkami, ktoré sa vzťahujú na konkrétny environmentálny aspekt, environmentálne vlastnosti alebo environmentálne správanie, napríklad pokiaľ ide o zloženie produktu, povinný recyklovaný obsah alebo spracovanie po skončení životnosti. Ak však má väčšina produktov v rámci skupiny produktov lepšie environmentálne vlastnosti alebo väčšina obchodníkov v rámci odvetvia má lepšie environmentálne správanie v porovnaní s takýmito právnymi požiadavkami, minimálne právne požiadavky by sa nemali považovať za bežnú prax.

(19) Spotrebiteľov by zavádzalo, ak by výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia poukazovalo na prínosy z hľadiska environmentálnych vplyvov alebo environmentálnych aspektov a zároveň by opomínalo, že dosiahnutie týchto prínosov vedie k negatívnym kompromisom vo vzťahu k iným environmentálnym vplyvom alebo environmentálnym aspektom. Na tento účel by sa informáciami použitými na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia malo zabezpečiť, aby spolu s potenciálnymi kompromismi bolo možné identifikovať vzájomné prepojenia medzi relevantnými environmentálnymi vplyvmi a medzi environmentálnymi aspektmi a environmentálnymi vplyvmi. V rámci posúdenia použitého na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia by sa malo určiť, či zlepšenia environmentálnych vplyvov alebo environmentálnych aspektov vedú k takému druhu kompromisov, ktoré významne zhoršujú vlastnosti alebo správanie, pokiaľ ide o iné environmentálne vplyvy alebo environmentálne aspekty, napríklad, ak úspory spotreby vody vedú k výraznému nárastu emisií skleníkových plynov alebo pokiaľ ide o rovnaký environmentálny vplyv v inej fáze životného cyklu produktu, napríklad úspory emisií CO_2 vo fáze výroby vedúce k výraznému zvýšeniu emisií CO_2 vo fáze použitia. Napríklad tvrdenie o pozitívnych vplyvoch efektívneho využívania zdrojov pri intenzívnych poľnohospodárskych

[14] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).

[15] […]

postupoch môže spotrebiteľov zavádzať vzhľadom na kompromisy spojené s vplyvmi na biodiverzitu, ekosystémy alebo dobré životné podmienky zvierat. Tvrdenie týkajúce sa životného prostredia o textíliách obsahujúcich plastový polymér z recyklovaných PET fliaš môže byť takisto zavádzajúce pre spotrebiteľov, pokiaľ ide o environmentálny prínos tohto aspektu, ak využívanie tohto recyklovaného polyméru konkuruje systému uzatvoreného recyklačného cyklu pre materiály prichádzajúce do styku s potravinami, ktorý sa z hľadiska obehovosti považuje za prínosnejší.

(20) Aby sa tvrdenie týkajúce sa životného prostredia mohlo považovať za spoľahlivé, malo by čo najpresnejšie odrážať environmentálne vlastnosti konkrétneho produktu alebo environmentálne správanie konkrétneho obchodníka. Informácie použité na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia musia preto zahŕňať primárne údaje týkajúce sa konkrétnej spoločnosti o príslušných aspektoch, ktoré významne prispievajú k environmentálnym vlastnostiam produktu alebo k environmentálnemu správaniu obchodníka uvedeným v tvrdení. Treba nájsť správnu rovnováhu medzi zabezpečením relevantných a spoľahlivých informácií na zdôvodnenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a úsilím potrebným na zhromaždenie primárnych informácií. Požiadavka na použitie primárnych informácií by sa mala posúdiť vzhľadom na vplyv, ktorý má obchodník uvádzajúci tvrdenie nad príslušným procesom, ako aj vzhľadom na dostupnosť primárnych informácií. Ak proces neuskutočňuje obchodník, ktorý uvádza tvrdenie, a primárne informácie nie sú k dispozícii, malo by byť možné použiť presné sekundárne informácie, a to aj v prípade procesov, ktoré významne prispievajú k environmentálnym vlastnostiam produktu alebo k environmentálnemu správaniu obchodníka. To je dôležité najmä z toho dôvodu, aby nedošlo k znevýhodneniu malých a stredných podnikov a aby úsilie potrebné na získanie primárnych údajov bolo na primeranej úrovni. Okrem toho relevantné environmentálne aspekty sú pre každý druh tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia odlišné. Napríklad v prípade tvrdení o recyklovanom obsahu alebo obsahu na biologickej báze by súčasťou primárnych údajov malo byť zloženie výrobku. V prípade tvrdení o menšom znečisťovaní životného prostredia v určitej fáze životného cyklu by informácie o emisiách a environmentálnych vplyvoch súvisiacich s danou fázou životného cyklu mali zahŕňať aj primárne údaje. Primárne aj sekundárne údaje, t. j. priemerné údaje, by mali byť kvalitné a presné.

(21) Ukázalo sa, že osobitne tvrdenia týkajúce sa klímy majú tendenciu byť nejasné a nejednoznačné a zavádzať spotrebiteľov. To je najmä prípad tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, v ktorých sa uvádza, že produkty alebo subjekty sú „klimaticky neutrálne“, „uhlíkovo neutrálne“, „so 100 % kompenzáciou emisií CO_2“ alebo že sa do určitého roku stanú „emisne neutrálnymi“, alebo podobné tvrdenia. Takéto tvrdenia sú často založené na tzv. kompenzovaní emisií skleníkových plynov prostredníctvom tzv. uhlíkových kreditov vyprodukovaných mimo hodnotového reťazca spoločnosti, napríklad v rámci projektov lesného hospodárstva alebo energie z obnoviteľných zdrojov. Metodiky, na ktorých sú kompenzácie založené, sa značne líšia a nie vždy sú transparentné, presné či konzistentné. Vedie to k významným rizikám nadhodnotenia a dvojitého započítania zamedzených alebo znížených emisií v dôsledku nedostatočnej doplnkovosti a stálosti, ako aj v dôsledku chýbajúcich ambicióznych a dynamických základných scenárov udeľovania kreditov odkláňajúcich sa od doterajšej praxe a v dôsledku chýbajúceho presného započítania. V dôsledku týchto faktorov majú kompenzačné kredity nízku environmentálnu integritu a vierohodnosť, pričom zavádzajú spotrebiteľov, ktorí sa spoliehajú na výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia. Kompenzácie môžu obchodníkov aj odrádzať od znižovania emisií v rámci svojich vlastných činností a hodnotových reťazcov. Aby obchodníci

primerane prispievali k dosiahnutiu cieľov zmiernenia globálnej zmeny klímy, namiesto využívania kompenzácii by mali uprednostniť efektívne znižovanie emisií v rámci všetkých svojich činností a hodnotových reťazcov. Akékoľvek výsledné zvyškové emisie sa budú líšiť v závislosti od trajektórie vývoja emisií špecifických pre dané odvetvie v súlade s globálnymi cieľmi v oblasti klímy a budú sa musieť riešiť zlepšením odstraňovania emisií. Ak sa napriek tomu kompenzácie použijú, považuje sa za vhodné transparentným spôsobom riešiť tvrdenia týkajúce sa klímy vrátane tvrdení o budúcich environmentálnych vlastnostiach alebo environmentálnom správaní založených na kompenzáciách. Pri zdôvodnení tvrdení týkajúcich sa klímy by sa preto všetky kompenzácie emisií skleníkových plynov, ktoré obchodník využil, mali zohľadniť samostatne od emisií skleníkových plynov vyprodukovaných obchodníkom alebo produktom. V rámci týchto informácií by sa mal uvádzať aj podiel celkových emisií, ktoré sú riešené prostredníctvom kompenzácií, informácia, či tieto kompenzácie súvisia s lepším znižovaním alebo odstraňovaním emisií, a použitá metodika. Tvrdenia týkajúce sa klímy, ktoré zahŕňajú využitie kompenzácií, musia byť zdôvodnené s použitím metodík, ktorými sa zabezpečí integrita a správne započítanie týchto kompenzácií a ktoré preto súdržne a transparentne odrážajú výsledný vplyv na klímu.

(22) Obchodníci majú čoraz väčší záujem uvádzať tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, pokiaľ ide o budúce environmentálne vlastnosti produktu alebo environmentálne správanie obchodníka, a to aj prostredníctvom zapojenia sa do iniciatív podporujúcich postupy, ktoré by mohli prispievať k zníženiu environmentálneho vplyvu alebo k väčšej obehovosti. Tieto tvrdenia by mali byť zdôvodnené v súlade s pravidlami, ktoré sa vzťahujú na všetky výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia.

(23) Informácie použité na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia by mali byť vedecky podložené, pričom by sa malo dôkladne zvážiť akékoľvek nezohľadnenie určitých environmentálnych vplyvov alebo environmentálnych aspektov.

(24) Zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia možno podporiť metódami environmentálnej stopy v prípade tvrdení o konkrétnych environmentálnych vplyvoch životného cyklu, na ktoré sa vzťahujú tieto metódy, a to za predpokladu, že sú tieto metódy úplné, pokiaľ ide o vplyvy relevantné pre kategóriu produktov, a neopomínajú žiadne dôležité environmentálne vplyvy. Metódy zahŕňajú 16 environmentálnych vplyvov vrátane zmeny klímy, vplyvov súvisiacich s vodou, ovzduším, pôdou, zdrojmi, využívaním pôdy a toxicitou.

(25) Skutočnosť, že významný environmentálny vplyv produktu nie je zahrnutý do žiadnej zo 16 kategórií vplyvov v rámci metód environmentálnej stopy, by nemala byť dôvodom nezohľadnenia takýchto vplyvov. Hospodársky subjekt, ktorý uvádza výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia o takejto skupine produktov, by mal mať povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o nájdenie dôkazu na zdôvodnenie tohto tvrdenia. Napríklad hospodársky subjekt, ktorý uvádza výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia o produkte rybolovu, ako je vymedzený v článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013[16], by mal

[16] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1379/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej organizácii trhov s produktmi rybolovu a akvakultúry, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES)

mať povinnosť náležitej starostlivosti, pokiaľ ide o nájdenie dôkazu, ktorý zdôvodňuje udržateľnosť cieľovej populácie rýb. Na tento účel sa môžu použiť posúdenia stavu populácie rýb Medzinárodnej rady pre výskum mora a podobné posúdenia stavu populácie rýb.

(26) Okrem toho zatiaľ neexistuje spoľahlivá metodika na posúdenie environmentálnych vplyvov životného cyklu súvisiacich s uvoľňovaním mikroplastov. Ak však takéto uvoľňovanie prispieva k významným environmentálnym vplyvom, ktoré nie sú predmetom tvrdenia, obchodník uvádzajúci tvrdenie o inom aspekte by nemal mať dovolené ignorovať tento vplyv, ale mal by zohľadniť dostupné informácie a posúdenie aktualizovať, keď budú k dispozícii všeobecne uznávané vedecké dôkazy.

(27) Spotrebiteľov môžu zavádzať aj výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, v ktorých sa uvádza alebo naznačuje, že produkt alebo obchodník má menej alebo viac environmentálnych vplyvov, alebo že produkt má lepšie alebo horšie environmentálne vlastnosti v porovnaní s inými produktmi, alebo že obchodník má lepšie alebo horšie environmentálne správanie v porovnaní s inými obchodníkmi (ďalej len „porovnávacie tvrdenia týkajúce sa životného prostredia“). Bez toho, aby tým bolo dotknuté prípadné uplatňovanie smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES[17], v záujme umožnenia prístupu spotrebiteľov k spoľahlivým informáciám treba zabezpečiť, aby sa porovnávacie tvrdenia týkajúce sa životného prostredia mohli primeraným spôsobom porovnávať. Napríklad výber ukazovateľov pre tie isté environmentálne aspekty, ale s použitím odlišného vzorca na kvantifikáciu takýchto ukazovateľov, znemožňuje porovnanie, a preto existuje riziko zavádzania spotrebiteľov. Ak dvaja obchodníci uvedú tvrdenie týkajúce sa životného prostredia o zmene klímy, pričom jeden zohľadnil len priame environmentálne vplyvy a druhý zohľadnil priame aj nepriame environmentálne vplyvy, tieto výsledky nie sú porovnateľné. Takisto rozhodnutie uskutočniť porovnanie len v určitých fázach životného cyklu produktu môže viesť ku klamlivým tvrdeniam, ak nie je transparentné. V rámci porovnávacieho tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia treba zabezpečiť, aby aj v prípade produktov s veľmi odlišnými surovinami, použitiami a reťazcami procesu, ako sú napríklad plasty na biologickej báze a plasty vyrobené z fosílnych surovín, boli pri všetkých produktoch zohľadnené najrelevantnejšie fázy životného cyklu. Napríklad poľnohospodárstvo alebo lesníctvo je relevantné pre plasty na biologickej báze, zatiaľ čo ťažba ropy je relevantná pre plasty vyrobené z fosílnych surovín. Otázka, či príslušný podiel produktu skončí na skládke, je veľmi relevantná v prípade plastov, ktoré sa biologicky dobre rozkladajú v podmienkach skládky, ale môže byť menej relevantná v prípade plastov, ktoré sa za týchto podmienok biologicky nerozkladajú.

(28) Pri stanovovaní požiadaviek na zdôvodnenie a oznamovanie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, a to aj prostredníctvom delegovaných aktov prijatých Komisiou, by sa mali zohľadniť ťažkosti, s ktorými sa obchodníci môžu stretnúť pri zhromažďovaní informácií od účastníkov v rámci celého ich hodnotového reťazca alebo informácií o celkovom životnom cykle produktu, a to najmä v prípade služieb alebo keď nie sú k dispozícii dostatočné vedecké dôkazy. Dôležité je to napríklad v prípade služieb, ako sú elektronické komunikačné služby, pri ktorých môže byť náročné vymedziť rozsah pôsobnosti a hranice systému, napr. kde sa začína

---

č. 1184/2006 (ES) č. 1224/2009 a zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 104/2000 (Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 1).

[17] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 21).

a kde sa končí životný cyklus, a ešte náročnejšie je to v prípade, keď sú dodávateľské reťazce zložité a nestabilné, napr. keď mnohé zariadenia alebo komponenty vyrába množstvo podnikov mimo EÚ, a preto informácie týkajúce sa udržateľnosti nemusia byť pre dotknutých obchodníkov z EÚ ľahko dostupné.

(29) V prípade niektorých odvetví alebo niektorých produktov či obchodníkov môže existovať podozrenie na významné environmentálne vplyvy alebo environmentálne aspekty, nemusí však ešte existovať uznávaná vedecká metóda na úplné posúdenie týchto environmentálnych vplyvov a environmentálnych aspektov. Pre takéto prípady, a pokým sa pracuje na vývoji metód a zhromažďovaní dôkazov s cieľom umožniť posúdenie príslušných environmentálnych vplyvov a environmentálnych aspektov pre tieto odvetvia, obchodníkov alebo produkty, by obchodníci mali mať možnosť propagovať svoje úsilie v oblasti udržateľnosti prostredníctvom zverejnenia informácií o udržateľnosti vykazovaných spoločnosťou a faktických informácií o ukazovateľoch výkonnosti spoločnosti, ako aj informácií o práci v oblasti znižovania spotreby energie, a to aj na svojich webových sídlach. Táto flexibilita by prispela k zachovaniu a podpore stimulov týchto odvetví alebo obchodníkov, aby pokračovali vo svojom úsilí vyvinúť spoločné environmentálne posúdenia v súlade s touto smernicou, a zároveň by poskytla potrebný čas na dokončenie týchto činností.

(30) Hoci podľa smernice 2005/29/ES majú všetci obchodníci zakázané uskutočňovať nekalé obchodné praktiky vrátane klamlivých tvrdení týkajúcich sa životného prostredia[18], administratívna záťaž spojená so zdôvodnením a overovaním tvrdení by pre najmenšie spoločnosti mohla byť neprimeraná a malo by sa jej zabrániť. Na tieto účely by mikropodniky mali byť oslobodené od požiadaviek na zdôvodnenie uvedených v článkoch 3 a 4, pokiaľ nechcú získať certifikát zhody výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktorý budú uznávať príslušné orgány v celej Únii.

(31) V záujme uspokojenia potrieb obchodníkov, pokiaľ ide o dynamické marketingové stratégie, ako aj potrieb spotrebiteľov, pokiaľ ide o podrobnejšie a presnejšie environmentálne informácie, môže Komisia prijať delegované akty na doplnenie ustanovení o zdôvodnení výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktorými spresní kritériá takéhoto zdôvodnenia v súvislosti s určitými tvrdeniami (napr. tvrdenia týkajúce sa klímy vrátane tvrdení o kompenzáciách, klimatickej neutralite alebo podobných tvrdení, o recyklovateľnosti a recyklovanom obsahu). Komisia by mala byť splnomocnená stanoviť ďalšie pravidlá pre meranie a výpočet environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností a environmentálneho správania, a to tak, že: stanoví, ktoré činnosti, procesy, materiály, emisie alebo použitia produktu alebo obchodníka významne prispievajú alebo nemôžu prispievať k relevantným environmentálnym vplyvom a environmentálnym aspektom; stanoví, v prípade ktorých environmentálnych aspektov a environmentálnych vplyvov by sa mali používať primárne informácie; a takisto stanoví kritériá na posúdenie presnosti primárnych a sekundárnych informácií. Hoci vo väčšine prípadov by Komisia zvážila potrebu prijatia týchto pravidiel až po získaní výsledkov monitorovania vývoja tvrdení týkajúcich sa životného prostredia na trhu Únie, v prípade niektorých druhov tvrdení môže byť potrebné, aby Komisia

[18] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 11.6.2005, s. 22) v znení zmien.

prijala doplňujúce pravidlá skôr, ako budú k dispozícii výsledky tohto monitorovania. Napríklad v prípade tvrdení týkajúcich sa klímy môže byť potrebné prijať takéto doplňujúce akty v záujme uvedenia ustanovení týkajúcich sa zdôvodnenia tvrdení založených na kompenzáciách do praxe.

(32) Odporúčanie Komisie (EÚ) 2021/2279 obsahuje usmernenie, ako merať environmentálne vlastnosti konkrétnych produktov alebo správanie organizácií počas životného cyklu a ako vypracovať pravidlá pre kategórie environmentálnej stopy výrobku (ďalej len „PEFCR“) a sektorové pravidlá environmentálnej stopy organizácie (ďalej len „OEFSR“), ktoré umožňujú porovnanie produktov s referenčnou hodnotou. Takéto pravidlá pre kategórie konkrétnych produktov alebo obchodníkov možno použiť na podporu zdôvodnenia tvrdení v súlade s požiadavkami tejto smernice. Komisia by preto mala byť splnomocnená prijímať delegované akty na stanovenie pravidiel týkajúcich sa konkrétnej skupiny produktov alebo odvetvia, ak to môže mať pridanú hodnotu. V prípade, že metóda environmentálnej stopy výrobku sa ešte nevzťahuje na kategóriu vplyvu, ktorá je relevantná pre skupinu produktov, pravidlá PEFCR môžu byť prijaté až potom, ako budú tieto nové kategórie relevantných environmentálnych vplyvov pridané. Napríklad, pokiaľ ide o morský rybolov, pravidlá PEFCR by mali napríklad odrážať kategórie environmentálnych vplyvov týkajúcich sa konkrétne rybolovu, najmä udržateľnosť cieľových populácií rýb. V prípade vesmíru by pravidlá PEFCR mali odrážať kategórie environmentálnych vplyvov týkajúcich sa konkrétne obrany a vesmíru vrátane využívania orbitálneho priestoru. Pokiaľ ide o potraviny a poľnohospodárske výrobky, pred zvážením prijatia pravidiel PEFCR by sa mali zahrnúť napríklad aj biodiverzita a ochrana prírody, ako aj poľnohospodárske postupy vrátane pozitívnych vonkajších účinkov extenzívneho poľnohospodárstva a dobrých životných podmienok zvierat. Pokiaľ ide o textílie, v pravidlách PEFCR by sa mohlo ešte pred zvážením ich prijatia napríklad zohľadňovať uvoľňovanie mikroplastov.

(33) Keďže smernica 2005/29/ES sa už vzťahuje na klamlivé tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, vnútroštátnym súdom a správnym orgánom umožňuje takéto tvrdenia zastaviť a zakázať. Napríklad v záujme dosiahnutia súladu so smernicou 2005/29/ES by sa tvrdenia týkajúce sa životného prostredia mali týkať len aspektov, ktoré sú významné z hľadiska environmentálneho vplyvu produktu alebo obchodníka. Tvrdenia týkajúce sa životného prostredia by takisto mali byť jasné a jednoznačné, pokiaľ ide o to, na ktoré aspekty produktu alebo obchodníka odkazujú, a nemali by sa v nich opomínať ani zamlčovať dôležité informácie o environmentálnych vlastnostiach produktu alebo o environmentálnom správaní obchodníka, ktoré spotrebitelia potrebujú na prijatie informovaných rozhodnutí. Znenie, zobrazenie a celková prezentácia produktu vrátane rozvrhnutia a výberu farieb, obrázkov, zvukov, symbolov alebo značiek uvedených v tvrdení týkajúcom sa životného prostredia by mali byť pravdivou a presnou reprezentáciou rozsahu dosiahnutého environmentálneho prínosu a nemali by dosiahnutý prínos zveličovať.

(34) Ak výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia súvisí s konečným výrobkom a relevantné environmentálne vplyvy alebo environmentálne aspekty takéhoto produktu sa vyskytujú vo fáze používania a spotrebitelia môžu takéto environmentálne vplyvy alebo environmentálne aspekty ovplyvniť vhodným správaním, ako je napríklad správne triedenie odpadu alebo vplyvy spôsobov používania na dlhú životnosť produktu, tvrdenie by malo obsahovať aj informácie vysvetľujúce spotrebiteľom, ako svojím správaním môžu pozitívne prispieť k ochrane životného prostredia.

(35) S cieľom uľahčiť spotrebiteľom výber udržateľnejších produktov a stimulovať úsilie obchodníkov zamerané na znižovanie ich environmentálnych vplyvov by sa oznamované tvrdenie v prípade, že sa týka budúcich environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, malo prioritne zakladať na zlepšeniach v rámci vlastných činností a hodnotových reťazcov obchodníka a nie na kompenzovaní emisií skleníkových plynov alebo iných environmentálnych vplyvov.

(36) Spotrebitelia by mali mať ľahký prístup k informáciám o produkte alebo obchodníkovi, ktorý je predmetom výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, a k informáciám, ktorými sa toto tvrdenie zdôvodňuje. Tieto informácie by sa mali týkať aj potrieb starších spotrebiteľov. Na tento účel by obchodníci mali buď poskytovať tieto informácie vo fyzickej forme, alebo uvádzať odkaz na webovú stránku, kód QR alebo rovnocenný prostriedok s prepojením na webové sídlo, kde sú k dispozícii podrobnejšie informácie o zdôvodnení výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, a to aspoň v jednom z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa tvrdenie uvádza. S cieľom uľahčiť presadzovanie tejto smernice by sa odkazom na webové sídlo, kódom QR alebo rovnocenným prostriedkom mal zabezpečiť aj jednoduchý prístup k certifikátu zhody, pokiaľ ide o zdôvodnenie výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, a kontaktné údaje overovateľa, ktorý daný certifikát vystavil.

(37) S cieľom zabrániť potenciálnym neprimeraným vplyvom na mikropodniky by najmenšie spoločnosti mali byť oslobodené od požiadaviek uvedených v článku 5 spojených s informáciami o zdôvodnení výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, pokiaľ tieto podniky nechcú získať certifikát zhody výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, ktorý budú uznávať príslušné orgány v celej Únii.

(38) Ak Komisia prijme delegované akty na doplnenie ustanovení o zdôvodnení výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, môže byť potrebné doplniť aj ustanovenia o oznamovaní takýchto tvrdení. Ak sa napríklad stanovia osobitné pravidlá, ktoré sa zakladajú na životnom cykle a týkajú sa zdôvodnenia výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia v prípade niektorej skupiny produktov alebo niektorého odvetvia, môže byť potrebné pridať doplňujúce pravidlá prezentácie environmentálnych vplyvov posúdených na základe týchto pravidiel, a to vyžadovaním, aby pri súhrnnom ukazovateli celkových environmentálnych vlastností alebo celkového environmentálneho správania boli uvedené tri hlavné environmentálne vplyvy. Na tento účel by Komisia mala byť splnomocnená prijať delegované akty na doplnenie ustanovení o oznamovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia.

(39) Na trhu Únie sa v súčasnosti používa viac ako 200 environmentálnych značiek. Sú medzi nimi významné rozdiely v tom, ako fungujú, napríklad pokiaľ ide o transparentnosť a komplexnosť použitých noriem alebo metód, frekvenciu revízií alebo úroveň kontroly či overovania. Tieto rozdiely môžu mať vplyv na spoľahlivosť informácií oznamovaných na environmentálnej značke. Hoci tvrdenia založené na environmentálnej značke EÚ alebo jej vnútroštátnych ekvivalentoch stoja na pevných vedeckých základoch, majú transparentné kritériá vývoja, vyžadujú testovanie a overenie treťou stranou, a predpokladajú pravidelné monitorovanie, z dôkazov vyplýva, že mnohé environmentálne značky, ktoré sú v súčasnosti na trhu EÚ, sú klamlivé. V prípade mnohých environmentálnych značiek chýbajú najmä dostatočné postupy overovania. Výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia uvedené na environmentálnych značkách by preto mali byť založené na certifikačnom systéme.

(40) V prípadoch, keď environmentálna značka zahŕňa obchodnú komunikáciu so spotrebiteľmi, z ktorej vyplýva alebo ktorou sa vytvára dojem, že produkt má pozitívny vplyv na životné prostredie alebo naň nemá žiadny vplyv, alebo že poškodzuje životné prostredie menej ako konkurenčné produkty bez tejto značky, takáto environmentálna značka takisto predstavuje výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia. Na obsah takejto environmentálnej značky sa preto vzťahujú požiadavky týkajúce sa zdôvodnenia a oznamovania výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia.

(41) Častým cieľom environmentálnych značiek je poskytnúť spotrebiteľom súhrnné hodnotenie, ktoré predstavuje kumulatívny environmentálny vplyv produktov alebo obchodníkov, s cieľom umožniť priame porovnanie medzi produktmi alebo obchodníkmi. Takéto súhrnné hodnotenie však predstavuje riziko zavádzania spotrebiteľov, keďže súhrnný ukazovateľ môže prekrývať negatívne environmentálne vplyvy určitých aspektov produktu pozitívnejšími environmentálnymi vplyvmi iných aspektov produktu. Okrem toho, ak sú takéto environmentálne značky vytvorené rôznymi prevádzkovateľmi, zvyčajne sa líšia z hľadiska osobitnej metodiky, z ktorej vychádza súhrnné hodnotenie, ako sú napríklad zohľadnené environmentálne vplyvy alebo váhy priradené týmto environmentálnym vplyvom. To môže viesť k tomu, že ten istý produkt získa odlišné bodové hodnotenie alebo rating v závislosti od systému. Táto obava vzniká v súvislosti so systémami vytvorenými v Únii a v tretích krajinách. Prispieva to k roztrieštenosti vnútorného trhu, k riziku znevýhodnenia menších spoločností a pravdepodobne k ešte väčšiemu zavádzaniu spotrebiteľov a narušovaniu ich dôvery v environmentálne značky. V záujme predchádzania tomuto riziku a zabezpečenia lepšej harmonizácie v rámci jednotného trhu by sa výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia vrátane environmentálnych značiek vychádzajúcich zo súhrnného hodnotenia, ktoré predstavuje kumulatívny environmentálny vplyv produktu alebo obchodníka, nemali považovať za dostatočne zdôvodnené, pokiaľ tieto súhrnné hodnotenia nevychádzajú z pravidiel Únie vrátane delegovaných aktov, ktoré je Komisia splnomocnená prijať podľa tejto smernice, čo povedie k vytvoreniu harmonizovaných systémov v rámci celej Únie pre všetky produkty alebo za každú osobitnú skupinu produktov na základe jednej metodiky na zabezpečenie koherentnosti a porovnateľnosti.

(42) V súlade s návrhom smernice o posilnení postavenia spotrebiteľov v rámci zelenej transformácie, ktorou sa mení smernica 2005/29/ES, zobrazenie značky udržateľnosti, ktorá nie je založená na certifikačnom systéme alebo ktorú nezriadili subjekty verejného sektora, predstavuje za každých okolností nekalé obchodné praktiky. Znamená to, že tzv. samoosvedčené značky udržateľnosti, pri ktorých sa neuskutočňuje žiadne overenie treťou stranou a nevykonáva sa pravidelné monitorovanie súladu so základnými požiadavkami značky udržateľnosti, sú zakázané.

(43) V záujme boja proti klamlivým výslovným tvrdeniam týkajúcim sa životného prostredia, ktoré sú oznamované formou environmentálnych značiek, a zvýšenia dôvery spotrebiteľov v environmentálne značky by sa touto smernicou mali stanoviť kritériá správy, ktoré by museli dodržiavať všetky systémy environmentálneho označovania a ktoré by tak dopĺňali požiadavky stanovené v uvedenom návrhu, ktorým sa mení smernica 2005/29/ES.

(44) Aby sa predišlo ďalšiemu nárastu systémov environmentálneho označovania typu I podľa normy EN ISO 14024, ktoré sa oficiálne uznávajú na vnútroštátnej alebo regionálnej úrovni, a iných systémov environmentálneho označovania a aby sa zabezpečila väčšia harmonizácia na vnútornom trhu, mali by sa vypracovať nové

vnútroštátne alebo regionálne systémy environmentálneho označovania len na základe práva Únie. Členské štáty však napriek tomu môžu požiadať Komisiu, aby na úrovni Únie vytvorila verejné systémy označovania pre skupiny produktov alebo odvetvia, v prípade ktorých takéto značky v práve Únie ešte neexistujú a harmonizácia by priniesla pridanú hodnotu na účely dosiahnutia udržateľnosti a cieľov vnútorného trhu efektívnejším spôsobom.

(45) Aby sa nevytvárali zbytočné prekážky medzinárodnému obchodu a zabezpečilo sa rovnaké zaobchádzanie so všetkými verejnými systémami vytvorenými v Únii, subjekty verejného sektora mimo Únie, ktoré zriaďujú nové systémy označovania, by mali mať možnosť požiadať Komisiu o schválenie na účely používania značky na trhu Únie. Podmienkou schválenia by malo byť, že systém prispieva k dosahovaniu cieľov tejto smernice a preukazuje pridanú hodnotu z hľadiska environmentálnej ambície, pokrytia environmentálnych vplyvov, skupiny produktov alebo odvetvia a spĺňa všetky požiadavky uvedené v tejto smernici.

(46) Príliš veľa systémov environmentálneho označovania zriadených súkromnými prevádzkovateľmi a ich vzájomné prekrývanie sa z hľadiska rozsahu pôsobnosti môžu uvádzať spotrebiteľov do omylu alebo narušiť ich dôveru v environmentálne značky. Členské štáty by preto mali povoliť vytváranie nových systémov environmentálneho označovania súkromnými prevádzkovateľmi len v prípade, ak ponúkajú významnú pridanú hodnotu v porovnaní s existujúcimi vnútroštátnymi alebo regionálnymi systémami z hľadiska environmentálnej ambície kritérií udeľovania značky, pokrytia relevantných environmentálnych vplyvov a úplnosti príslušného posudzovania. Členské štáty by mali vytvoriť postup schvaľovania nových systémov environmentálneho označovania na základe certifikátu zhody vyhotoveného nezávislým overovateľom. Malo by sa to vzťahovať na systémy zriadené v Únii aj mimo Únie.

(47) V záujme zabezpečenia právnej istoty a uľahčenia presadzovania ustanovení nových vnútroštátnych a regionálnych oficiálne uznávaných systémov environmentálneho označovania a nových súkromných systémov označovania by Komisia mala uverejniť zoznam takýchto systémov, ktoré sa môžu naďalej uplatňovať na trhu Únie alebo vstúpiť na trh Únie.

(48) S cieľom zabezpečiť harmonizovaný prístup členských štátov k posudzovaniu a schvaľovaniu systémov environmentálneho označovania vytvorených súkromnými prevádzkovateľmi a stanoviť postup, akým má Komisia schvaľovať navrhované systémy, ktoré zriadili subjekty verejného sektora mimo Únie, by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci na prijímanie spoločných pravidiel, ktorými sa spresnia podrobné požiadavky na schvaľovanie takýchto systémov environmentálneho označovania, formát a obsah podporných dokumentov a rokovací poriadok na schvaľovanie takýchto systémov. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011[19].

(49) Je nevyhnutné, aby výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia správne odrážali environmentálne vlastnosti, environmentálne správanie a environmentálne vplyvy, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje, a aby sa v nich zohľadňovali najnovšie vedecké dôkazy. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby obchodník, ktorý uvádza tvrdenie,

[19] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

preskúmal a aktualizoval zdôvodnenie a oznamovanie tvrdení aspoň každých päť rokov, aby sa zabezpečil súlad s požiadavkami tejto smernice.

(50) S cieľom zabezpečiť spoľahlivosť výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia je nevyhnutné, aby členské štáty stanovili postup, ktorým sa overí, či zdôvodnenia a oznamovania výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia vrátane environmentálnych značiek alebo systémy environmentálneho označovania spĺňajú požiadavky stanovené v tejto smernici.

(51) S cieľom umožniť príslušným orgánom efektívnejšie kontrolovať vykonávanie ustanovení tejto smernice a v čo najväčšej miere predchádzať tomu, aby sa na trhu objavovali nepodložené výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia vrátane environmentálnych značiek, overovatelia, ktorí spĺňajú harmonizované požiadavky stanovené touto smernicou, by mali kontrolovať, či informácie použité na zdôvodnenie, ako aj oznamovanie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia spĺňajú požiadavky tejto smernice. Aby sa predišlo zavádzaniu spotrebiteľov, overenie by sa v každom prípade malo uskutočniť pred zverejnením tvrdení týkajúcich sa životného prostredia alebo pred zobrazením environmentálnych značiek. Overovateľ môže prípadne uviesť viaceré spôsoby oznamovania výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, ktoré sú v súlade s požiadavkami tejto smernice, aby nebola potrebná neustála opätovná certifikácia v prípade, že sa spôsob oznamovania mierne upraví bez toho, aby to malo vplyv na súlad s požiadavkami tejto smernice. Aby sa obchodníkom uľahčilo dodržiavanie pravidiel týkajúcich sa zdôvodnenia a oznamovania výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia vrátane environmentálnych značiek, v rámci overovania by sa mala zohľadniť povaha a obsah tvrdenia alebo environmentálnej značky vrátane toho, či sa z hľadiska smernice 2005/29/ES javia ako nekalé.

(52) S cieľom poskytnúť obchodníkom právnu istotu v rámci celého vnútorného trhu, pokiaľ ide o súlad výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia s požiadavkami tejto smernice, by certifikát zhody mali uznávať príslušné orgány v celej Únii. Mikropodniky by mali mať možnosť požiadať o takýto certifikát, ak chcú certifikovať svoje tvrdenia v súlade s požiadavkami tejto smernice a využívať uznávanie certifikátu v rámci celej Únie. Certifikát zhody by však nemal mať vplyv na posúdenie tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia subjektmi verejného sektora alebo súdmi, ktoré presadzujú smernicu 2005/29/ES.

(53) V záujme zabezpečenia jednotných podmienok pre ustanovenia o overovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov environmentálneho označovania, ako aj v záujme uľahčenia presadzovania ustanovení tejto smernice týkajúcich sa overenia by sa na Komisiu mali preniesť vykonávacie právomoci na prijatie spoločnej formy certifikátov zhody a technických prostriedkov vydávania takýchto certifikátov. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011[20].

(54) Malé a stredné podniky by mali mať možnosť využívať príležitosti, ktoré poskytuje trh s udržateľnejšími produktmi, môžu však čeliť výrazne vyšším nákladom a ťažkostiam v súvislosti s niektorými požiadavkami na zdôvodnenie a overovanie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. Členské štáty by mali poskytovať

[20] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

primerané informácie a zvyšovať informovanosť o spôsoboch plnenia požiadaviek tejto smernice, zabezpečiť cielenú a špecializovanú odbornú prípravu a poskytovať osobitnú pomoc a podporu vrátane finančnej pomoci a podpory malým a stredným podnikom, ktoré chcú uvádzať výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia na svojich produktoch, alebo pomoci a podpory v súvislosti s ich činnosťami. Členské štáty by mali prijať opatrenia v súvislosti s uplatniteľnými pravidlami štátnej pomoci.

(55) Aby sa zabezpečili rovnaké podmienky na trhu Únie, kde tvrdenia o environmentálnych vlastnostiach produktu alebo environmentálnom správaní obchodníka vychádzajú zo spoľahlivých, porovnateľných a overiteľných informácií, je nevyhnutné stanoviť spoločné pravidlá týkajúce sa presadzovania a dodržiavania predpisov.

(56) Členské štáty by s cieľom zabezpečiť dosiahnutie cieľov tejto smernice a účinné presadzovanie požiadaviek mali určiť svoje vlastné príslušné orgány zodpovedné za uplatňovanie a presadzovanie tejto smernice. Vzhľadom na úzky komplementárny vzťah medzi článkami 5 a 6 tejto smernice a ustanoveniami smernice 2005/29/ES by však členské štáty mali takisto mať možnosť určiť na ich presadzovanie tie isté príslušné orgány, ako sú orgány zodpovedné za presadzovanie smernice 2005/29/ES. Ak sa tak členské štáty rozhodnú, v záujme konzistentnosti by mali mať možnosť využívať prostriedky a právomoci v oblasti presadzovania práva, ktoré určili v súlade s článkom 11 smernice 2005/29/ES, a to odchylne od pravidiel presadzovania práva stanovených v tejto smernici. Ak na ich území pôsobí viac ako jeden určený príslušný orgán, v záujme zaistenia účinného plnenia povinností príslušných orgánov by členské štáty mali zabezpečiť úzku spoluprácu medzi všetkými určenými príslušnými orgánmi.

(57) Bez toho, aby boli dotknuté právomoci, ktoré už boli zverené orgánom na ochranu spotrebiteľa nariadením (EÚ) 2017/2394[21], mali by mať príslušné orgány aspoň minimálny súbor vyšetrovacích právomocí a právomocí na presadzovanie práva s cieľom zabezpečiť súlad s touto smernicou, rýchlejšie a efektívnejšie vzájomne spolupracovať a odrádzať účastníkov trhu od porušovania tejto smernice. Tieto právomoci by mali byť dostatočné na účinné riešenie problémov pri presadzovaní práva v elektronickom obchode a digitálnom prostredí a na to, aby účastníkom trhu, ktorí nedodržiavajú právne predpisy, zabránili využívať medzery v systéme presadzovania práva tým, že sa presídlia do členských štátov, ktorých príslušné orgány môžu byť na riešenie nezákonných postupov horšie vybavené.

(58) Príslušné orgány by mali mať možnosť využívať všetky skutočnosti a okolnosti prípadu ako dôkaz na účely svojho vyšetrovania.

(59) S cieľom zabrániť výskytu klamlivých a nepodložených výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia na trhu Únie by príslušné orgány mali vykonávať pravidelné kontroly uvádzaných výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a uplatňovaných systémov environmentálneho označovania s cieľom overiť splnenie požiadaviek stanovených v tejto smernici.

(60) Ak príslušné orgány zistia porušenie požiadaviek tejto smernice, mali byť vykonať hodnotenie a na základe jeho výsledkov informovať obchodníka o zistenom porušení a požadovať, aby obchodník prijal nápravné opatrenia. S cieľom minimalizovať

[21] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1).

klamlivý účinok, ktorý má na spotrebiteľov nevyhovujúce výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia alebo nevyhovujúci systém environmentálneho označovania, mali by príslušné orgány od obchodníka požadovať, aby prijal účinné a rýchle opatrenia na nápravu porušenia. Požadované nápravné opatrenie by malo byť primerané zistenému porušeniu a jeho očakávaným škodlivým účinkom na spotrebiteľov.

(61) Ak sa porušenie neobmedzuje len na vnútroštátne územie členských štátov a výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia sa medzi obchodníkmi rozšírilo, príslušné orgány by mali informovať ostatné členské štáty o výsledkoch hodnotenia, ktoré vykonali, a o všetkých opatreniach, ktorých prijatie od zodpovedného obchodníka požadovali.

(62) Príslušné orgány by mali vykonávať aj kontroly výslovných tvrdení na trhu Únie týkajúcich sa životného prostredia, ak majú k dispozícii príslušné informácie, a na základe týchto informácií vrátane odôvodnených obáv vznesených tretími stranami. Tretie strany, ktoré vzniesli obavy, by mali mať možnosť preukázať dostatočný záujem alebo trvať na porušení práva.

(63) Aby sa zabezpečilo, že obchodníci budú účinne odrádzaní od nedodržiavania požiadaviek tejto smernice, členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií za porušenia tejto smernice a zabezpečiť uplatňovanie týchto pravidiel. Stanovené sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce. S cieľom uľahčiť konzistentnejšie uplatňovanie sankcií treba stanoviť spoločné neúplné kritériá na určenie druhov a úrovní sankcií, ktoré sa majú uložiť v prípade porušení. Tieto kritériá by mali okrem iného zahŕňať povahu a závažnosť porušenia, ako aj hospodárske úžitky plynúce z toho porušenia s cieľom zaistiť, aby zodpovedné subjekty boli zbavené týchto úžitkov.

(64) Pri stanovovaní sankcií a opatrení za porušenia by členské štáty mali na základe závažnosti porušenia počítať s tým, že pokuty sú dostatočne vysoké na to, aby účinne zbavili obchodníka, ktorý nedodržiava pravidlá, hospodárskych úžitkov plynúcich z používania klamlivého alebo nepodloženého výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia alebo systému environmentálneho označovania, ktorý nespĺňa požiadavky, a to aj v prípadoch opakovaných porušení. Opatrenia v súvislosti s porušeniami, ktoré členské štáty predpokladajú, by preto mali zahŕňať aj konfiškáciu príslušného produktu od obchodníka, konfiškáciu výnosov získaných z transakcií ovplyvnených týmto porušením alebo dočasné vylúčenie z uvádzania produktov na trh Únie, alebo dočasný zákaz uvádzať produkty na trh Únie, alebo sprístupňovať služby na trhu Únie. Závažnosť porušenia by mala byť hlavným kritériom pre opatrenia prijaté orgánmi presadzovania práva. Maximálna výška pokút by mala byť odrádzajúca a stanovená aspoň na úrovni 4 % celkového ročného obratu obchodníka v dotknutom členskom štáte alebo v dotknutých členských štátoch v prípade rozsiahleho porušovania právnych predpisov s únijným rozmerom, ktoré podlieha mechanizmu koordinovaného vyšetrovania a opatreniam na presadzovanie práva v súlade s nariadením (EÚ) 2017/2394[22].

(65) Pri prijímaní delegovaných aktov podľa článku 290 ZFEÚ je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni

[22] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394 z 12. decembra 2017 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za presadzovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a o zrušení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1).

odborníkov, a aby sa tieto konzultácie viedli v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva[23]. Konkrétne v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematický prístup na zasadnutia expertných skupín Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

(66) Na účely posúdenia právnych predpisov vzhľadom na ciele, ktoré sa nimi majú sledovať, by Komisia mala vykonať hodnotenie tejto smernice a predložiť správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu a Rade. Na účely zostavenia hodnotenia tejto smernice by členské štáty mali pravidelne zbierať informácie o uplatňovaní tejto smernice a každoročne ich poskytovať Komisii.

(67) Ak Komisia na základe výsledkov monitorovania a hodnotenia tejto smernice považuje za vhodné navrhnúť revíziu tejto smernice, mala by sa zvážiť aj uskutočniteľnosť a primeranosť ďalších ustanovení o povinnom používaní spoločnej metódy na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, rozšírení zákazu tvrdení týkajúcich sa životného prostredia na produkty, ktoré obsahujú nebezpečné látky, pokiaľ sa ich použitie nepovažuje za zásadné pre spoločnosť, alebo o ďalšej harmonizácii, pokiaľ ide o požiadavky týkajúce sa zdôvodnenia osobitných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia o environmentálnych aspektoch alebo environmentálnych vplyvoch.

(68) Aby sa zabránilo a predišlo výraznému poškodeniu zdravia ľudí a životného prostredia, používanie najškodlivejších látok by sa malo v Únii s konečnou platnosťou ukončiť, najmä ich použitie v spotrebiteľských produktoch. V nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008[24] sa zakazuje označovanie zmesí a látok, ktoré obsahujú nebezpečné chemické látky, za „netoxické“, „neškodlivé“ „neznečisťujúce“ alebo „ekologické“, alebo uvádzanie akýchkoľvek iných údajov, ktoré naznačujú, že látka alebo zmes nie je nebezpečná, či údajov, ktoré nie sú v súlade s klasifikáciou uvedenej látky alebo zmesi. Členské štáty musia zabezpečiť splnenie takejto povinnosti. Komisia v súlade so záväzkom uvedeným v stratégii Chemikálie – stratégia udržateľnosti vymedzí kritériá pre nevyhnutné použitia s cieľom usmerniť ich uplatňovanie vo všetkých príslušných právnych predpisoch Únie.

(69) Keďže ciele tejto smernice, a to zlepšiť fungovanie vnútorného trhu pre hospodárske subjekty, ktoré pôsobia na vnútornom trhu, ako aj pre spotrebiteľov, ktorí sa spoliehajú na tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, ale vzhľadom na ich rozsah a dôsledky ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.

(70) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 k vysvetľujúcim dokumentom[25] sa členské štáty zaviazali

---

[23] Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

[24] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 zo 16. decembra 2008 o klasifikácii, označovaní a balení látok a zmesí, o zmene, doplnení a zrušení smerníc 67/548/EHS a 1999/45/ES a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 353, 31.12.2008, s. 1).

[25] Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

v odôvodnených prípadoch pripojiť k svojim oznámeniam transpozičných opatrení jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi zložkami smernice a príslušnými časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

(71) Príloha k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012[26] by sa mala zmeniť tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu, s cieľom uľahčiť administratívnu spoluprácu medzi príslušnými orgánmi prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu.

(72) Príloha k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/2394[27] by sa mala zmeniť tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu s cieľom uľahčiť cezhraničnú spoluprácu pri presadzovaní tejto smernice.

(73) Príloha I k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1828[28] by sa mala zmeniť tak, aby obsahovala odkaz na túto smernicu s cieľom zabezpečiť, aby kolektívne záujmy spotrebiteľov stanovené v tejto smernici boli chránené,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia uvádzané obchodníkmi o produktoch alebo obchodníkoch v rámci obchodných praktík podnikateľov voči spotrebiteľom.

2. Táto smernica sa nevzťahuje na systémy environmentálneho označovania ani na výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, ktoré sa riadia alebo sú odôvodnené pravidlami stanovenými v:

   a) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010[29];

   b) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/848[30];

   c) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369[31];

   d) smernici Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES[32];

---

26 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1024/2012 z 25. októbra 2012 o administratívnej spolupráci prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu a o zrušení rozhodnutia Komisie 2008/49/ES („nariadenie o IMI“) (Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 1).

27 Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1.

28 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1828 z 25. novembra 2020 o žalobách v zastúpení na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zrušení smernice 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 409, 4.12.2020, s. 1).

29 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 z 25. novembra 2009 o environmentálnej značke EÚ (Ú. v. EÚ L 27, 30.1.2010, s. 1).

30 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/848 z 30. mája 2018 o ekologickej poľnohospodárskej výrobe a označovaní produktov ekologickej poľnohospodárskej výroby a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 834/2007 (Ú. v. EÚ L 150, 14.6.2018, s. 1).

31 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 1).

e) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011[33];

f) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008[34];

g) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009[35];

h) smernici Európskeho parlamentu a Rady 1999/94/ES[36];

i) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011[37];

j) smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES[38];

k) smernici Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES[39];

l) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852[40];

m) nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) …/…[41];

n) smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ[42];

o) smernici Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ[43] a v iných únijných, vnútroštátnych alebo medzinárodných pravidlách, normách alebo usmerneniach týkajúcich sa finančných služieb, finančných nástrojov a finančných produktov;

---

32 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/125/ES z 21. októbra 2009 o vytvorení rámca na stanovenie požiadaviek na ekodizajn energeticky významných výrobkov (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 285, 31.10.2009, s. 10).

33 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 5).

34 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

35 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 z 25. novembra 2009 o dobrovoľnej účasti organizácií v schéme Spoločenstva pre environmentálne manažérstvo a audit (EMAS), ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 761/2001 a rozhodnutia Komisie 2001/681/ES a 2006/193/ES (Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 1).

36 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/94/ES z 13. decembra 1999 o dostupnosti spotrebiteľských informácií o spotrebe paliva a emisiách CO_2 pri predaji nových osobných automobilov (Ú. v. ES L 12, 18.1.2000, s. 16).

37 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 305/2011 z 9. marca 2011, ktorým sa ustanovujú harmonizované podmienky uvádzania stavebných výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje smernica Rady 89/106/EHS (Ú. v. EÚ L 88, 4.4.2011, s. 5).

38 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/66/ES zo 6. septembra 2006 o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch, ktorou sa zrušuje smernica 91/157/EHS (Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1).

39 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 94/62/ES z 20. decembra 1994 o obaloch a odpadoch z obalov (Ú. v. ES L 365, 31.12.1994, s. 10).

40 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 22.6.2020, s. 13).

41 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) …/…, ktorým sa zriaďuje certifikačný rámec Únie pre odstraňovanie uhlíka (Ú. v. EÚ L …).

42 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/27/EÚ z 25. októbra 2012 o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1).

43 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 29.6.2013, s. 19).

p) iných existujúcich alebo budúcich pravidlách Únie, ktorými sa stanovujú podmienky, za ktorých sa môžu alebo majú uvádzať určité výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia o určitých produktoch alebo obchodníkoch, alebo v pravidlách Únie, ktorými sa stanovujú požiadavky na posudzovanie alebo oznamovanie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností určitých produktov alebo environmentálneho správania obchodníkov, alebo podmienky pre systémy environmentálneho označovania.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „tvrdenie týkajúce sa životného prostredia“ je tvrdenie týkajúce sa životného prostredia v zmysle článku 2 písm. o) smernice 2005/29/ES;
2. „výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia“ je tvrdenie týkajúce sa životného prostredia, ktoré má textovú podobu alebo sa uvádza na environmentálnej značke;
3. „obchodník“ je obchodník v zmysle článku 2 písm. b) smernice 2005/29/ES;
4. „produkt“ je produkt v zmysle článku 2 písm. c) smernice 2005/29/ES;
5. „spotrebiteľ“ je spotrebiteľ v zmysle článku 2 písm. a) smernice 2005/29/ES;
6. „obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom“ sú obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom v zmysle článku 2 písm. d) smernice 2005/29/ES;
7. „značka udržateľnosti“ je značka udržateľnosti v zmysle článku 2 písm. r) smernice 2005/29/ES;
8. „environmentálna značka“ je značka udržateľnosti, ktorá sa vzťahuje iba alebo prevažne na environmentálne aspekty produktu, procesu alebo obchodníka;
9. „skupina produktov“ je súbor produktov, ktoré slúžia na podobné účely alebo sú podobné z hľadiska použitia, alebo majú podobné funkčné vlastnosti;
10. „certifikačný systém“ je certifikačný systém v zmysle článku 2 písm. s) smernice 2005/29/ES;
11. „overovanie“ je postup posudzovania zhody vykonaný overovateľom na overenie toho, či je zdôvodnenie a oznamovanie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v súlade s požiadavkami stanovenými v tejto smernici alebo či sú systémy environmentálneho označovania v súlade s touto smernicou;
12. „hodnotový reťazec“ sú všetky činnosti a procesy, ktoré sú súčasťou životného cyklu produktu alebo činnosti obchodníka vrátane repasovania;
13. „životný cyklus“ sú po sebe nasledujúce a vzájomne prepojené fázy životného cyklu produktu, ktoré pozostávajú zo získania alebo výroby surovín z prírodných zdrojov, z predbežného spracovania, výroby, skladovania, distribúcie, inštalácie, používania, údržby, opravy, modernizácie, renovovania, ako aj z opätovného použitia a z konca životnosti;

14. „primárne informácie“ sú informácie, ktoré obchodník priamo nameral alebo zhromaždil z jedného alebo viacerých zariadení, ktoré reprezentatívne vyjadrujú činnosti obchodníka;

15. „sekundárne informácie“ sú informácie, ktoré vychádzajú z iných zdrojov ako primárne informácie, vrátane štúdií v odbornej literatúre, technických štúdií a patentov;

16. „verejnosť“ je jedna alebo viacero fyzických alebo právnických osôb a ich združenia, obchodníci alebo skupiny;

17. „environmentálne vlastnosti“ sú vlastnosti určitého produktu alebo skupiny produktov v súvislosti s environmentálnymi aspektmi alebo environmentálnymi vplyvmi daného produktu alebo skupiny produktov a „environmentálne správanie“ je správanie obchodníka alebo odvetvia v súvislosti s environmentálnymi aspektmi alebo environmentálnymi vplyvmi činností daného obchodníka alebo odvetvia;

18. „environmentálny aspekt“ je prvok činností obchodníka alebo odvetvia alebo prvok produktov alebo skupín produktov, ktorý má alebo môže mať interakcie so životným prostredím;

19. „environmentálny vplyv“ je akákoľvek zmena v životnom prostredí, či už priaznivá alebo nepriaznivá, ktorá je úplne alebo čiastočne spôsobená činnosťami obchodníka alebo odvetvia alebo produktom alebo skupinou produktov počas ich životného cyklu.

Článok 3

Zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

1. Členské štáty zabezpečia, aby všetci obchodníci vykonávali posúdenie na účely zdôvodnenia výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. V tomto posúdení:

   – uvádza sa, či sa tvrdenie týka celého produktu, časti produktu alebo určitých aspektov produktu, alebo všetkých činností obchodníka alebo určitej časti alebo aspektu týchto činností, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje;

   – vychádza sa zo všeobecne uznávaných vedeckých dôkazov, využívajú sa v ňom presné informácie a zohľadňujú sa príslušné medzinárodné normy;

   – preukazuje sa, že environmentálne vplyvy, environmentálne aspekty, environmentálne vlastnosti alebo environmentálne správanie, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje, sú významné z hľadiska životného cyklu;

   – zohľadňujú sa všetky environmentálne aspekty alebo environmentálne vplyvy, ktoré sú významné pre posúdenie environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, ak sa tvrdenie týka environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania;

   – preukazuje sa, že tvrdenie nie je rovnocenné zákonne stanoveným požiadavkám o produktoch v rámci skupiny produktov alebo o obchodníkoch v rámci odvetvia;

   – uvádza sa informácia, či produkt alebo obchodník, ktorý je predmetom tvrdenia, má výrazne lepšie vlastnosti alebo správanie, pokiaľ ide o environmentálne vplyvy, environmentálne aspekty, environmentálne vlastnosti alebo environmentálne správanie, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje,

v porovnaní s bežnou praxou pre produkty v príslušnej skupine produktov alebo pre obchodníkov v príslušnom odvetví;

– uvádza sa, či zlepšenie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje, vedie k výraznému narušeniu v súvislosti s environmentálnymi vplyvmi na zmenu klímy, spotrebu zdrojov a obehovosť, udržateľné používanie a ochranu vodných a morských zdrojov, znečisťovanie, biodiverzitu, dobré životné podmienky zvierat a ekosystémy;

– všetky použité kompenzácie emisií skleníkových plynov sa oddeľujú od emisií skleníkových plynov ako dodatočné environmentálne informácie, pričom sa uvedie, či sa tieto kompenzácie týkajú znižovania emisií alebo ich odstraňovania, a opíše sa vysoká úroveň spoľahlivosti a správneho započítania kompenzácií uplatnených na podporu uvádzaného vplyvu na klímu;

– sú zahrnuté primárne informácie, ktoré má obchodník k dispozícii, pokiaľ ide o environmentálne vplyvy, environmentálne aspekty, environmentálne vlastnosti alebo environmentálne správanie, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje;

– sú zahrnuté príslušné sekundárne informácie, pokiaľ ide o environmentálne vplyvy, environmentálne aspekty, environmentálne vlastnosti alebo environmentálne správanie, ktoré sú reprezentatívne pre konkrétny hodnotový reťazec produktu alebo obchodníka, ktorého sa tvrdenie týka, ak nie sú k dispozícii primárne informácie.

2. Ak sa preukáže, že existujú významné environmentálne vplyvy, na ktoré sa tvrdenie nevzťahuje, ale neexistujú všeobecne uznávané vedecké dôkazy na vykonanie posúdenia uvedeného v odseku 1 písm. c), obchodník, ktorý uvádza tvrdenie o inom aspekte, zohľadní dostupné informácie a v prípade potreby aktualizuje posúdenie v súlade s odsekom 1, keď budú k dispozícii všeobecne uznávané vedecké dôkazy.

3. Požiadavky stanovené v odsekoch 1 a 2 sa nevzťahujú na obchodníkov, ktorí sú mikropodnikmi v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES[44], pokiaľ nepožadujú overenie s cieľom získať certifikát zhody v súlade s článkom 10.

4. Ak sa pri pravidelnom monitorovaní vývoja tvrdení týkajúcich sa životného prostredia uvedenom v článku 20 zistia pri konkrétnych tvrdeniach rozdiely v uplatňovaní požiadaviek stanovených v odseku 1 a takéto rozdiely vytvárajú prekážky fungovania vnútorného trhu alebo ak Komisia zistí, že neexistencia požiadaviek v prípade konkrétnych tvrdení vedie k rozsiahlemu zavádzaniu spotrebiteľov, Komisia môže prijať delegované akty v súlade s článkom 18 s cieľom doplniť požiadavky na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia stanovených v odseku 1, a to:

– stanovením pravidiel na posudzovanie environmentálnych aspektov, environmentálnych vplyvov, environmentálnych vlastností a environmentálneho správania, a to aj stanovením činností, procesov, materiálov, emisií alebo použití produktu, ktoré významne prispievajú alebo

[44] *Commission Recommendation 2003/361/EC of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises* (Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení pojmov mikropodniky, malé a stredné podniky) (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

nemôžu prispievať k relevantným environmentálnym vplyvom, environmentálnym aspektom, environmentálnym vlastnostiam alebo environmentálnemu správaniu;

– stanovením toho, v prípade ktorých environmentálnych aspektov alebo environmentálnych vplyvov sa uvádzajú primárne informácie, a stanovením kritérií, na základe ktorých možno posudzovať presnosť primárnych informácií a sekundárnych informácií, alebo

– stanovením osobitných pravidiel založených na životnom cykle týkajúcich sa zdôvodnenia výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia pre určité skupiny produktov a odvetvia.

5. Komisia pri stanovovaní ďalších požiadaviek na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v súlade s predchádzajúcim odsekom zohľadní vedecké alebo iné dostupné technické informácie vrátane príslušných medzinárodných noriem a v prípade potreby zváži:

a) osobitosti odvetví a produktov, ktoré si vyžadujú osobitný metodický prístup;

b) potenciálny príspevok konkrétnej skupiny produktov alebo konkrétnych odvetví k dosahovaniu cieľov Únie v oblasti klímy a životného prostredia;

– všetky relevantné informácie vyplývajúce z právnych predpisov Únie;

– jednoduchosť prístupu k informáciám a údajom na účely posúdenia a jednoduchosť použitia týchto informácií a údajov malými a strednými podnikmi.

Článok 4

Zdôvodnenie porovnávacích výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

1. Zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, v ktorých sa uvádza alebo naznačuje, že produkt alebo obchodník má menší environmentálny vplyv, že produkt má lepšie environmentálne vlastnosti ako iné produkty alebo že obchodník má lepšie environmentálne správanie ako iní obchodníci (ďalej len „porovnávacie tvrdenia týkajúce sa životného prostredia“), musí popri požiadavkách stanovených v článku 3 spĺňať tieto požiadavky:

– informácie a údaje použité na posúdenie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností produktov alebo environmentálneho správania obchodníkov, voči ktorým sa porovnanie vykonáva, sú rovnocenné s informáciami a údajmi použitými na posúdenie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností produktu alebo environmentálneho správania obchodníka, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje;

– údaje použité na posúdenie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností produktov alebo environmentálneho správania obchodníkov sú vytvorené alebo získané rovnocenným spôsobom ako údaje použité na posúdenie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností produktov alebo environmentálneho správania obchodníkov, voči ktorým sa porovnanie vykonáva;

– pokrytie fáz v rámci celého hodnotového reťazca je v prípade porovnávaných produktov a obchodníkov rovnocenné a zabezpečuje sa ním zohľadnenie najvýznamnejších fáz v prípade všetkých produktov a obchodníkov;

– pokrytie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania je v prípade porovnávaných produktov a obchodníkov rovnocenné a zabezpečuje sa ním zohľadnenie najvýznamnejších environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania v prípade všetkých produktov a obchodníkov;

– predpoklady použité na porovnanie sú v prípade porovnávaných produktov a obchodníkov stanovené rovnocenným spôsobom.

2. Ak porovnávacie tvrdenie týkajúce sa životného prostredia súvisí so zlepšením z hľadiska environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov alebo environmentálnych vlastností produktu, ktorý je predmetom tvrdenia, v porovnaní s environmentálnymi vplyvmi, environmentálnymi aspektmi alebo environmentálnymi vlastnosťami iného produktu toho istého obchodníka, konkurenčného obchodníka, ktorý už na trhu nepôsobí, alebo iného obchodníka, ktorý už nepredáva spotrebiteľom, musí sa v zdôvodnení tvrdenia vysvetliť, ako toto zlepšenie ovplyvňuje iné relevantné environmentálne vplyvy, environmentálne aspekty alebo environmentálne vlastnosti produktu, ktorý je predmetom tvrdenia, a musí sa jasne uviesť východiskový rok na porovnanie.

3. Požiadavky stanovené v tomto článku sa nevzťahujú na obchodníkov, ktorí sú mikropodnikmi v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES[45], pokiaľ nepožadujú overenie s cieľom získať certifikát zhody v súlade s článkom 10.

Článok 5

Oznamovanie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa od obchodníkov vyžadovalo oznamovanie výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia v súlade s požiadavkami stanovenými v tomto článku.

2. Výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia sa môžu vzťahovať len na environmentálne vplyvy, environmentálne aspekty, environmentálne vlastnosti alebo environmentálne správanie zdôvodnené v súlade s požiadavkami stanovenými v článkoch 3, 4 a 5 a označené ako významné pre dotknutý produkt alebo obchodníka v súlade s článkom 3 ods. 1 písm. c) alebo d).

3. Ak výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia súvisí s konečným výrobkom a fáza používania je jednou z najdôležitejších fáz životného cyklu tohto produktu, tvrdenie musí obsahovať informáciu o tom, ako by mal spotrebiteľ produkt používať, aby dosiahol očakávané environmentálne vlastnosti tohto produktu. Tieto informácie sa sprístupnia spolu s tvrdením.

---

45 *Commission Recommendation 2003/361/EC of 6 May 2003 concerning the definition of micro, small and medium-sized enterprises* (Odporúčanie Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení pojmov mikropodniky, malé a stredné podniky) (Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36).

4. Ak výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia súvisí s budúcimi environmentálnymi vlastnosťami produktu alebo budúcim environmentálnym správaním obchodníka, musí zahŕňať časovo ohraničený záväzok dosiahnuť zlepšenia v rámci vlastných činností a hodnotových reťazcov.

5. Výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia o kumulatívnych environmentálnych vplyvoch produktu alebo obchodníka založené na súhrnnom ukazovateli environmentálnych vplyvov možno uvádzať len na základe pravidiel na výpočet takéhoto súhrnného ukazovateľa stanovených v práve Únie.

6. Informácie o produkte alebo obchodníkovi, ktorý je predmetom výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia, a o zdôvodnení sa sprístupnia spolu s tvrdením vo fyzickej forme alebo formou odkazu na webovú stránku, kódu QR alebo rovnocenného prostriedku.

   Tieto informácie zahŕňajú aspoň:

   – environmentálne aspekty, environmentálne vplyvy, environmentálne vlastnosti alebo environmentálne správanie, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje;

   – príslušné normy Únie, prípadne príslušné medzinárodné normy;

   – podkladové štúdie alebo výpočty použité na posúdenie, meranie a monitorovanie environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje, bez opomenutia výsledkov takýchto štúdií alebo výpočtov, ako aj vysvetlení ich rozsahu, predpokladov a obmedzení, pokiaľ tieto informácie nie sú obchodným tajomstvom v súlade s článkom 2 bodom 1 smernice (EÚ) 2016/943[46];

   – stručné vysvetlenie, ako sa dosiahli zlepšenia, na ktoré sa tvrdenie vzťahuje;

   – certifikát zhody uvedený v článku 10, pokiaľ ide o zdôvodnenie tvrdenia, a kontaktné údaje overovateľa, ktorý certifikát zhody vystavil;

   – v prípade výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktoré sa týkajú klímy a opierajú sa o kompenzácie emisií skleníkových plynov, informácie, do akej miery sa opierajú o kompenzácie a či sa tieto kompenzácie týkajú znižovania alebo odstraňovania emisií;

   – zhrnutie posúdenia vrátane prvkov uvedených v tomto odseku, ktoré je jasné a zrozumiteľné pre spotrebiteľov, na ktorých je tvrdenie zacielené, a ktoré sa poskytuje aspoň v jednom z úradných jazykov členského štátu, v ktorom sa tvrdenie uvádza.

7. Požiadavky stanovené v odsekoch 2, 3 a 6 sa nevzťahujú na obchodníkov, ktorí sú mikropodnikmi v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES, pokiaľ nepožadujú overenie s cieľom získať certifikát zhody v súlade s článkom 10.

8. Ak sa na zdôvodnenie určitých environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania vzťahujú pravidlá stanovené v delegovaných aktoch uvedených v článku 3 ods. 4 písm. a) a c), Komisia môže prijať delegované akty v súlade s článkom 18 s cieľom doplniť

[46] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane nesprístupneného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) pred ich neoprávneným získaním, využitím a sprístupnením (Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2016, s. 1).

požiadavky na oznamovanie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia stanovené v článku 5 podrobnejším určením informácií, ktoré sa môžu alebo musia oznamovať v súvislosti s takýmito environmentálnymi vplyvmi, environmentálnymi aspektmi, environmentálnymi vlastnosťami alebo environmentálnym správaním, aby sa zabezpečilo, že spotrebitelia nebudú zavádzaní.

Článok 6

Oznamovanie porovnávacích tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

Porovnávacie tvrdenia týkajúce sa životného prostredia sa nesmú týkať zlepšenia environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov alebo environmentálnych vlastností produktu, ktorý je predmetom tvrdenia, v porovnaní s environmentálnymi vplyvmi, environmentálnymi aspektmi alebo environmentálnymi vlastnosťami iného produktu toho istého obchodníka alebo konkurenčného obchodníka, ktorý už na trhu nepôsobí, alebo obchodníka, ktorý už nepredáva spotrebiteľom, pokiaľ nie sú založené na dôkazoch preukazujúcich, že zlepšenie je významné a bolo dosiahnuté v posledných piatich rokoch.

Článok 7

Environmentálne značky

1. Členské štáty zabezpečia, aby environmentálne značky spĺňali požiadavky stanovené v článkoch 3 až 6 a podliehali overeniu v súlade s článkom 10.

2. Len na environmentálnych značkách udelených v rámci systémov environmentálneho označovania zriadených podľa práva Únie sa môže uvádzať rating alebo bodové hodnotenie produktu alebo obchodníka na základe súhrnného ukazovateľa environmentálnych vplyvov produktu alebo obchodníka.

Článok 8

Požiadavky na systémy environmentálneho označovania

1. Systém environmentálneho označovania je certifikačný systém, ktorým sa osvedčuje, že produkt, proces alebo obchodník spĺňa požiadavky environmentálnej značky.

2. Systémy environmentálneho označovania musia spĺňať tieto požiadavky:

   – informácie o vlastníctve a rozhodovacích orgánoch systému environmentálneho označovania sú transparentné, bezplatne prístupné, ľahko zrozumiteľné a dostatočne podrobné;

   – informácie o cieľoch systému environmentálneho označovania, ako aj požiadavky a postupy na monitorovanie súladu systému environmentálneho označovania sú transparentné, bezplatne prístupné, ľahko zrozumiteľné a dostatočne podrobné;

   – podmienky zapojenia sa do systémov environmentálneho označovania sú primerané veľkosti a obratu spoločností, aby nedošlo k vylúčeniu malých a stredných podnikov;

   – požiadavky na systém environmentálneho označovania vypracovali odborníci, ktorí dokážu zabezpečiť ich vedeckú nespochybniteľnosť, a boli predložené na

konzultáciu rôznorodej skupine zainteresovaných strán, ktorá ich preskúmala a zabezpečila ich relevantnosť zo spoločenského hľadiska;

– systém environmentálneho označovania má zavedený mechanizmus riešenia sťažností a sporov;

– v rámci systému environmentálneho označovania sa stanovujú postupy riešenia nedodržiavania požiadaviek a predpokladá sa odobratie alebo pozastavenie environmentálnej značky v prípade pretrvávajúceho a zjavného nedodržiavania požiadaviek systému.

3. Subjekty verejného sektora členských štátov od [Úrad pre publikácie: vložte dátum = *dátum transpozície tejto smernice*] nezriadia žiadne nové vnútroštátne ani regionálne systémy environmentálneho označovania. Vnútroštátne alebo regionálne systémy environmentálneho označovania zriadené pred týmto dátumom však môžu naďalej udeľovať environmentálne značky na trhu Únie, ak spĺňajú požiadavky tejto smernice.

Od dátumu uvedeného v prvom pododseku sa môžu systémy environmentálneho označovania zriaďovať len v súlade s právom Únie.

4. Od [Úrad pre publikácie: vložte dátum = *dátum transpozície tejto smernice*] všetky nové systémy environmentálneho označovania zriadené subjektmi verejného sektora v tretích krajinách, ktoré udeľujú environmentálne značky, ktoré sa majú použiť na trhu Únie, podliehajú pred vstupom na trh Únie schváleniu Komisiou s cieľom zabezpečiť, aby tieto značky poskytovali pridanú hodnotu z hľadiska ich environmentálnej ambície, a to najmä vrátane ich pokrytia environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, alebo pokrytia konkrétnej skupiny produktov alebo odvetvia, v porovnaní s existujúcimi systémami Únie, vnútroštátnymi alebo regionálnymi systémami uvedenými v odseku 3, a aby spĺňali požiadavky tejto smernice. Systémy environmentálneho označovania zriadené subjektmi verejného sektora v tretích krajinách pred týmto dátumom však môžu naďalej udeľovať environmentálne značky, ktoré sa majú použiť na trhu Únie, ak spĺňajú požiadavky tejto smernice.

5. Členské štáty zabezpečia, aby systémy environmentálneho označovania zriadené súkromnými prevádzkovateľmi po [Úrad pre publikácie: vložte dátum = *dátum transpozície tejto smernice*] boli schválené len v tom prípade, ak tieto systémy poskytujú pridanú hodnotu z hľadiska ich environmentálnej ambície, a to najmä vrátane ich pokrytia environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, alebo pokrytia konkrétnej skupiny produktov alebo odvetvia a ich schopnosti podporovať zelenú transformáciu malých a stredných podnikov, v porovnaní s existujúcimi systémami Únie, vnútroštátnymi alebo regionálnymi systémami uvedenými v odseku 3 a ak spĺňajú požiadavky tejto smernice.

Tento postup schvaľovania nových systémov environmentálneho označovania sa vzťahuje na systémy zriadené súkromnými prevádzkovateľmi v Únii a v tretích krajinách.

Členské štáty informujú Komisiu o schválení nových súkromných systémov.

6. Na účely schválenia uvedeného v odsekoch 4 a 5 prevádzkovatelia nových systémov environmentálneho označovania poskytnú podporné dokumenty, v ktorých uvedú:

– dôvody na vytvorenie systému;

– navrhovaný rozsah pôsobnosti systému;

– dôkazy, že systém poskytne pridanú hodnotu v zmysle odseku 4 systémom environmentálneho označovania zriadeným subjektmi verejného sektora v tretích krajinách alebo v zmysle odseku 5 systémom environmentálneho označovania zriadeným súkromnými prevádzkovateľmi;

– predbežný návrh kritérií, metodiku použitú na vývoj a udeľovanie environmentálnej značky a očakávané vplyvy na trh;

– podrobný opis vlastníctva a rozhodovacích orgánov systému environmentálneho označovania.

Dokumenty uvedené v prvom pododseku sa v prípade systémov uvedených v odseku 4 predkladajú Komisii alebo v prípade systémov uvedených v odseku 5 orgánom členských štátov, a to spolu s certifikátom zhody pre systémy environmentálneho označovania vyhotoveným v súlade s článkom 10.

7. Komisia po [Úrad pre publikácie: vložte dátum = *dátum transpozície tejto smernice*] uverejní a aktualizuje zoznam oficiálne uznaných environmentálnych značiek, ktorých použitie na trhu Únie je povolené, v súlade s odsekmi 3, 4 a 5.

8. Komisia v záujme zabezpečenia jednotného uplatňovania v rámci celej Únie prijme vykonávacie akty s cieľom:

– stanoviť podrobné požiadavky na schvaľovanie systémov environmentálneho označovania podľa kritérií uvedených v odsekoch 4 a 5;

– spresniť formát a obsah podporných dokumentov uvedených v odseku 6;

– stanoviť podrobné pravidlá týkajúce sa postupu schvaľovania uvedeného v odseku 4.

Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 19.

Článok 9

Preskúmanie zdôvodnenia výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

Členské štáty zabezpečia, aby obchodníci preskúmali a aktualizovali informácie použité na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ak existujú okolnosti, ktoré môžu ovplyvniť presnosť tvrdenia, a to najneskôr do piatich rokov od dátumu, keď boli informácie uvedené v článku 5 ods. 6 poskytnuté. Obchodník v rámci preskúmania skontroluje použité podkladové informácie s cieľom zabezpečiť, aby boli v plnej miere splnené požiadavky uvedené v článkoch 3 a 4.

Aktualizované výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia podlieha overeniu v súlade s článkom 10.

Článok 10

Overenie a certifikácia zdôvodnenia a oznamovania tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov environmentálneho označovania

1. Členské štáty stanovia postupy overovania zdôvodnenia a oznamovania výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia vzhľadom na požiadavky stanovené v článkoch 3 až 7.
2. Členské štáty stanovia postupy overovania súladu systémov environmentálneho označovania s požiadavkami stanovenými v článku 8.
3. Požiadavky na overovanie a certifikáciu sa vzťahujú na obchodníkov, ktorí sú mikropodnikmi v zmysle odporúčania Komisie 2003/361/ES, iba vtedy, ak o to požiadajú.
4. Overovanie vykoná overovateľ, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v článku 11, v súlade s postupmi uvedenými v odsekoch 1 a 2 predtým, ako obchodník uverejní tvrdenie týkajúce sa životného prostredia alebo zobrazí environmentálnu značku.
5. Overovateľ na účely overovania zohľadní povahu a obsah výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia alebo environmentálnej značky.
6. Overovateľ po dokončení overovania podľa potreby vystaví certifikát zhody osvedčujúci, že výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia alebo environmentálna značka spĺňa požiadavky stanovené v tejto smernici.
7. Certifikát zhody uznávajú príslušné orgány zodpovedné za uplatňovanie a presadzovanie tejto smernice. Členské štáty oznámia zoznam certifikátov zhody prostredníctvom informačného systému o vnútornom trhu zriadeného nariadením (EÚ) č. 1024/2012.
8. Certifikát zhody nemá vplyv na posúdenie tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia vnútroštátnymi orgánmi alebo súdmi v súlade so smernicou 2005/29/ES.
9. Komisia prijme vykonávacie akty s cieľom stanoviť podrobnosti týkajúce sa formy certifikátu zhody uvedeného v odseku 5 a technických prostriedkov na vydanie takéhoto certifikátu zhody. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 19.

Článok 11

Overovateľ

1. Overovateľom je orgán posudzovania zhody, ktorý je treťou stranou a je akreditovaný v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008[47].
2. Akreditácia zahŕňa najmä hodnotenie súladu s požiadavkami uvedenými v odseku 3.
3. Overovateľ musí spĺňať tieto požiadavky:

[47] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

a) overovateľ je nezávislý od produktu s tvrdením týkajúcim sa životného prostredia alebo od obchodníka spájaného s takýmto tvrdením;

b) overovateľ, jeho vrcholový manažment a zamestnanci zodpovední za vykonávanie úloh overovania nevykonávajú žiadnu činnosť, ktorá by mohla byť v rozpore s nezávislosťou ich úsudku alebo bezúhonnosťou vo vzťahu k činnostiam overovania;

c) overovateľ a jeho zamestnanci vykonávajú činnosti overovania na najvyššej úrovni profesionálnej integrity a nevyhnutnej technickej spôsobilosti a nepodliehajú žiadnym tlakom ani stimulom, najmä finančným, ktoré by mohli ovplyvniť ich úsudok alebo výsledky ich činností overovania;

d) overovateľ má odborné znalosti, vybavenie a infraštruktúru potrebné na vykonávanie činností overovania, v súvislosti s ktorými bol akreditovaný;

e) overovateľ má dostatočný počet vhodne kvalifikovaných a skúsených zamestnancov zodpovedných za vykonávanie úloh overovania;

f) zamestnanci overovateľa dodržiavajú služobné tajomstvo v súvislosti so všetkými informáciami získanými pri vykonávaní úloh overovania;

g) ak overovateľ zadáva subdodávateľovi osobitné úlohy spojené s overovaním alebo využíva dcérsku spoločnosť, preberá na seba plnú zodpovednosť za úlohy vykonávané subdodávateľmi alebo dcérskymi spoločnosťami, pričom posudzuje a monitoruje kvalifikácie subdodávateľov alebo dcérskej spoločnosti a činnosti, ktoré vykonávajú.

Článok 12

Malé a stredné podniky

Členské štáty prijmú vhodné opatrenia, aby malým a stredným podnikom pomohli uplatňovať požiadavky stanovené v tejto smernici. Tieto opatrenia zahŕňajú aspoň usmernenia alebo podobné mechanizmy na zvyšovanie informovanosti o spôsoboch plnenia požiadaviek na výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia. Bez toho, aby boli dotknuté uplatniteľné pravidlá štátnej pomoci, takéto opatrenia môžu ďalej zahŕňať:

a) finančnú podporu;

b) prístup k financovaniu;

c) špecializovanú odbornú prípravu manažmentu a zamestnancov;

d) organizačnú a technickú pomoc.

Článok 13

Určenie príslušných orgánov a koordinačný mechanizmus

1. Členské štáty určia jeden alebo viacero príslušných orgánov ako orgány zodpovedné za uplatňovanie a presadzovanie tejto smernice.

2. Členské štáty môžu na účely presadzovania článkov 5 a 6 určiť vnútroštátne orgány alebo súdy zodpovedné za presadzovanie smernice 2005/29/ES. V takom prípade sa členské štáty môžu odchýliť od článkov 14 až 17 tejto smernice a uplatňovať pravidlá presadzovania prijaté v súlade s článkami 11 až 13 smernice 2005/29/ES.

3. Ak na ich území pôsobí viac ako jeden príslušný orgán, členské štáty zabezpečia, aby sa príslušné úlohy týchto orgánov jasne vymedzili a aby sa zaviedli vhodné komunikačné a koordinačné mechanizmy.

4. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii a ostatným členským štátom totožnosť príslušných orgánov vo svojom členskom štáte a oblasti pôsobnosti týchto orgánov.

Článok 14

Právomoci príslušných orgánov

1. Členské štáty udelia svojim príslušným orgánom právomoci v oblasti kontroly a presadzovania potrebné na zabezpečenie súladu s touto smernicou.

2. Právomoci udelené príslušným orgánom podľa odseku 1 zahŕňajú aspoň tieto právomoci:

   a) právomoc získať prístup k všetkým relevantným dokumentom, údajom alebo informáciám týkajúcim sa porušovania tejto smernice, a to v akejkoľvek forme alebo v akomkoľvek formáte a bez ohľadu na nosič, na ktorom sú uložené, alebo miesto, kde sú uschované, a právomoc vyhotoviť alebo získať ich kópie;

   b) právomoc požadovať od akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby, aby poskytla akékoľvek relevantné informácie, údaje alebo dokumenty, a to v akejkoľvek forme alebo v akomkoľvek formáte a bez ohľadu na nosič, na ktorom sú uložené, alebo miesto, kde sú uschované, na účely stanovenia, či došlo alebo dochádza k porušovaniu tejto smernice, a na účely stanovenia podrobností tohto porušovania;

   c) právomoc začať z vlastného podnetu vyšetrovanie alebo konanie na dosiahnutie ukončenia porušovania alebo zákazu porušovania tejto smernice;

   d) právomoc požadovať od obchodníkov, aby prijali primerané a účinné prostriedky nápravy, ako aj vhodné opatrenia na ukončenie porušovania tejto smernice;

   e) právomoc v prípade potreby prijať v súvislosti s porušovaním tejto smernice súdny príkaz ukladajúci povinnosť zdržať sa určitého konania;

   f) právomoc ukladať sankcie za porušenia tejto smernice v súlade s článkom 17.

3. Príslušné orgány môžu používať všetky informácie, dokumenty, zistenia, vyjadrenia alebo spravodajské informácie ako dôkazy na účely svojho vyšetrovania, a to bez ohľadu na to, v akom formáte alebo na akom nosiči sú uložené.

Článok 15

Opatrenia na monitorovanie súladu

1. Príslušné orgány členských štátov určené v súlade s článkom 13 vykonávajú na trhu Únie pravidelné kontroly výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov environmentálneho označovania. Správy s uvedením podrobného opisu výsledku týchto kontrol sa verejnosti sprístupnia online.

2. Ak príslušné orgány členského štátu zistia porušenie povinnosti stanovenej v tejto smernici, vykonajú hodnotenie zahŕňajúce všetky príslušné požiadavky stanovené v tejto smernici.

3. Ak príslušné orgány v nadväznosti na hodnotenie uvedené v prvom odseku zistia, že zdôvodnenie a oznamovanie výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia alebo systému environmentálneho označovania nespĺňa požiadavky stanovené v tejto smernici, informujú o nedodržiavaní požiadaviek obchodníka, ktorý tvrdenie uvádza, a požiadajú ho, aby do 30 dní prijal všetky vhodné nápravné opatrenia s cieľom zosúladiť výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia alebo systém environmentálneho označovania s touto smernicou, alebo aby nevyhovujúce výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia a odkazy na toto tvrdenie prestal používať. Takéto opatrenie musí byť čo najviac účinné a rýchle a zároveň musí byť v súlade so zásadou proporcionality a právom na vypočutie.

Článok 16

Riešenie sťažností a prístup k spravodlivosti

1. Fyzické alebo právnické osoby alebo organizácie, ktoré majú oprávnený záujem podľa práva Únie alebo vnútroštátneho práva, sú oprávnené predkladať príslušným orgánom opodstatnené sťažnosti, ak sa na základe objektívnych okolností domnievajú, že obchodník nedodržiava ustanovenia tejto smernice.

2. Na účely prvého odseku sa mimovládne subjekty alebo organizácie, ktoré sa zameriavajú na podporu zdravia ľudí, ochranu životného prostredia alebo spotrebiteľov a spĺňajú všetky požiadavky vnútroštátneho práva, považujú za organizácie a subjekty, ktoré majú dostatočný záujem.

3. Príslušné orgány posúdia opodstatnenú sťažnosť uvedenú v odseku 1 a v prípade potreby prijmú potrebné opatrenia vrátane kontrol a vypočutí danej osoby alebo organizácie s cieľom overiť tieto sťažnosti. Ak sa sťažnosti potvrdia, príslušné orgány prijmú potrebné opatrenia v súlade s článkom 15.

4. Príslušné orgány čo najskôr a v každom prípade v súlade s príslušnými ustanoveniami vnútroštátneho práva informujú osobu alebo organizáciu uvedenú v odseku 1, ktorá predložila sťažnosť, o svojom rozhodnutí súhlasiť so žiadosťou o konanie uvedenou v sťažnosti alebo ju zamietnuť a uvedú dôvody takéhoto rozhodnutia.

5. Členské štáty zabezpečia, aby osoba alebo organizácia uvedená v odseku 1, ktorá predkladá opodstatnenú sťažnosť, mala prístup k súdu alebo inému nezávislému a nestrannému verejnému subjektu, ktorý má právomoc preskúmať procesnú a vecnú zákonnosť rozhodnutí, konania alebo nekonania príslušného orgánu na základe tejto smernice, čím nie sú dotknuté žiadne ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré vyžadujú, aby sa pred začatím súdneho konania vyčerpali postupy administratívneho preskúmania. Tieto postupy súdneho preskúmania musia byť spravodlivé, nestranné, včasné a bezplatné alebo nesmú byť neprimerane nákladné a musia poskytovať primerané a účinné prostriedky nápravy, v prípade potreby vrátane súdnych príkazov ukladajúcich povinnosť zdržať sa určitého konania.

6. Členské štáty zabezpečia, aby sa verejnosti sprístupnili praktické informácie o prístupe k prostriedkom správneho a súdneho preskúmania uvedeným v tomto článku.

Článok 17

Sankcie

1. Bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov podľa smernice 2008/99/ES[48], členské štáty stanovia pravidlá týkajúce sa sankcií, ktoré sa vzťahujú na porušenia vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice, a prijmú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

2. Pri stanovovaní druhov a výšky sankcií, ktoré sa majú uložiť v prípade porušení, príslušné orgány členských štátov náležite zohľadnia tieto kritériá:

   a) povaha, závažnosť, rozsah a trvanie porušenia;

   b) úmyselný alebo nedbanlivostný charakter porušenia a akékoľvek opatrenie prijaté obchodníkom na zmiernenie škody, ktorú utrpeli spotrebitelia, prípadne na jej nápravu;

   c) finančná sila zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby, napríklad podľa celkového obratu zodpovednej právnickej osoby alebo ročného príjmu zodpovednej fyzickej osoby;

   d) hospodárske úžitky plynúce z porušenia zodpovedným osobám;

   e) všetky predchádzajúce porušenia zo strany zodpovednej fyzickej alebo právnickej osoby;

   f) všetky ostatné priťažujúce alebo poľahčujúce faktory vzťahujúce sa na okolnosti prípadu;

   g) prípadne sankcie uložené obchodníkovi za rovnaké porušenie v iných členských štátoch v cezhraničných prípadoch, keď sú informácie o takýchto sankciách dostupné prostredníctvom mechanizmu zriadeného nariadením (EÚ) 2017/2394.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sankcie a opatrenia za porušenia tejto smernice zahŕňali:

   a) pokuty, ktoré účinne pripravia zodpovedné subjekty o hospodárske úžitky plynúce z porušení, ktorých sa dopustili, pričom výška takýchto pokút sa bude zvyšovať za opakované porušenia;

   b) konfiškáciu príjmov, ktoré obchodník získal z transakcie s príslušnými dotknutými produktmi;

   c) dočasné vylúčenie na obdobie maximálne 12 mesiacov z postupov verejného obstarávania a z prístupu k verejnému financovaniu vrátane postupov obstarávania, grantov a koncesií.

Ak sa majú sankcie uložiť v súlade s článkom 21 nariadenia (EÚ) 2017/2394[49], členské štáty na účely písmena a) zabezpečia, aby maximálna výška takýchto pokút bola aspoň 4 % ročného obratu obchodníka v dotknutom členskom štáte alebo v dotknutých členských štátoch.

---

[48] Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/99/ES z 19. novembra 2008 o ochrane životného prostredia prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 28).

[49] Ú. v. EÚ L 345, 27.12.2017, s. 1.

Článok 18

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 3 ods. 4 a v článku 5 ods. 8 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od [*Úrad pre publikácie: vložte dátum = dátum transpozície tejto smernice*]. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 3 ods. 4 a článku 5 ods. 8 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.

5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade. Delegovaný akt prijatý podľa článku 3 ods. 4 a článku 5 ods. 8 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote [dvoch mesiacov] odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o [dva mesiace].

Článok 19

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 20

Monitorovanie

1. Členské štáty pravidelne monitorujú uplatňovanie tejto smernice na základe:

   a) prehľadu druhov výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov environmentálneho označovania, ktoré boli predmetom opodstatnených sťažností v súlade s článkom 16;

b) prehľadu výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov environmentálneho označovania, v súvislosti s ktorými príslušné orgány v súlade s článkom 15 požadovali od obchodníka, aby prijal nápravné opatrenie, alebo v súvislosti s ktorými príslušné orgány uložili sankcie v súlade s článkom 17.

2. V informáciách uvedených v odseku 1 sa uvedie výslovné tvrdenie týkajúce sa životného prostredia alebo systém environmentálneho označovania, charakter údajného porušenia, povaha a trvanie nápravného opatrenia a prípadne uložená sankcia.

3. Členské štáty každoročne poskytujú Komisii informácie uvedené v odseku 1.

4. Európska environmentálna agentúra na základe informácií zozbieraných podľa odseku 3 a informácií sprístupnených členskými štátmi podľa článku 15 ods. 1 a v prípade potreby na základe dodatočných konzultácií s príslušnými orgánmi každé dva roky uverejní správu obsahujúcu posúdenie vývoja výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a systémov environmentálneho označovania v každom členskom štáte a za Úniu ako celok. Správa musí umožňovať rozlíšenie podľa veľkosti obchodníka uvádzajúceho tvrdenie a podľa kvality zdôvodnenia.

Článok 21

Hodnotenie a preskúmanie

1. Komisia do [*Úrad pre publikácie: vložte dátum = päť rokov po dátume transpozície tejto smernice*] vykoná hodnotenie tejto smernice z hľadiska cieľov, ktoré sa ňou sledujú, a predloží správu o hlavných zisteniach Európskemu parlamentu a Rade.

2. V správe uvedenej v odseku 1 sa posúdi, či smernica dosiahla svoj cieľ, najmä pokiaľ ide o:

a) zabezpečenie toho, aby výslovné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia o environmentálnych vlastnostiach produktu alebo environmentálnom správaní obchodníka vychádzali zo spoľahlivých, porovnateľných a overiteľných informácií;

b) zabezpečenie toho, aby boli systémy environmentálneho označovania založené na certifikačných systémoch a spĺňali príslušné požiadavky stanovené v článku 8;

c) zabezpečenie toho, aby nové súkromné systémy environmentálneho označovania súvisiace s produktmi alebo obchodníkmi podliehajúcimi už existujúcim systémom boli schválené členskými štátmi len vtedy, ak poskytujú pridanú hodnotu v porovnaní s existujúcimi systémami;

d) stanovenie pravidiel na oznamovanie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia na trhu Únie a na predchádzanie duplicite nákladov pri oznamovaní takýchto tvrdení;

e) posilnenie fungovania vnútorného trhu.

3. Ak to Komisia považuje za potrebné, k správe uvedenej v odseku 1 pripojí legislatívny návrh na zmenu príslušných ustanovení tejto smernice, pričom zváži aj ďalšie ustanovenia týkajúce sa:

a) poskytnutia príležitostí pre biohospodárstvo a obehové a zelené hospodárstvo posúdením vhodnosti a uskutočniteľnosti zavedenia povinného používania spoločnej metódy zdôvodnenia tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, v prípade potreby založenej na životnom cykle;

b) uľahčenia prechodu na životné prostredie bez toxických látok zvážením zavedenia zákazu tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v prípade produktov, ktoré obsahujú nebezpečné látky, pokiaľ sa ich použitie nepovažuje za zásadné pre spoločnosť, a to v súlade s kritériami vypracovanými Komisiou;

c) ďalšej harmonizácie, pokiaľ ide o požiadavky na zdôvodnenie osobitných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia o environmentálnych aspektoch alebo vplyvoch, ako je životnosť, opätovná použiteľnosť, opraviteľnosť, recyklovateľnosť, recyklovaný obsah, použitie prírodného obsahu vrátane vlákien, environmentálne vlastnosti, environmentálne správanie alebo udržateľnosť, prvky na biologickej báze, biodegradovateľnosť, biodiverzita, predchádzanie vzniku odpadu a jeho znižovanie.

Článok 22

Zmena nariadenia (EÚ) č. 1024/2012

V prílohe k nariadeniu (EÚ) č. 1024/2012 sa dopĺňa tento bod:

„X. [Úrad pre publikácie: vložte ďalšie číslo v poradí] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) … z … o zdôvodňovaní a oznamovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia (Ú. v. EÚ L …, dátum, strana: článok 13 ods. 3 a článok 15)“.

Článok 23

Zmeny nariadenia (EÚ) 2017/2394

V prílohe k nariadeniu (EÚ) 2017/2394 sa dopĺňa tento bod:

„X. [Úrad pre publikácie: vložte ďalšie číslo v poradí] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) … z … o zdôvodňovaní a oznamovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia (Ú. v. EÚ L …, dátum, strana).“

Článok 24

Zmena smernice (EÚ) 2020/1828

V prílohe I k smernici (EÚ) 2020/1828 sa dopĺňa tento bod:

„X. [Úrad pre publikácie: vložte ďalšie číslo v poradí] Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) … z … o zdôvodňovaní a oznamovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia (Ú. v. EÚ L …, dátum, strana).“

Článok 25

Transpozícia

1. Členské štáty do [Úrad pre publikácie: vložte dátum = *18 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice*] prijmú a uverejnia zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

   Tieto ustanovenia uplatňujú od … [Úrad pre publikácie: vložte dátum = *24 mesiacov od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice*].

   Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 26

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 27

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli

Za Európsky parlament *predseda/predsedníčka*	*Za Radu* *predseda/predsedníčka*

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY

1.1. Názov návrhu/iniciatívy

Tvrdenia týkajúce sa životného prostredia: návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o zdôvodňovaní a oznamovaní výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia

1.2. Príslušné oblasti politiky

09 – Životné prostredie a ochrana klímy[116]

1.3. Návrh/iniciatíva sa týka:

☒ **novej akcie**

☐ **novej akcie, ktorá nadväzuje na pilotný projekt/prípravnú akciu[117]**

☐ **predĺženia trvania existujúcej akcie**

☐ **zlúčenia jednej alebo viacerých akcií do ďalšej/novej akcie alebo presmerovania jednej alebo viacerých akcií na ďalšiu/novú akciu**

1.4. Ciele

1.4.1. Všeobecné ciele

Cieľom tejto iniciatívy je zvýšiť úroveň ochrany životného prostredia a prispievať k zrýchleniu zelenej transformácie na obehové, zelené a klimaticky neutrálne hospodárstvo v EÚ, chrániť spotrebiteľov a spoločnosti pred environmentálne klamlivými vyhláseniami a umožniť spotrebiteľom prispievať k zrýchleniu zelenej transformácie prijímaním informovaných rozhodnutí o kúpe na základe vierohodných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a environmentálnych značiek, zvýšiť právnu istotu, pokiaľ ide o tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, a zlepšiť rovnaké podmienky na vnútornom trhu, posilniť konkurencieschopnosť hospodárskych subjektov, ktoré sa usilujú zvýšiť environmentálnu udržateľnosť svojich produktov a činností, a vytvárať príležitosti na úsporu nákladov pre tie hospodárske subjekty, ktoré obchodujú cezhranične. Iniciatívou sa dopĺňajú navrhované zmeny navrhovanej smernice o nekalých obchodných praktikách.

1.4.2. Špecifické ciele

Stanoviť pravidlá EÚ týkajúce sa dobrovoľných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia vzťahujúce sa na obchodníkov v Európskej únii (s výnimkou mikropodnikov v prípade niektorých ustanovení), pokiaľ ide o zdôvodnenie, oznamovanie a overovanie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia/systémov environmentálneho označovania.

---

116 V prípade tvrdení týkajúcich sa životného prostredia je právnym základom iniciatívy jednotný trh, ale rozpočtové zdroje pochádzajú z hlavy 09 – Životné prostredie a ochrana klímy.

117 Podľa článku 58 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia o rozpočtových pravidlách.

1.4.3. Očakávané výsledky a vplyv

Vďaka dosiahnutiu špecifických cieľov by viac účastníkov trhu bolo schopných začleniť spoľahlivé environmentálne informácie do svojho rozhodovania (napr. nákupné rozhodnutia, výber dodávateľov alebo spolupráca s dodávateľmi a obchodnými partnermi, dizajn produktu, voľby týkajúce sa obstarávania).

Spotrebitelia by mali byť schopní dôverovať tvrdeniam týkajúcim sa životného prostredia o produktoch, ktoré kupujú, čo by im umožnilo systematickejšie začleniť environmentálne aspekty do svojich nákupných rozhodnutí.

Viedlo by to k väčšiemu dopytu po ekologickejších produktoch a riešeniach, čo by stimulovalo rast na zelených trhoch. V dodávateľskom reťazci by sa tým vytvorili príležitosti na väčšiu efektívnosť, lepšie environmentálne vlastnosti produktov a lepšie environmentálne správanie obchodníkov. Následne by to prispelo k dosiahnutiu všeobecného cieľa, ktorým je poskytnutie príležitostí pre obehové a zelené hospodárstvo. Zavedenie prístupu EÚ k tvrdeniam týkajúcim sa životného prostredia by prispelo k napĺňaniu všeobecného cieľa, ktorým je posilnenie fungovania vnútorného trhu, konkrétne zelených trhov.

Spoločný prístup EÚ zameraný na cieľ, ktorým je spoľahlivosť, porovnateľnosť a overiteľnosť, by orgánom presadzovania uľahčil kontrolu tvrdení, čím by sa ďalej zvýšil ich účinok. Tým by sa ďalej posilnili hnacie faktory lepších environmentálnych vlastností produktov a lepšieho environmentálneho správania obchodníkov, čo by prispelo k dosahovaniu cieľov Európskej zelenej dohody.

1.4.4. Ukazovatele výkonnosti

Uveďte ukazovatele na monitorovanie pokroku a dosiahnutých výsledkov.

1. Tvrdenia týkajúce sa životného prostredia o produktoch a spoločnostiach sú spoľahlivé, porovnateľné a overiteľné: zvýšenie podielu spoľahlivých tvrdení týkajúcich sa životného prostredia a zodpovedajúce zníženie podielu klamlivých tvrdení týkajúcich sa životného prostredia sa monitoruje prostredníctvom:

– počtu tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktoré spĺňajú (alebo nespĺňajú) požiadavky iniciatívy pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia,

– účinného vykonávania iniciatívy pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia,

– podielu vnútroštátnych orgánov, ktoré sa domnievajú, že smernicou sa uľahčil boj proti environmentálne klamlivým vyhláseniam.

2. **Používatelia informácií dôverujú environmentálnym informáciám:** zvýšenie dôvery používateľov informácií (spotrebiteľov, podnikov, investorov, orgánov verejnej správy a mimovládnych organizácií) v tvrdenia týkajúce sa životného prostredia sa monitoruje prostredníctvom:

– úrovne dôvery spotrebiteľov v tvrdenia týkajúce sa životného prostredia,

– úrovne dôvery spotrebiteľov v značky udržateľnosti,

– úrovne dôvery ostatných používateľov informácií (podnikov, investorov, orgánov verejnej správy a mimovládnych organizácií) v tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti.

3. Zlepšujú sa environmentálne vlastnosti produktov a environmentálne správanie organizácií: pozitívny vývoj referenčných hodnôt v rámci pravidiel pre kategórie environmentálnej stopy výrobku (ďalej len „PEFCR“) a výsledkov profilu

environmentálnej stopy výrobku a environmentálnej stopy organizácie je dôkazom trendu, že produkty a organizácie sa stávajú ekologickejšími; znižovanie stopy spotreby EÚ (podľa ukazovateľa stopy spotreby vyvinutého Spoločným výskumným centrom), ktorá zahŕňa všetkých 16 environmentálnych vplyvov v rámci metód environmentálnej stopy. To sa bude monitorovať prostredníctvom týchto ukazovateľov:

– vývoj referenčných hodnôt v rámci pravidiel PEFCR,

– vývoj výsledkov profilu environmentálnej stopy, pokiaľ ide o environmentálnu stopu výrobku a environmentálnu stopu organizácie v čase,

– vývoj stopy spotreby v EÚ.

4. **Prekážky na zelených trhoch sú menšie:** prekážky súvisiace s dodržiavaním viacerých metód a poskytovaním environmentálnych informácií sú menšie. To sa bude monitorovať prostredníctvom týchto ukazovateľov:

– vnímanie ekologických produktov podnikmi na vnútornom trhu.

1.5. Dôvody návrhu/iniciatívy

1.5.1. Požiadavky, ktoré sa majú splniť v krátkodobom alebo dlhodobom horizonte vrátane podrobného harmonogramu prvotnej fázy vykonávania iniciatívy

Krátkodobé požiadavky

Členské štáty budú mať na transpozíciu smernice dva roky. Tento návrh je úzko prepojený s revíziou smernice o nekalých obchodných praktikách, ktorú Komisia navrhla v marci 2022, pričom sa očakáva, že tieto dve smernice možno transponovať spoločne.

Okrem transponovania pravidiel týkajúcich sa zdôvodnenia a oznamovania tvrdení týkajúcich sa životného prostredia členské štáty budú musieť zaviesť postup na overovanie zdôvodnenia tvrdení týkajúcich sa životného prostredia o obchodníkoch alebo produktoch uvádzaných na trh, ako aj na overovanie systémov environmentálneho označovania a budú musieť určiť príslušné orgány a koordinačný mechanizmus.

V návrhu sa predpokladá, že dobrovoľné tvrdenia týkajúce sa životného prostredia musia byť zdôvodnené na základe posúdenia, ktoré spĺňa osobitné požiadavky stanovené v článku 3. V prípadoch, keď Komisia prijme delegované akty, ktorými sa zavádzajú pravidlá založené na životnom cykle pre osobitné skupiny produktov alebo odvetvia, hospodárske subjekty budú môcť na ich základe zdôvodniť osobitné tvrdenia o environmentálnych vplyvoch.

V záujme podpory vykonávania tejto smernice Komisia krátko po nadobudnutí jej účinnosti prijme vykonávací akt s cieľom určiť podrobnosti týkajúce sa formy certifikátu, ktorý bude vydávať overovateľ tvrdení týkajúcich sa životného prostredia podľa článku 12.

Priebežné požiadavky

Príslušné orgány budú povinné vykonávať pravidelné kontroly tvrdení týkajúcich sa životného prostredia používaných na trhu EÚ.

Členské štáty budú povinné pravidelne monitorovať uplatňovanie smernice na základe prehľadu tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktoré boli oznámené orgánom presadzovania práva, ako aj na základe prehľadu tvrdení týkajúcich sa

životného prostredia, v súvislosti s ktorými orgány presadzovania práva požiadali zodpovednú organizáciu, aby prijala nápravné opatrenie, a v prípade potreby prijali opatrenia na presadzovanie práva. Členské štáty budú tieto informácie Komisii poskytovať každoročne.

Päť rokov po dátume nadobudnutia účinnosti tejto smernice vykoná Komisia hodnotenie tejto smernice z hľadiska cieľov, ktoré sa ňou sledujú, a predloží správu o hlavných zisteniach a prípadne aj legislatívny návrh na zmenu príslušných ustanovení tejto smernice.

Komisia bude splnomocnená prijať delegované akty podľa článku 3 ods. 4 o spresnení požiadaviek na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. Pôjde o priebežný proces s cieľom ďalej rozvíjať metódy zdôvodnenia.

Komisia bude takisto splnomocnená prijať delegované a vykonávacie akty s cieľom doplniť požiadavky na systémy environmentálneho označovania v súlade s článkom 8 ods. 8 a 9.

1.5.2. *Prínos zapojenia Únie (môže byť výsledkom rôznych faktorov, napr. lepšej koordinácie, právnej istoty, väčšej účinnosti alebo komplementárnosti). Na účely tohto bodu je „prínos zapojenia Únie“ hodnota vyplývajúca zo zásahu Únie, ktorá dopĺňa hodnotu, ktorú by inak vytvorili len samotné členské štáty.*

Je nevyhnutné zabezpečiť rovnaké podmienky pre hospodárske subjekty z hľadiska požiadaviek, ktoré sa majú splniť pri uvádzaní tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, vrátane požiadaviek na informácie a údaje, ktoré sa majú použiť, zavedením spoločného súboru pravidiel v rámci vnútorného trhu EÚ.

Vzhľadom na súčasný stav, ako aj v prípade, že by členské štáty mali konať samostatne, existuje vysoké riziko, že by vzniklo mnoho rôznych konkurenčných systémov založených na odlišných a neporovnateľných metódach a prístupoch, čo by viedlo k roztrieštenému vnútornému trhu, najmä v prípade cezhraničných produktov, s ktorými sa obchoduje na vnútornom trhu, a tým by sa zvýšilo riziko výskytu rozdielnych úrovní informovanosti a informácií o environmentálnych vlastnostiach produktov a environmentálnom správaní organizácií v celej EÚ, a spoločnostiam, ktoré obchodujú cezhranične (najmä ak musia používať odlišné metódy alebo dodržiavať odlišné systémy označovania) by vznikli dodatočné náklady.

Bez opatrení na úrovni EÚ by účastníci trhu naďalej čelili klamlivým informáciám o environmentálnych aspektoch, pričom prekážky na vnútornom trhu by podnikom bránili fungovať za rovnocenných podmienok. Navyše určité aspekty, napríklad rozvoj metód na podporu osobitných tvrdení a zriadenie súvisiacich databáz (v prípade potreby), nemožno dosiahnuť na vnútroštátnej úrovni vzhľadom na ich rozsah, pokiaľ ide o pokrytie produktov, odvetví a geografických oblastí.

Stanovenie spoločných požiadaviek na úrovni EÚ má jasnú pridanú hodnotu, keďže harmonizovaným a dobre fungujúcim vnútorným trhom EÚ by sa pre podniky pôsobiace v EÚ vytvorili rovnaké podmienky.

Očakáva sa, že členské štáty po prijatí opatrení na úrovni EÚ nebudú môcť zavádzať jednostranne osobitné opatrenia, a tým smernica prispeje k zníženiu rizika právnej fragmentácie jednotného trhu a prinesie vládam aj súkromnému sektoru úspory nákladov.

1.5.3. Poznatky získané z podobných skúseností v minulosti

Iniciatívou sa dopĺňajú navrhované zmeny smernice o nekalých obchodných praktikách (ďalej len „smernica o nekalých obchodných praktikách“), ktoré Európska komisia navrhla Európskemu parlamentu a Rade. Iniciatíva vychádza z poznatkov získaných pri vykonávaní smernice o nekalých obchodných praktikách a z potreby osobitných pravidiel týkajúcich sa zdôvodnenia, oznamovania a overovania výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia. Takisto vychádza z poznatkov o náraste systémov environmentálneho označovania. Ďalšie získané poznatky sa týkajú vývoja environmentálnej značky EÚ, schémy pre environmentálne manažérstvo a audit, ako aj vývoja metód environmentálnej stopy.

1.5.4. Zlučiteľnosť s viacročným finančným rámcom a možná synergia s inými vhodnými nástrojmi

Iniciatíva je zastrešená Európskou zelenou dohodou, ktorá tvorí základ stratégie EÚ v oblasti obnovy. V Zelenej dohode sa uznávajú výhody investovania do našej konkurencieschopnej udržateľnosti budovaním spravodlivejšej, zelenšej a digitalizovanejšej Európy.

Iniciatíva je financovaná v rámci okruhu 3 (Prírodné zdroje a životné prostredie) hlavy 9 (Životné prostredie a ochrana klímy) viacročného finančného rámca. Ako sa podrobne uvádza ďalej v texte, vykonávanie si bude vyžadovať dodatočné ľudské zdroje, výdavky v rámci Programu pre životné prostredie a ochranu klímy (ďalej len „program LIFE“), ako aj určité podporné výdavky v Európskej environmentálnej agentúre (ďalej len „agentúra EEA“). Zodpovedajúce zvýšenie subvencovania z agentúry EEA sa bude kompenzovať z programu EÚ pre životné prostredie a ochranu klímy (program LIFE).

V rámci iných oblastí politiky by sa mohla podnikom poskytnúť podpora pri vykonávaní požiadaviek na zdôvodnenie a oznamovanie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, napr. ako sa stanovuje v delegovaných aktoch podľa článku 3, najmä financovanie z prostriedkov EÚ poskytované podnikom, najmä malým a stredným podnikom, na inovácie a investície. Európsky fond regionálneho rozvoja prostredníctvom inteligentnej špecializácie, programov LIFE a Horizont Európa dopĺňa súkromné financovanie inovácie a podporuje celý cyklus inovácie s cieľom uviesť riešenia na trh. V rámci programu Digitálna Európa bol v roku 2022 spustený koordinovaný postup s názvom CIRPASS s cieľom vytvoriť príležitosti na inovatívne pracovné postupy, najmä podporiť obehovosť toku hmotného majetku, ale aj príležitosti na informovanie spotrebiteľov vymedzením medziodvetvového modelu údajov o produktoch pre digitálny pas výrobku s preukázanou užitočnosťou pre obehové hospodárstvo.

Inovačný fond je jedným z najväčších programov financovania na svete zameraných na demonštrovanie inovatívnych nízkouhlíkových technológií a riešení. V období 2020 – 2030 poskytne pomoc vo výške približne 10 miliárd EUR s cieľom priniesť na trh priemyselné riešenia na dekarbonizáciu Európy a podporu jej prechodu ku klimatickej neutralite.

1.5.5. Posúdenie rôznych disponibilných možností financovania vrátane možnosti prerozdelenia

Posúdilo sa viacero možností vrátane pokrytia iba útvarmi GR ENV s kombináciou obstarávania služieb v prípade súborov údajov, no preskúmala sa aj možnosť

spolupráce s ostatnými útvarmi a agentúrami. V najlepšej ponechanej možnosti sa kombinuje obstarávanie služieb zo strany GR ENV v prípade súborov údajov a príspevok pre agentúru EEA s cieľom využiť odborné znalosti jej zamestnancov.

1.6. Trvanie a finančný vplyv návrhu/iniciatívy

☐ **obmedzené trvanie**

– ☐ v platnosti od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

– ☐ Finančný vplyv na viazané rozpočtové prostriedky od RRRR do RRRR a na platobné rozpočtové prostriedky od RRRR do RRRR.

☒ **neobmedzené trvanie**

– Počiatočná fáza vykonávania bude trvať od roku 2024 do roku 2027

– a potom bude vykonávanie pokračovať v plnom rozsahu.

1.7. Plánovaný spôsob riadenia[118]

☒ **Priame riadenie** na úrovni Komisie

– ☒ prostredníctvom jej útvarov vrátane zamestnancov v delegáciách Únie

– ☐ prostredníctvom výkonných agentúr

☐ **Zdieľané riadenie** s členskými štátmi

☒ **Nepriame riadenie**, pri ktorom sa plnením rozpočtu poveria:

– ☐ tretie krajiny alebo subjekty, ktoré tieto krajiny určili,

– ☐ medzinárodné organizácie a ich agentúry (uveďte),

– ☐ Európska investičná banka (EIB) a Európsky investičný fond,

– ☒ subjekty uvedené v článkoch 70 a 71 nariadenia o rozpočtových pravidlách,

– ☐ verejnoprávne subjekty,

– ☐ súkromnoprávne subjekty poverené vykonávaním verejnej služby, pokiaľ sú im poskytnuté primerané finančné záruky,

– ☐ súkromnoprávne subjekty spravované právom členského štátu, ktoré sú poverené vykonávaním verejno-súkromného partnerstva a ktorým sú poskytnuté primerané finančné záruky,

– ☐ osoby poverené vykonávaním osobitných činností v oblasti SZBP podľa hlavy V Zmluvy o Európskej únii a určené v príslušnom základnom akte.

[118] Vysvetlenie metód plnenia rozpočtu a odkazy na nariadenie o rozpočtových pravidlách sú k dispozícii na webovom sídle BUDGpedia: https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx.

2. OPATRENIA V OBLASTI RIADENIA

2.1. Zásady monitorovania a predkladania správ

Uveďte frekvenciu a podmienky, ktoré sa vzťahujú na tieto opatrenia.

Iniciatíva zahŕňa obstarávanie, administratívnu dohodu s JRC, zvýšenie príspevku pre agentúru EEA a vplyv na ľudské zdroje Komisie. Na tento druh výdavkov sa uplatňujú štandardné pravidlá.

2.2. Systémy riadenia a kontroly

2.2.1. Opodstatnenie navrhovaných spôsobov riadenia, mechanizmov vykonávania financovania, spôsobov platby a stratégie kontroly

neuplatňuje sa – pozri uvedené.

2.2.2. Informácie o zistených rizikách a systémoch vnútornej kontroly zavedených na ich zmierňovanie

neuplatňuje sa – pozri uvedené.

2.2.3. Odhad a opodstatnenie nákladovej účinnosti kontrol (pomer medzi nákladmi na kontroly a hodnotou súvisiacich riadených finančných prostriedkov) a posúdenie očakávaných úrovní rizika chyby (pri platbe a uzavretí)

neuplatňuje sa – pozri uvedené.

2.3. Opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam

Uveďte existujúce alebo plánované preventívne a ochranné opatrenia, napr. zo stratégie na boj proti podvodom.

neuplatňuje sa – pozri uvedené.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY

3.1. Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov

- Existujúce rozpočtové riadky

V poradí v akom za sebou nasledujú okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky.

Okruh viacročného finančného rámca	Rozpočtový riadok	Druh výdavkov	Príspevky			
	Číslo	DRP/NRP[119]	krajín EZVO[120]	kandidátskych krajín a potenciálnych kandidátov[121]	iných tretích krajín	iné pripísané príjmy
3	09 02 02 – Obehové hospodárstvo a kvalita života	DRP	ÁNO	NIE	ÁNO	NIE
3	09 10 02 Európska environmentálna agentúra	DRP	ÁNO	ÁNO	NIE	NIE
7	20 01 02 01 – Odmeny a príspevky	NRP	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 01 03 – Národní úradníci dočasne pridelení inštitúcii	NRP	NIE	NIE	NIE	NIE
7	20 02 06 02 – Zasadnutia, expertné skupiny	NRP	NIE	NIE	NIE	NIE

- Požadované nové rozpočtové riadky

neuvádza sa

[119] DRP = diferencované rozpočtové prostriedky / NRP = nediferencované rozpočtové prostriedky.
[120] EZVO: Európske združenie voľného obchodu.
[121] Kandidátske krajiny a prípadne potenciálni kandidáti zo západného Balkánu.

3.2. Odhadovaný finančný vplyv návrhu na rozpočtové prostriedky

3.2.1. Zhrnutie odhadovaného vplyvu na operačné rozpočtové prostriedky

– ☐ Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie operačných rozpočtových prostriedkov.

– ☒ Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie týchto operačných rozpočtových prostriedkov:

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

Okruh viacročného finančného rámca	**3**	Prírodné zdroje a životné prostredie

GR: ENV			**2024**	**2025**	**2026**	**2027 a neskôr**	**SPOLU**
○ Operačné rozpočtové prostriedky							
09 02 02 – Obehové hospodárstvo a kvalita života	Záväzky	(1)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
	Platby	(2)	2,540	6,964	5,264	5,214	**19,982**
Rozpočtové prostriedky pre GR ENV SPOLU	Záväzky	= (1)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**
	Platby	= (2)	2,540	**6,964**	**5**,264	**5,214**	**19,982**

Uvedená suma bude potrebná na financovanie týchto opatrení:

- Získanie sekundárnych súborov údajov o environmentálnej stope, ktorými sa poskytnú kľúčové priemerné údaje o spotrebe zdrojov a emisiách v súvislosti s kľúčovými procesmi, ktoré mnohé spoločnosti môžu využiť na posúdenie svojich hodnotových reťazcov; získanie a príprava údajov s cieľom doplniť prípadne chýbajúce údaje; náklady na vývoj platformy IT pre databázu environmentálnej stopy, ako aj na údržbu databázy na obdobie 2026 – 2027 (10,095 mil. EUR). Poskytnutím prístupu k súborom údajov o environmentálnej stope sa podporia spoločnosti, najmä malé a stredné podniky, v dodržiavaní smernice o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia nákladovo efektívnejším a menej zaťažujúcim spôsobom. Jednoduchý prístup k vysokokvalitným údajom súvisiacim s environmentálnymi vlastnosťami produktov bude kľúčovým prvkom, ktorý všetkým spoločnostiam, najmä malým a stredným podnikom, umožní zdôvodniť ich tvrdenia týkajúce sa životného prostredia spoľahlivým spôsobom bez ohľadu na to, či sú alebo nie sú zavedené delegované akty na základe článku 3 tohto návrhu o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia. Poskytnutím

prístupu k súborom údajov o environmentálnej stope sa podporí aj vykonávanie iných politík EÚ v oblasti environmentálnej udržateľnosti a pomoci spotrebiteľom uskutočňovať správne rozhodnutia, ako je napríklad návrh nariadenia o ekodizajne udržateľných výrobkov (ďalej len „nariadenie o ekodizajne udržateľných výrobkov“)[122]. Nariadením o ekodizajne udržateľných výrobkov sa zavádza možnosť stanoviť požiadavky na povinné informácie, ktoré môžu byť spojené aj s požiadavkami na označovanie, pričom nariadenie povedie k zlepšeniu tokov informácií prostredníctvom digitálnych pasov výrobkov. Prostredníctvom súborov údajov o environmentálnej stope sa uľahčí výpočet a stanovenie požiadaviek informácií a výkonnostných požiadaviek, napr. v súvislosti s uhlíkovou a environmentálnou stopou, ako sa predpokladá v návrhu nariadenia o ekodizajne udržateľných výrobkov, a to na základe harmonizovaného súboru vysokokvalitných sekundárnych údajov.

- Obstaranie štúdií a prieskumov týkajúcich sa využívania metód, ktoré zainteresované strany používajú na zdôvodnenie, a hodnotenia smernice o tvrdeniach týkajúcich sa životného prostredia (0,150 mil. EUR).
- Komisiu pri určitých nevyhnutných technických prácach významne podporí Spoločné výskumné centrum. Očakáva sa, že administratívna dohoda bude predstavovať náklady približne vo výške 1,700 mil. EUR.
- Významné budú aj výdavky na administratívnu a technickú podporu na účely prípravy delegovaných aktov podľa článku 3 ods. 4 o spresnení požiadaviek na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, ktorými sa stanovia pravidlá založené na životnom cykle pre osobitné skupiny produktov alebo odvetvia. Tento rozpočtový riadok predstavuje prípravu šiestich takýchto delegovaných aktov (6,827 mil. EUR).
- Sprievodné opatrenia, ktoré majú malým a stredným podnikom pomôcť prispôsobiť sa tejto smernici, vrátane vývoja nástrojov na výpočet na základe požiadaviek opísaných v delegovaných aktoch podľa článku 3 ods. 4 (1,210 mil. EUR).

Agentúra: EEA			**2025**	**2026**	**2027**	**SPOLU**
Hlava 1 Výdavky na zamestnancov	Záväzky	(1a)	0,180	0,367	0,375	**0,922**
	Platby	(2a)	0,180	0,367	0,375	0,922

[122] K dispozícii na adrese https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-ecodesign-sustainable-products-regulation_en.

Hlava 2 Infraštruktúra	Záväzky	(1b)				
	Platby	(2b)				
Hlava 3 Operačné výdavky	Záväzky	(1c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**
	Platby	(2c)	0,095	0,065	0,065	**0,225**
Rozpočtové prostriedky pre agentúru EEA SPOLU	Záväzky	= 1a + 1b + 1c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**
	Platby	= 2a + 2b + 2c	**0,275**	**0,432**	**0,440**	**1,147**

Náklady agentúry EEA zahŕňajú náklady na dva dodatočné ekvivalenty plného pracovného času (1 dočasný zamestnanec a 1 zmluvný zamestnanec), ako aj operačné výdavky na účely monitorovania tvrdení týkajúcich sa životného prostredia uvedených na trh EÚ po vykonaní smernice podľa článku 20 ods. 4. Agentúra bude poverená vypracovaním podrobnej analýzy informácií poskytovaných členskými štátmi podľa článku 20 ods. 1 až 3 a každé dva roky uverejní správy s posúdením vývoja tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v celej EÚ. V tomto odhade je zahrnutá väčšina dôkazov na účely polročných správ, ktoré majú vypracovať členské štáty a ktoré sa majú oznámiť na úrovni EÚ prostredníctvom dotazníkov. Agentúra EEA navrhne tieto dotazníky po dohode s GR ENV a sprístupní ich prostredníctvom štandardného elektronického nástroja. Informácie oznámené členskými štátmi budú kombináciou štatistiky týkajúcej sa tvrdení na ich vnútroštátnych trhoch a kvalitatívneho opisu povahy nepravdivých tvrdení a vykonaných nápravných opatrení. Títo zamestnanci budú mať úlohy trvalej povahy, konkrétne podávať správy z krajín a každé dva roky vypracovať analytickú správu, ako aj potrebné podporné úlohy (správa, komunikácia, vývoj IT, podpora podnikov atď.).

□ Operačné rozpočtové prostriedky SPOLU			**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**SPOLU**
	Záväzky	(4)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**
	Platby	(5)	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**
Rozpočtové prostriedky OKRUHOV 1 až 3 viacročného finančného rámca **SPOLU**	Záväzky	= 4	**2,540**	**7,239**	**5,696**	**5,654**	**21,129**

Okruh viacročného finančného	**7**	„Administratívne výdavky“

rámca		

Tento oddiel treba vyplniť s použitím „rozpočtových údajov administratívnej povahy“, ktoré sa najprv uvedú v prílohe k legislatívnemu finančnému výkazu (príloha V k interným pravidlám), ktorá sa na účely medziútvarovej konzultácie nahrá do aplikácie DECIDE.

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

		2024	2025	2026	2027 a neskôr	SPOLU
GR: ENV						
□ Ľudské zdroje		0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
□ Ostatné administratívne výdavky		0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
GR ENV SPOLU	Rozpočtové prostriedky	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

GR ENV má v súčasnosti týchto zamestnancov: dvaja úradníci v ekvivalente plného pracovného času (AD), ktorí sa zaoberajú záležitosťami súvisiacimi s politikou, a dvaja úradníci v ekvivalente plného pracovného času (AD), ktorí sa zaoberajú metodickými otázkami. Títo zamestnanci budú nevyhnutní aj v budúcnosti, pričom sa očakáva, že sa budú zaoberať týmito úlohami:

- činnosti súvisiace s iniciatívou pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia, ako je koordinácia politiky, pracovný plán iniciatívy pre tvrdenia týkajúce sa životného prostredia (vrátane čiastočného pokrytia vývoja ďalších požiadaviek v súvislosti s osobitnými tvrdeniami), koordinácia tímu, monitorovanie, vzťahy so zainteresovanými stranami. Na tieto činnosti sú potrební dvaja úradníci v ekvivalente plného pracovného času,
- ďalší rozvoj metódy environmentálnej stopy a iných metód na zdôvodnenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia v súlade s článkom 3: fungovanie expertných skupín, riadenie prechodnej fázy PEFCR/OEFSR (vrátane ďalšej úlohy EK prijať časti, ktoré budú v budúcnosti začlenené do delegovaných aktov podľa článku 3 ods. 4 o spresnení požiadaviek na zdôvodnenie výslovného tvrdenia týkajúceho sa životného prostredia). Na tieto činnosti je potrebný jeden úradník v ekvivalente plného pracovného času,
- riadenie sekundárnych údajov o environmentálnej stope: riadenie zmlúv, kontroly údajov, budovanie databázy atď. Na tieto činnosti je potrebný jeden úradník v ekvivalente plného pracovného času.

Úlohy súvisiace s posudzovaním životného cyklu (LCA) (napr. vývoj metódy a údajov) a úloha súvisiaca s vývojom metódy a údajov na zdôvodnenie tvrdení týkajúcich sa životného prostredia si vo všeobecnosti vyžadujú špecializované technické/vedecké vedomosti so vzdelaním na úrovni doktorandského štúdia a rokmi praxe v danej oblasti. Týchto zamestnancov je nemožné prilákať poskytnutím podmienok zmluvného zamestnanca. Preto by sa tieto úlohy mali vykonávať v rámci pracovných miest úradníkov, ktoré by sa mali otvoriť ako pracovné miesta pre dočasných zamestnancov, ak nie sú k dispozícii žiadni interní špecializovaní zamestnanci.

GR ENV preto požaduje dodatočných zamestnancov (**3 AD a 1 VNE** podľa nasledujúceho rozdelenia pozícií), ktorí:

- vypracujú približne 6 až 7 delegovaných aktov podľa článku 3 ods. 4 o spresnení požiadaviek na zdôvodnenie výslovných tvrdení týkajúcich sa životného prostredia, napr. o opraviteľnosti, recyklovateľnosti a životnosti, alebo ktorými sa stanovia osobitné pravidlá založené na životnom cykle pre určité skupiny produktov alebo odvetvia,
- vypracujú vykonávacie akty, ktorými sa stanovia príslušné postupy schvaľovania nových súkromných systémov označovania vnútroštátnymi orgánmi a formát certifikátu zhody tvrdení a systémov označovania,
- vypracujú delegované akty, ktorými sa spresnia kritériá schvaľovania systémov environmentálneho označovania uvedené v článku 8 s cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie v celej Únii,
- vyhodnotia oznámené systémy environmentálneho označovania zriadené subjektmi verejného sektora v tretích krajinách, ktorých cieľom je fungovať na trhu Únie, a pripravia príslušné rozhodnutia o schválení Komisiou s cieľom zabezpečiť, aby tieto systémy poskytovali pridanú hodnotu z hľadiska ich environmentálnej ambície, ich pokrytia environmentálnych vplyvov, environmentálnych aspektov, environmentálnych vlastností alebo environmentálneho správania, alebo pokrytia určitých skupín produktov alebo určitého odvetvia a aby spĺňali požiadavky tejto smernice,
- budú dohliadať na prípravné a prieskumné štúdie, ako aj na iné štúdie pri príprave delegovaných aktov,
- budú vyvíjať a riadiť databázu environmentálnej stopy relevantnú pre túto a iné politiky, napríklad pre nariadenie o ekodizajne udržateľných výrobkov, nariadenie o batériách alebo taxonómiu.

Do tejto politiky sú zapojené aj dve expertné skupiny, preto by rozpočet mal pokrývať náklady na tri stretnutia každej expertnej skupiny ročne.

Rozpočtové prostriedky OKRUHU 7	(Záväzky spolu = Platby spolu)	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**0,786**	**3,144**

viacročného finančného rámca **SPOLU**						

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

		2024	**2025**	**2026**	**2027 a neskôr**	**SPOLU**
Rozpočtové prostriedky OKRUHOV 1 až 7 viacročného finančného rámca **SPOLU**	Záväzky	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**	**24,273**
	Platby	**3,326**	**8,025**	**6,482**	**6,440**	**24,273**

3.2.2. Odhadované výstupy financované z operačných rozpočtových prostriedkov

viazané rozpočtové prostriedky v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

Uveďte ciele a výstupy			Rok **N**		Rok **N + 1**		Rok **N + 2**		Rok **N + 3**		Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)						**SPOLU**	
	VÝSTUPY																	
⇩	Druh [123]	Priemerné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet spolu	Náklady spolu
ŠPECIFICKÝ CIEĽ č. 1[124]…																		
– Výstup																		
– Výstup																		
– Výstup																		
Špecifický cieľ č. 1 medzisúčet																		

123 Výstupy sú produkty, ktoré sa majú dodať, a služby, ktoré sa majú poskytnúť (napr.: počet financovaných výmen študentov, vybudované cesty v km atď.).

124 Ako je uvedené v bode 1.4.2. „Špecifické ciele…“.

ŠPECIFICKÝ CIEĽ č. 2…																		
– Výstup																		
Špecifický cieľ č. 2 medzisúčet																		
SPOLU																		

3.2.3. Odhadovaný vplyv na administratívne rozpočtové prostriedky agentúry EEA a Komisie

3.2.3.1 Odhadovaný vplyv na ľudské zdroje agentúry EEA

☐ Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie administratívnych rozpočtových prostriedkov

☒ Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie týchto administratívnych rozpočtových prostriedkov:

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	2025	**2026**	**2027**	**SPOLU**
Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AD)	0,117	0,240	0,244	**0,602**
Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AST)				
Zmluvní zamestnanci	0,063	0,128	0,130	**0,320**
Vyslaní národní experti				
SPOLU	**0,180**	**0,367**	**0,375**	**0,922**

Požiadavky na pracovníkov (ekvivalent plného pracovného času):

	2025	**2026**	**2027**	**SPOLU**
Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AD)	1	1	1	
Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AST)				
Zmluvní zamestnanci	1	1	1	
Vyslaní národní experti				

SPOLU	**2**	**2**	**2**	

3.2.3.2. Odhadované potreby administratívnych rozpočtových prostriedkov v Komisii

3.2.3.3. Zhrnutie odhadovaného vplyvu na administratívne rozpočtové prostriedky

☐ Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie administratívnych rozpočtových prostriedkov

☒ Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie týchto administratívnych rozpočtových prostriedkov:

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	2024	**2025**	**2026**	**2027 a neskôr**	**SPOLU**
OKRUH 7 viacročného finančného rámca					
Ľudské zdroje	0,606	0,606	0,606	0,606	**2,424**
Ostatné administratívne výdavky	0,180	0,180	0,180	0,180	**0,720**
Medzisúčet OKRUHU 7 viacročného finančného rámca	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**

Mimo OKRUHU 7[125] **viacročného finančného rámca**	neuvádza sa	neuvádza sa	neuvádza sa	neuvádza sa	neuvádza sa
Ľudské zdroje					
Ostatné administratívne výdavky					
Medzisúčet mimo OKRUHU 7 viacročného finančného rámca	neuvádza sa	neuvádza sa	neuvádza sa	neuvádza sa	neuvádza sa

SPOLU	0,786	0,786	0,786	0,786	**3,144**

Rozpočtové prostriedky potrebné na ľudské zdroje a na ostatné administratívne výdavky budú pokryté rozpočtovými prostriedkami GR, ktoré už boli pridelené na riadenie akcie a/alebo boli prerozdelené v rámci GR, a v prípade potreby budú

125 Technická a/alebo administratívna pomoc a výdavky na podporu vykonávania programov a/alebo akcií EÚ (pôvodné rozpočtové riadky „BA“), nepriamy výskum, priamy výskum.

doplnené zdrojmi, ktoré sa môžu prideliť riadiacemu GR v rámci ročného postupu prideľovania zdrojov a v závislosti od rozpočtových obmedzení.

3.2.3.4. Odhadovaná potreba ľudských zdrojov

– ☐ Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie ľudských zdrojov.

– ☒ Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie týchto ľudských zdrojov:

odhady sa vyjadrujú v ekvivalente plného pracovného času

		2024	**2025**	**2026**	**2027 a neskôr**
20 01 02 01 (ústredie a zastúpenia Komisie)		3	3	3	3
20 01 02 03 (delegácie)					
01 01 01 01 (nepriamy výskum)					
01 01 01 11 (priamy výskum)					
Iné rozpočtové riadky (uveďte)					
20 02 01 (ZZ, VNE, DAZ z celkového finančného krytia)		1	1	1	1
20 02 03 (ZZ, MZ, VNE, DAZ, PED v delegáciách)					
XX 01 xx **yy zz**[126]	– ústredie				
	– delegácie				
01 01 01 02 (ZZ, VNE, DAZ – nepriamy výskum)					
01 01 01 12 (ZZ, VNE, DAZ – priamy výskum)					
Iné rozpočtové riadky (uveďte)					
SPOLU		4	4	4	4

Opis úloh, ktoré sa majú vykonávať:

Úradníci a dočasní zamestnanci	Pozri vysvetlenie uvedené pre okruh 7 v bode 3.2.1.
Externí zamestnanci	Pozri vysvetlenie uvedené pre okruh 7 v bode 3.2.1.

126 Čiastkový strop pre externých zamestnancov financovaných z operačných rozpočtových prostriedkov (pôvodné rozpočtové riadky „BA“).

3.2.4. Súlad s platným viacročným finančným rámcom

Návrh/iniciatíva:

– ☒ môže byť v plnej miere financovaná prerozdelením v rámci príslušného okruhu viacročného finančného rámca (VFR).

Finančné krytie programu LIFE (rozpočtové riadky 09 02 02) sa použije na kompenzáciu zvýšenia príspevku pre Európsku environmentálnu agentúru.

– ☐ si vyžaduje použitie nepridelenej rezervy v rámci príslušného okruhu VFR a/alebo použitie osobitných nástrojov vymedzených v nariadení o VFR.

– ☐ si vyžaduje revíziu VFR.

3.2.5. Príspevky od tretích strán

Návrh/iniciatíva:

– ☒ nezahŕňa spolufinancovanie tretími stranami

– ☐ zahŕňa spolufinancovanie tretími stranami, ako je odhadnuté v nasledujúcej tabuľke:

rozpočtové prostriedky v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	Rok **N**[127]	Rok **N + 1**	Rok **N + 2**	Rok **N + 3**	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)			Spolu
Uveďte spolufinancujúci subjekt								
Prostriedky zo spolufinancovania SPOLU								

[127] Rok N je rokom, v ktorom sa návrh/iniciatíva začína vykonávať. Nahraďte „N“ očakávaným prvým rokom vykonávania (napríklad: 2021). To isté urobte aj pri nasledujúcich rokoch.

3.3. Odhadovaný vplyv na príjmy

– ☒ Návrh/iniciatíva nemá finančný vplyv na príjmy.

– ☐ Návrh/iniciatíva má tento finančný vplyv na príjmy:

☐ vplyv na vlastné zdroje

☐ vplyv na iné príjmy

uveďte, či sú príjmy pripísané rozpočtovým riadkom výdavkov ☐

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

Rozpočtový riadok príjmov:	Rozpočtové prostriedky k dispozícii v bežnom rozpočtovom roku	Vplyv návrhu/iniciatívy[128]						
		Rok **N**	Rok **N + 1**	Rok **N + 2**	Rok **N + 3**	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)		
Článok …….								

V prípade pripísaných príjmov uveďte príslušné rozpočtové riadky výdavkov.

Ďalšie poznámky (napr. spôsob/vzorec použitý na výpočet vplyvu na príjmy alebo akékoľvek ďalšie informácie).

[128] Pokiaľ ide o tradičné vlastné zdroje (clá, odvody z produkcie cukru), uvedené sumy musia predstavovať čisté sumy, t. j. hrubé sumy po odčítaní 20 % na náklady na výber.